

جامانه‌ی
خویناوی
پنجم رگه‌یک

هه‌فال نه‌حمه‌دی

جامانه‌ی خویناوی

پیشمه‌رگه‌یه‌ک

رۆمان

هه‌فان نه‌حمه‌دی

۲۰۱۳

بابەت: رۆمان
نووسىنى: ھەقال ئەحمەدى
تايپ: ھەقال ئەحمەدى
پیداچوونەو ھە تايپ ۋ دەق: ەلى لاله
دیزاینى بەرگ: ئەيۇب شەھابى راد
بنكەى چاپ ۋ بلاوكرارهكان: سارا- ستوكهۆلم
سوئيد ۲۰۱۳
ISBN 978 91 87662-62-0

Weşanên SARAYê

Bi hevkarîya: SAZENDEYA (Weqfa) PIRTÛKXANE &
MUZEXANEYA KURDÎ

(Foundation For Kurdish Library & Museum)

Dalag. 48

S-113 24 Stockholm SWEDEN

info@saradistribution.com

ISBN 978 91 87662-62-0

پیشه کی

هه موو گهلانی پیشکه وتوو، جگه له وهی به سه رهات و میژووی گهل و نیشتمانه کهی خوینیان وهک میژوو نووسیوه ته وه و به دهیان و بگره سهدان لیکۆلینه وهی ئاکادیمی و شیکردنه وهی جۆراو جۆریان له سه ره نووسیوه و له سهدان روانگه و گوشه نیگاوه لیکیان داوه ته وه، وازیان هه ره نه هیئاوه و ئەده بیه کانیشیان قۆلیان لی هه لمالیوه و له چوارچیوهی رۆمانیشدا گیراویانه ته وه. ئەگه ره نمونهی ئەو رۆمانانه بیتینه وه که نووسه ره که یان تییدا باسی هیچ نه بی برگه یهک له میژووی نیشتمانه کهی دهکات، ژماره یان ئەوهنده زۆر ده بی له وانیه خوینه ره بی تاقهت بکا. جگه له وهش هه ره کاره ساتیکی ئەو میله تانه به سه ریان هاتوو، دهیان فیلمی سینه ماییان له سه ره به ره هم هیئاوه. دوور نه رۆین، کاره ساتی کوشتاری جووله که کان له هۆردووگاکانی نازسته هیتله ریبه کاند، بووه ته پیخۆری زیاتر له سهدان فیلم و کورته فیلمی سینه مایی و به لگه نامه یی. ئەوهش جگه له وهی کاره ساته که له ئاستیکی به ربلوتردا به دنیا ده ناسینیت، گرنگیه کی دیکه شی هه یه، ئەویش ئەوهیه ده بیته هیژیکی پشتویان و پالپشت بو ئەو سیاسه توانانهی له ریگه ی یاساییه وه له دهره وهی سنوره کانی ولاته که یان ده یانه وی به رگری له میژووی گهل و نیشتمانه که یان بکه ن .

که گورگ ئاوریک له میژووی پر له کاره ساتی میله ته که مان ده دهینه وه، سه ره ده که ی، دوژمنه کانمان ئەوهی به سه ره ئیمه یان هیئاوه،

با به دهواری شپری نه‌کردووه، که‌چی ئی‌مه هیشتاش به‌داخه‌وه زهین و یاده‌وه‌ری میژوویمان هر وا لاوازه و به زه‌رده‌خه‌یه‌کی دروژنانه‌ی دوژمنه‌کانمان هه‌لده‌خه‌له‌تین و ده‌ریای خوینی پشته‌سه‌رمان له‌بیر ده‌که‌ین و له هه‌موو شتیکیان خویش ده‌بین. من نالی‌م با تۆله ئه‌ستین بین، هه‌رچه‌نده شاعیر جوانی فهرمووه: "ئه‌وه‌ی نه‌یبی بیری تۆله..... له باوکی خو‌ی نه‌بووه، زۆله". ده‌لی‌م ئه‌گه‌ر تۆله‌ئه‌ستینیش نابین، با هیچ نه‌بی کۆست و نه‌هامه‌تیه‌کانی رابردوومان له‌بیر نه‌که‌ین. چونکه له‌بیرکردنیان وامان لئ ده‌کات دووباره‌یان بکه‌ینه‌وه و زیندوو‌راگرتنیشیان به‌رچا‌وروونیمان ده‌داتی و وامان لئ ده‌کات له‌سه‌ر هه‌ست بین و جاریکی دیکه‌ش وه‌ک سه‌دان جاره‌که‌ی پیشوو، مارانگاز نه‌بینه‌وه و پیمان‌ه‌وه نه‌ده‌نه‌وه. ئاخ‌ر هه‌رچی کۆست و کاره‌سات و خه‌له‌تان و کلاوله‌سه‌رنانی رابردوومان، هه‌مووی له‌یه‌ک ده‌چن. یانی ئی‌مه هه‌زار جار به‌یه‌ک شیوه‌ زه‌برمان خواردووه و پیمان‌ه‌وه دراوه و هر له‌خه‌ویش رانه‌بووینه.

کورتی ده‌برمه‌وه:

هه‌موو رۆژه‌کانی میژووومان، شیاوی ئه‌وه‌ن و هه‌لده‌گرن بکرینه رۆمانی‌کی گرن‌گتر له "دۆنی ئارام"ی شۆلوخۆف و "نان و شه‌راب"ی کازانتزاکي و "ناهه‌نگی نیری"ی ماریو‌قارگاس یۆسا .
رۆژی‌ک له میژووی هاوچه‌رخماندا شک نابه‌ین تیدا کاره‌ساتیک به‌سه‌ر میله‌ته‌که‌مان نه‌هاتی و پېشمه‌رگه‌ش گیان له‌سه‌ر ده‌ستانه

قارەمانىتى و پالەوانىتى خۆى تىدا نەسەلماندىن. بۆيە ئەگەر قەلەمى ئازا و بەپرشتمان ھەبى و نووسەرى لىوھشاوھ و بىروردمان ھەبى، كەرەستەى خاومان ئەوھندە زۆرە، بەشى ھەزار رۆمانىشمان پتر ھەيە. ئەى ھىمىن موكرىانى نەيگوت: "ئىوھ شىريان لى بسوون و ئىمە پردەينە قەلەم؟" دەى ئىستا رۆژ رۆژى قەلەمە. با قۆلى لى ھەلمالين و ھەر كەسە و لە شوپىنكەوھ. رووى قسەم لە ھەموو ئەو كەسانەيە كە بەچاوى خۆيان رووداوەكانيان دىتووە و كورد واتەنى لە كوورەى شورشدا خاراون و تواناي نووسىنىشيان ھەيە و ھەموو ئەو نووسەرانەى دەتوانن بەشيوھى ئەمرووى و بە تەكنىكى مۆدىرن بنووسن، با وەدووى خەيال و فانتازىاي بى بنەما نەكەون. چونكە گلى دوور دەرمان نيە، تۆزى سەرداخەن و لەبەر پىي خۆيان گلى كىميا ھەلگرن و سوامى چاوان روون بكنەنەوھ. با تىتۆلىك لە خەلكى پىشكەوتووى پىگەيشتووى تىگەيشتوو دادرىن. ئەوھتا گابرىل گارسيا ماركيز، خەون و خەيال و ھەقايەت و كولتوور و مېژووى زىدەكەى خۆى كردووەتە ھەويىنى رۆمانە بەناوبانگەكەى "سەد سال تەنيابى" و خەلاتى نۆبلى پى بردەوھ. ھەر ئەم نموونەيە دىنمەوھ پىموايە ژىرەكان يەك ئامارەيان بەسە.

بەلام ئەم رۆمانە:

زۆرتان سەر نايەشىنم و رۆمانەكەش شى ناكەمەوھ. چونكە شىكردنەوھى رۆمانەكە بە ماناي دەست و پى بەستى خوينەرە. جگە

لەوەش نامەوئى كەس لە روانگەى منەووە و بە تېبىنى و بوچوونى من رۆمانەكە بخوينايتەووە. من ريز لە بوچوونە جياوازهكان و ئەقلى خەلك دەگرم، بۆيە پيم وايە هەر كەسە و مافى خۆيەتى دواى خويناينهووەى رۆمانەكە، بەپيئى ئەزموونەكانى خۆى ليكى بداتەووە .

ئەوئەندە دەلييم، رۆمانى "جامانەى خويناوېي پېشمەرگەيەك" رۆمانىكى خۆمالى و راستى "ريالىستى" يە. ئەم رۆمانە بو هەموو ئەوانەى هەواى كوردستانيان هەلمشتوووە و ئەگەر زەبەر و زەنگ و تيهەلدان و زولم و زورى پاسداريشيان نەديتبي و لە نزىكيشەووە چاويان لە قارەمانيتى و لەخۆبورديووي پېشمەرگە نەبووبى، لانيكەم لە دەورو بەريهەكانى خويانيان بيستوووە، رۆمانىكى شيرين و پر لە تەزووى خۆشەويستى پېشمەرگە و رق لە داگيركەرانه. ئەگەرچى دلنيام، جيا لەوانەى سوينايدان خواردوووە گيل بژين و گەمژە بمرن، هەموو كوردىكى رۆژەهلاتى كوردستان هەتا مۆخى ئيسقان زولم و زورى ريژىمى هەست پى كردوووە. كەوابوو رۆمانەكە وەك من چيژم لى وەرگرتوووە، بو هەمووان خۆش و لەبەردلان دەبى.

جىي خۆيەتى دەستخۆشانه بە نووسەرەكەى بليين و بە هەموومان هيوای بەردەوامى بو بخوازين.

رەسوول سولتانی

نه‌یده‌زانی کاتژمیر چه‌نده هر ئه‌وه‌نده‌ی ده‌زانی که ئیواری به‌ر له روژ ئاوابوون له دۆلی پالّه‌وانی پشت ئاواپی تورجان‌ه‌وه وهریکه‌وتبوون و ئه‌و ئاواپی‌یه‌ی که ئیستا ده‌نگی سه‌وه‌ره‌که‌ی ده‌گه‌یشه‌ته گوئی، باغلو‌وجه‌یه.

وه‌ک ئه‌وه‌ی له خاچ درابی و ده‌ست و لاقی چوارمیخ کیشرا‌بن، نه‌یده‌توانی جووله‌بکا. ده‌ستی له‌سه‌ر په‌لاپیته‌که‌ی چه‌که‌که‌ی دانابوو هر ده‌تگوت که‌سیک خه‌ریکه‌به‌زۆری له ده‌ستی ده‌ربینی توند به‌سینگی خۆیه‌وه‌ی گوشیبوو.

ئه‌و په‌له‌گه‌نمه‌ی تییدا راکشابوو، سی چوار روژ بوو پالّه‌کان ده‌ستیان کردبوو به‌دروینه‌کردنی و روژانه‌پینج شه‌ش به‌ریان لی ده‌دوورییه‌وه، وایان دانابوو ئه‌گه‌ر که‌سیان نه‌خۆش نه‌که‌وئ بو دوو چه‌وتووی دیکه‌ته‌واوی که‌ن و به‌تریلی و ته‌راکتۆر باقه‌کانی کیشه‌و که‌ن بو خه‌رمانی پشت مالان و گیره‌وشه‌نی که‌ن تا خه‌رمانی سووریان به‌کیله‌له‌نیو ته‌لیسان که‌ن و بیانبه‌نه‌ئاشی ئاواپی قاجر بو بژیوی زستانیان.

له‌شی گه‌رم داها‌ت و ئاره‌قه‌ی کرد له‌نه‌کاو مچرووکیکی سارد به‌نیو هه‌موو له‌شیدا گه‌را، ئاره‌قه‌ی به‌رپشتیند و فیشه‌کدانه‌که‌ی سارد کرده‌وه. زۆر به‌ئاسپایی و به‌پاریزه‌وه ده‌ستی بو لای رانی دریژ کرد تا

بزانی خوینرپیژییه‌که‌ی راوستاوه یان نا! هه‌ستی به ته‌پایی‌یه‌ک کرد، له بهر شوقی مانگه‌شه‌وه‌که هه‌ولی دا بزانی ئه‌و ته‌پاییه‌ی ده‌ستی ئاره‌قه‌یه یان خوینه.

ده‌ستی برده‌سه‌ر زه‌وی و ده‌سته‌کوته‌یه‌کی کرد له بهر کلۆ ره‌قه‌کان و لاسکی گه‌نمه‌کان، به زحمه‌ت توانی توژی‌ک خۆل له‌و زه‌ویه ره‌قه‌بکپینی و ده‌ستی پی وه‌شک کاته‌وه.

دیسان ئاره‌قه‌ی کرده‌وه، به‌لام ئاره‌قه‌ی ئه‌و جاره‌یان له جاره‌کانی پیشوو زۆر زیاتر بوو، هه‌ر به ده‌سته‌خۆلاوییه‌که‌ی کاکۆله‌کانی که تا سه‌ر برۆکانی هاتبوون و به ئاره‌قه‌ی سه‌ر ته‌ویلی خوسا بوو، لا دا و چاوی بریه‌ئاسمان و ده‌ستی خسته‌وه‌سه‌ر په‌لاپیتکه‌ی چه‌که‌که‌ی و گوپی هه‌لخه‌ست تا بزانی له ده‌ورپشتی چ روو ده‌دا. نزیکترین ده‌نگ، ده‌نگی ئه‌و بۆق و سیسرکانه‌ی لای ئه‌ستیره ئاوه‌که‌ی پشت سه‌ری بوون که وه‌ک ئه‌وه‌ی گۆرانی بلین و گه‌ره‌لاوژه بکه‌ن بۆ یه‌کتریان ده‌ستانده‌وه و نۆره‌ی یه‌کتریان نه‌ده‌دا، دوورترین ده‌نگیش ده‌نگی سه‌وه‌ریکی تیکه‌لاو بوو که نه‌یده‌زانی له کام لاوه‌دی.

هه‌ر سی خوله‌ک ده‌بوو له قه‌راغ ئه‌و کانی و ئاوه‌که‌وتبوونه بۆسه‌ی دوژمنه‌وه، له چاوقوچاندنی‌کدا له دوژمن وه‌ده‌ست هات و له‌گه‌ل هاورپییانی دیکه‌ی له ته‌قه‌وپیک‌دادانه‌کی زۆر تونددا بۆسه‌که‌یان تیک

شکاندبوو. مانگه شهو بوو، به‌لام چاوی زور هه‌ته‌ری نه‌ده‌کرد. هه‌ر بویه هه‌ر چاویکی کردبوو به دوو چاو و جارجار به پیوه و جارجاریش خوی له‌بن که‌نده‌لانی جوگه ئاوه‌که مات ده‌کرد و هه‌ر تارمایی‌یه‌ک له لای دوژمن ده‌جوو‌لاوه یان شوقی چه‌که‌کی ده‌هات لووله‌ی چه‌که‌که‌ی ئاراسته ده‌کرد و له جوولانی ده‌خست.

کلاشینکوف و تیربار "بی‌که‌ی سی" لووله‌که‌یان وه‌ک ده‌نووی که‌و سوور ببووه و ده‌یان قاسپاند به چه‌شنیک که ده‌نگیان ده‌گه‌یشته مووچه و مه‌زراکانی ئاواپییه‌کانی کانیزیرینه و هه‌به‌کی و بوغده‌که‌ندییش. هه‌لمه‌ت و نه‌عه‌ته‌ی هاو‌ریانی به‌جو‌ریک بوو که دوژمن هه‌ر زور زوو تیک شکا. له‌و چرکه‌ساته دابوو هه‌ستابوو هه‌ر پی و ته‌قه‌ی ده‌کرد که فیشه‌کیکی دوژمن لاقی پیکا و فریی دایه نیو جوگه ئاوه‌که‌ی پشت سه‌ری خویه‌وه و چه‌که‌که‌ی له ده‌ستی په‌ری. بو چند ساتیک گوئی کپ بوو گوئی له هیچ نه‌ده‌بوو، له یه‌که‌م کاردانه‌وه‌یدا هه‌ر خیرا ده‌ستی دریز کرد و چه‌که‌که‌ی هه‌لگرته‌وه.

هه‌ر چه‌ند هه‌نگاو‌یک له‌و لای خویه‌وه هاو‌رییه‌کی وه‌ک ئه‌وانی دیکه له هاتوو‌چو‌دا نه‌بوو و شوینی خوی نه‌ده‌گوازته‌وه چاوی له‌سه‌ر دووربینی شه‌وی قه‌ناسه‌که‌ی دانابوو بی ئه‌وی په‌له‌ بکا، له‌سه‌رخو و له

چوارچیوی دووربینه که یه وه یهک یهک نه فهرهکانی دوژمنی ده دۆزییه وه
و سینگی ئاژن ئاژن ده کردن.

بو چه ند چرکه یهک سهیری کرد که یفی به ده ستوتفه نگه که ی
ده هات، پیی هه یف بوو بانگی کا و چاوهکانی که دهسته ملانی
رووناکایی نیو دووربینه شه وه که ببوون بگوازیته وه بو لای تاریکایی
ئه و جوگه و ئاوهی ئه و به برینداری تی که وتبوو.

پاش ماوه یهک زور به ئاسپایی گوتی: هاوړی! هاوړی! کاکه گیان!
به لام هاوړیکه ی زور سه رقالم بوو و هه موو هه ست و زهینی خو ی
خستبووه نیو دووربینی قه ناسه که یه وه، که بانگی ده کرد گوی لئ
نه بوو. پاش به تالکردنی خه شابه که ی، له کاتیکدا خه شابه کی ده رهینابوو
و ده یه ویست بیگوړی له شوینه کی خو ی هه ستا و رویشته.

زوریان قه ناسه یان پی بوو، به رویشته نیو هاوړییه ی که هه ر
نه شیزانی کام قه ناسه هاوړیژ بوو، له بهر خو یه وه گوتی: کوره من به جی
نه هیلن! ئه و جار به دهنگی به رزتر بانگی کرد: هاوړییان من لیره م!

سی چوار که سی دیکه زور به خیرایی تیژ به سه ر ئه و جوگه
ئاوهی ئه وی تیکه وتبوو تیپه رین، به لام هه ستیان نه کرد له وییه. ئه وان
هینده تیژ تیپه رین ئه ویش فریا نه که وت بانگیان کا.

چو بوونه خه‌ویکی قورسه‌وه و شه‌که‌تی کار و کویره‌وه‌رییه‌کانی روژانه‌یان دهرده‌کرد. ده‌بویه پاش چند کاتژمیری دیکه له خه‌وی خوشی به‌یانی هه‌ستابان، مانگه‌شه‌ویکی رووناک بوو. ماله‌که‌یان چواردیواریکی تاریک و گهرم بوو که پر بوو له دوویشک و گیانله‌به‌ری دیکه. کاتیکی تاریکی زورتر به‌سه‌ر ژووره‌که‌دا زال ده‌بوو دوویشک و گیانله‌به‌ره‌کان له قه‌له‌شتی دیواره‌کان را ده‌هاتنه‌ ده‌ری. هه‌ر بویه هاوینان داده فریشته جیگوبانه‌که‌ی خوینانی له به‌ر هه‌یوانی ژووره‌که راده‌خست و لیفه‌یه‌کی شریان هه‌بوو ئه‌ویشیان به‌ خوینان دا ده‌دا.

خه‌ونی ده‌دی که باران ده‌باری و ته‌په‌ته‌پ له لیفه شپه‌که‌یانی ده‌دا. وه‌خه‌به‌ر هات و له ژیر لیفه‌که‌وه چاوی هه‌لینا هه‌ستی راگرت، ده‌نگ و بونی باران نه‌ده‌هات، پاشان لیفه‌که‌ی له سه‌ر سه‌ری خوی لادا. مانگه‌شه‌ویکی سامال بوو، باران نه‌ده‌باری ئه‌وه‌ش ده‌نگی ته‌په‌ی باران نه‌بوو که پیی وا بوو به‌سه‌ر لیفه‌که‌یان دا ده‌باری، به‌لکوو ده‌نگی ته‌قه‌ی تفه‌نگ بوو که له لای مه‌زراکه‌ی ئه‌وانه‌وه ده‌هات.

گوئی هه‌لخه‌ست له‌به‌رخویه‌وه گوتی: ئای تو بلیی جه‌رگی چ دایکیک ئیستا سووتابی؟ ده‌ستی برد و له‌سه‌ره‌خو شانی می‌رده‌که‌ی که له‌سه‌ر ته‌نیشته‌ خوی گرمۆله‌ کردبوو و خه‌وتبوو راتله‌کاند و گوتی: پیاوه‌که! پیاوه‌که! هه‌سته ته‌قه‌یه.

کاک عه‌تا هه‌ر سه‌ر له ئیواری پاش کاری تاقه‌تپرووکینی روژانه‌ی له مه‌زرا را قرتاله‌یه‌کی له و ته‌ماتانه‌ی که خیزانی شه‌تله‌که‌ی له چه‌ند دیراودا له خوار کانیه‌که‌ی مه‌زراکه‌یان چاندبووی و هاتبوونه به‌ر، له‌گه‌ل ده‌سکیک که‌وه‌ر بو مائی هینابوو. خیزانی هیلکه‌وته‌ماته‌یه‌کی به‌تامی لی ساز کردبوو، لیوانیکی دوی ترشیشی به سه‌ردا کردبوو و که‌وا و پاتوله‌ لیک نه‌کالاوه کونجراوییه‌که‌ی به تالوکه و بی‌راوه‌ستان له‌به‌رخوی دهره‌ینابوو هه‌ر زور زوو خوی خزانده‌بووه نیو لیفه شپه‌که‌وه و وه‌ک خه‌وی ورچی زستانی چوو‌بووه خه‌ویکی قورسه‌وه ئه‌گه‌ر به دلی ئه‌و بایه به‌ته‌ما بوو لانی که‌م شه‌ش مانگ بخه‌وی تا شه‌که‌تی له‌شی دهرچی.

هه‌ر له ژیر لیفه‌که‌وه گوتی: ژنه‌که واز بی‌نه تو نازانی چه‌نده ماندووم ته‌قه‌ی چی؟ بو من گویم لی نه‌بووه؟
داده فریشه تو‌زیک هه‌ستی راگرت و هیچی نه‌گوت. پاشان به له‌فزیکی شیرین گوتی: تو که خه‌وتی وه‌ک مردووت لی‌دی مالت نه‌شیوئی. ئاها گوی رادیره ئیستاش هه‌ر ورده ته‌قه ماوه.

کاک عه‌تا لیفه‌که‌ی له‌سه‌ر سه‌ری لابرد بی ئه‌وه‌ی چاوی بکاته‌وه گوتی: جا ئه‌وه کاری هه‌موو شه‌ویانه، بو که‌س ده‌ویری دوا‌ی بانگی شیوان سه‌ر له مائی دهره‌ینی؟ بی سی و دوو لی‌کردن ده‌یده‌نه به‌ر

ده‌سرپېژ. کچی ژنه‌که دیسان هر له خوړا ته‌قه ده‌کن داخوا کامه‌یان سیبهری خوئی دیوه و لئی بوته دیو و درنج و ئاوا ئه‌و ته‌قوتو‌قه‌ی داناوه‌ته‌وه. ئه‌وجار لیفه‌که‌ی به‌سهر خوئی داداوه، ماوه‌یه‌ک بیده‌نگ بوو پاشان گوتی: توش بخه‌وه هینده‌ی نه‌ماوه بو سیوادی به‌یانی.

به‌لام داده فریشه هر دلنیگران بوو له بهر خوئی‌وه گوتی: نازانم بلیم چی؟ ته‌قه‌که‌ی ئه‌م شه‌ویان زور بوو! جا چا نه‌بوو له نیو مالانیش نه‌بوو، به‌لام ته‌قه‌ی ئه‌م شه‌و بو له لای مه‌زراکه‌ی ئیمه‌وه دی؟!

کاک عه‌تا خوئی له نیو لیفه‌که‌دا وه‌رگیړا سهر ته‌نیشته و گوتی: کچی خوئی پیوه ماندوو مه‌که، ئه‌ی خو دهبی له لای مه‌زاری مالیکه‌وه بی. دواى ئه‌و چند قسه‌یه، ئیدی کاک عه‌تا بیده‌نگ بوو بوی خه‌وته‌وه.

داده فریشه‌ته هه‌ستا چوو بو لای جه‌ره ئاوکه‌ی که به داری هه‌یوانه‌که‌یه‌وه هه‌لیواسیبوو، لیوانه فافونه‌که‌ی سهر جه‌ره‌که‌ی لابرده و داره تاشراوه‌که‌ی نیو زارکه‌که‌ی که به به‌نیکه‌وه به ملی جه‌ره‌که‌وه گری درابوو، هینایه ده‌ری و لیوانیکی ئاو خوارده‌وه. ساردیی ئاوه‌که که هر ده‌تگوت ته‌رزیه ئه‌ونده‌ی دیکه، خه‌وه‌که‌ی زړاند. له‌به‌رخوئی‌وه گوتی: خودایه گیان وه‌خیری گیړی و هاته‌وه سهر نوین و بانه‌که‌وه له ته‌نیشته می‌رده‌که‌یه‌وه سهری خسته سهر سهرینه‌که و هه‌ولی دا بخه‌ویته‌وه.

ئه‌ری خاله‌ عه‌ولا مالته‌ هر ده‌لیی موشه‌کیان لی به‌ستوین با پشوویه‌ک بده‌ین و سیغاریک داگیرسینین. وه‌ک قه‌تاری کون وام که به‌ ره‌ژی کاریان ده‌کرد و دووکه‌لیان لی ده‌هاته‌ ده‌ری. باوه‌ر بکه‌ ئه‌گه‌ر سیغاریک بکیشم و دووکه‌لیک ساز که‌م، دوو هینده‌ی دیکه‌ش به‌ریوه‌ بین می‌شیکیشم میوان نابی.

خاله‌ عه‌ولا گوئی: باشه‌ عه‌لیزاده‌ گیان با بگه‌ینه‌ ئه‌و سیگه‌راناگیه‌ له‌وی پشوویه‌ک ده‌ده‌ین.

عه‌لیزاده‌ کوریک‌ی ره‌نگ گه‌نمی کورته‌بالا، به‌لام وه‌ک چیا به‌رزو خوراگر بوو. به‌ر له‌وه‌ی بچیته‌ نیو ریزی شو‌رش له‌ کیبه‌رکیی هه‌لاتن دا یه‌که‌می هه‌موو قوتابخانه‌کانی شاری بوکانی وه‌ده‌ست هینابوو. بو نووسین ده‌ستوخه‌تیکی زور جوانی هه‌بوو. ماوه‌یه‌کیش ماموستای فیرکردنی خویندن و نووسینی ئه‌و هاورییانه‌ی بوو که‌ سیاسه‌تی ریژیمه‌ یه‌ک له‌ دوا‌ی یه‌که‌کانی زال به‌سه‌ر ولاته‌که‌یاندا، له‌ ده‌ستراگه‌یشتن به‌ چرای خویندن و نووسین بیبه‌شی کردبوون. له‌ بنکه‌کانی پشوودانی پېشمه‌رگه‌ زور کاری هونه‌ریی دیکه‌شی وه‌ئه‌ستو گرتبوو یاریزانیکی به‌توانایی فوتبال بوو له‌ هر قامکیکی ده‌یان گه‌وه‌ر ده‌باری. کوریک‌ی چاونه‌ترس و ئازا و به‌ به‌رنامه‌ی ریکوپیک بوو، فه‌رمانده‌یی به‌شیک له‌ پېشمه‌رگه‌کانی له‌ ئه‌ستو بوو.

مه جید پرسى: عەلizardه سینگەرانگا چیه؟ بابە با لیره لادەین خو
ماشینیش هەر به دوو کاتژمیر جاریک له پومی بینزین لا دەدا.
به پاریزهوه عەلizardه له خاله عهولا شینانی پرسى:
ئەرى خاله سینگەرانگا چیه زورمان ماوه بو وى؟
خاله عهولا به خیرایى به لای دا تیپه پرى گوتى: تو سهیری ئەو
عه جاییه كه! بوخوی له پيشمەرگه كان خراپتره و به په له یه بو سیغار
کیشان! کورە تو خووت فه رماندهی! ئەوانى دیکه دهبی له تووه فیڕ بن!
بابى بایم سینگەرانگا ئەو شوینە یه وا سى ئاو تیکه ل دهبنه وه. هینده مان
نه ماوه تاقت بینن.

عه لizardه گوتى: مه جید جارى تووتنه كهت راگره تا ئەو شوینە ی وا
خاله عهولا دهلی! ئەرى مه جید به راستى خاله عهولا گوتى كوی؟ كورە
خو ناویكى هیند سهیری گوت ناوه كه شیم له بیر چۆوه! له گه ل مه جید له
كاتیک دا له نیو ریز و قه تارى پيشمەرگه كان دا دهرویشتن، بزە یه كیان
هاتى و هەر وا دریزه یان به ریپیان دا تا پاش بیست خوله ك گه یشتنه
دۆلیك كه سى چوار شیو تیکه ل ده بوونه وه هەر ئاسمانى لیرا دیار بوو.
مه جید كوریکى بالا به رزی باریکه لانه بوو، كه چه ندين سال له
چاله ره شه كانى دوژمندا به ند كرابوو. هینده ی سیغار کیشا بوو هه موو
دهدانه كانى خراپ ببوون. دوو قوتووی ده رمانى سه مپرژینی جوان

جوان شورده بؤوه و خاوینی کردبونهوه و کردبونی به مه تاره‌ی چا لینان و روژانه چای تیدا لیده‌نان که ئاوه‌که‌یان وه قولته قولت ده‌که‌وت و ده‌کولان، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی زارکی مه‌تاره‌کان زور چوکه بوون به فه‌شه فه‌ش ئاوی گهرم به زارکه‌که‌یان دا ده‌هاته خوارئ، که‌چی مه‌جید بی گویدان به‌وه‌ی که ئاوه گهرمه‌که ده‌ستی داپلۆخینی، ئه‌و مه‌تارانه‌ی وه‌ک ئه‌وه‌ی به دوو قامکی لۆکه بگری زور به‌ئه‌سپایی له‌سه‌ر کوچکاوره‌که لا ده‌برد، ههر خیرا له کیسه‌چا وه‌شکه‌که‌ی دوو لۆچی تیده‌کردن وه‌ک مه‌شکه ده‌یژاندن، چایه‌کانی هینده ره‌ش بوون ههر چایه‌ی ده‌ کلۆی قهند ده‌ویست بۆ خواردنه‌وه. ئه‌وکی وه‌ک ته‌نکه وا بوو بی‌راوه‌ستان و به‌په‌له و به‌گهرمی، به‌ لووشه‌لووش سی چوار چایی ده‌خوارده‌وه. ئه‌و روژانه‌ی چای وشکی ههر به‌شی جه‌میک پی بوو، تا ئیوارئ تلته‌ی نیو مه‌تاره‌کانی نه‌ده‌رشت و سی چوار جاری دیکه چایی تیدا لیده‌نانه‌وه ئیدی وای لیده‌هات بۆ جار‌ه‌کانی کوتایی چایه‌که‌ی هینده بی‌ره‌نگ ده‌بوو له‌گه‌ل قه‌نداغ جیاوازییه‌کی ئه‌وتوی نه‌ده‌ما. مه‌جید له شه‌ردا کوریکی به‌غیره‌ت بوو. له به‌کاره‌ینانی تیرباردا زور شاره‌زا بوو، بۆیه زورتری کاته‌کان تیربار "بی که‌ی سی"ی هه‌لده‌گرت. چهند سال له‌مه‌وبه‌ر محه‌مه‌دی برای له خۆراگرییه‌کی قاره‌مانه‌دا له کویستانه‌کانی قولقه‌ی

سہقز کہ مہجید خوُشی لہو شہرہ دا بہشدار بوو شہید ببوو. مہجید
 ہر چاوہری بوو کاک عہولآ بلی ئہوہتا سیگہرانگاکہ.
 ہیئدہی پی نہچوو خالہ عہولآ گوتی: ہاورپیان ئہوہش
 سیگہرانگاکہی وا گوتم، جا ہر لیڑہ پشوویہک دہدین، بہلام ئامان زور
 لہسہرہخو و بہبیدہنگی ئہوانہی سیغار دہکیشن با لہ لای عہلیزادہ کو
 بنہوہ یہکتان بہ چہخماخ سیغاریہک ہلکا بہ قوربانان بم، شہمچہ
 ہلنہکہن با شوق زور نہداتہوہ با ئہوانی دیکہش جگہرکانیان بہ ہی
 ئہو داگیرسینن. بہ بیستنی ئہو ہہوالہ خوُشہ، مہجید کیسہ توتنی
 کردہوہ دہستی کرد بہ سیغار ہلہبہستن.

شوجاعی، کہ بابی دوو مندالان بوو ہہموو سالی ژن و مندالہکہی
 لہ داوینی قہندیل لہ نیو چادردا بہجیدہہیشت و لہگہل پیشمہرگہکانی
 دیکہ دہہاتہوہ ناوچہ داگیرکراوہکان، لہگہل ئہوہی لہچاو
 پیشمہرگہکانی دیکہ کیشی لہشی لہ سہری بوو، بہلام زور گورجوگول
 بوو. براکہی شہمال کہ کادریکی شارہزا و پیشمہرگہیہکی جہسوور و
 ئازا بوو شہش حہوت سال دہبوو لہ تیکہہلچوونیکی حماسی دا لہ
 ئاواپی شیلاناوی شہید ببوو. بویہ زور جار ہر بہ گلکوی براکہی
 سویندی دہخوارد. تہمہنیکی زوری نہبوو، بہلام تووکی بہ سہرہ
 نہمابوو بہ دہسریہک نیوچاوانی بہستبوو، لہسہر پشت نیوہدریژ پالی

به کۆله پشتیه که یه وه دابوو، به گۆچانه که ی خیرا خیرا له زهوی دهژهنی رووی له کهس نه دهکرد، به لام دیار بوو قسه بۆ ئهوانه دهکا، که له دهوروبهری دانیشتبوون یان له سه ر پشت راکشابوون و خه ریکی پشوودان بوون.

دهیگوت: باشه ئهوانه به و نیوه شه وه له وی چیان دهکرد؟ به راستی تو بلی زانیبیتیان ئیمه به ویدا دهروین؟ پاشان هر بوخوی وه لامی خوی دداوه و دهیگوت: ئه ریوه لا جا خو خوفرۆش که م نین، کوره جا له هه مووی سه یرتر خوشیه که ی له وه دا بوو ئیمه یان دیوو که چی نه یانده ویرا ته قه بکه ن.

له و کاته دا هه قال هات بو لایان و به رله وه ی دانیشی گوتی: شوجاعی سه رت داپۆشه بریقه ددا ئاشکرمان ده که ی. پاشان له ته نیشته شوجاعی خوی به عه رزی دادا. شوجاعی سه ری هه لینا و سه یریکی هه قالی کرد و گوتی: ئه وه تو له و قسه قورانه هه ر نه که وتووی؟ باشه له جهنگه ی گه رمه ته قه دا کاک لوقمان هه ر له تو دهگه را له کوئ بووی؟

چوار کهس کاری ده رمانی هه موو هیزه که یان ده کرد که هه قال به رپرسی ئه وان بو ده رمان کردنی برینداره گریمانه کان بوو، به لام له برین پیچم نه بی له هه موو شتی که ده چوو. دایمه گیانی یان چه ور یان

تۆزای بو، کۆله‌پشتیه‌که‌ی بیجگه له درمان سه‌ری مار و میرووی تیدابوو، دوو سال بهر له ئیستا که له‌گه‌ل چووکه‌لی بیسیمچی بو، ته‌ها گوتبووی: ئەگەر گه‌مارۆمان دهن و بلین بیست روژی دیکه هه‌مووتان له برسان ده‌مرن، چووکه‌لی و هه‌قال هینده‌یان شتی خواردن پییه ده روژ دواي ئیمه ده‌مرن. سالی وا بوو سی چوار جار له‌گه‌ل تیمی که‌م و به برینداره‌وه تا جیگای ئەمن له‌گه‌ل برینداره‌کاندا ده‌چوو. هیندیك جاریش له‌و ریگایه برینداره‌کان شه‌هید ببوون، هه‌قال به ده‌ستی خۆی گلی به سه‌ردا کردبوون، به‌لام ئەو ساله کاک لوقمان رازی نه‌ده‌بوو هه‌قال له هیزه‌که دوور که‌وێته‌وه ده‌یگوت: کاکه ئەو هه‌موو پیشمه‌رگه‌یه هه‌یه با هه‌قال هیچی لی نه‌یه، ئەگەر ئەوان بریندار بوون با ئەو هه‌بی بو درمان کردنیان. هه‌ر بۆیه ئەو شه‌وه له کاتی ته‌قه‌کردندا کاک لوقمان به شوین هه‌قالدا گه‌رابوو.

شوجاعی دیسان درێژه‌ی به قسه‌ کردنه‌که‌ی دا و پرسی: ئەری هه‌قال به‌راستی تۆ پیته‌ وایی ئەوانه‌ی بۆسه‌یان بو دانا‌بووینه‌وه، هیزی بۆکان بوون یان سه‌قز؟

هه‌قال له کاتی‌کدا هه‌ر دوو ده‌ستی وه بن سه‌ری خستبوو پالی به کۆله‌پشیه‌که‌یه‌وه دابوو ملی بۆ لای شوجاعی سوورپاند و گوتی: جا شوجاعی گیان هه‌مووی قوماشی تۆپیکن وه‌ک سه‌گ هه‌ر روژی په‌تیان

دەكەن بۆ شوڻنېك، ئەوانىش بۆ ورکەنانېك كە دەخرىتە بەر دەمیان لە
هېچ جەنايەتېك ناپرېنگىنەو، باشە خو لەو بارەشەو كە بلېن ئېمە
چەكدارىن قسەم نېە، بەلام جا خو روژ نېە چەندىن ئاودىر و
مووچەوانى بېدىفاع نەكووژن.

شوجاعى گوتى: بۆيە بۆم پرسىيارە ئەگەر هى سەقز بن بەيانى بە
شوڻماندا دىن بۆ ئېرە.

تاهير كە زۆر بە مېرمندالى لەگەل عەلى هاورپى ببوونە پېشمەرگە
پاشان عەلى چەند سال بەر لە ئىستا لە شەرپىكى دەستەويەخەدا لە
سەرچاوەكەى ئاوايى قەمتەرى هەر چەند هەنگاويك لەولای تاهيرەو
شەهيد ببوو. تاهير كورېك بوو لە شورشدا قال ببوو، پارتيزانىكى
بەتەواو مانای لى دەرھاتبوو. زۆرتري كاتەكان لەگەل دەستەى پېشەو
دەياننارد بۆ تاقىكردنەوھى شوڻنە ئەستەمەكان، بەرامبەر بە هەقال و
شوجاعى دانىشتبوو و گوڤى دابوو قسەكانيان، هاتە نيو قسەكانيانەو
گوتى: شوجاعى هەر تەقەيان لىكردىن من و هەقال خو مان فرى دا نيو
جوگە ئاويكەو ويزەويزى فيشەك وەك مېشەكوپرە بە لامان دا دەھات،
تارمايىيەك ديار بوو، هەقال وا دەكا، تاهير با دوو دەسپرېژ لەو
تارمايىيە بكەين، كە لەوېرا تەقەمان لىدەكەن، پېموايى يان ماشىنە يان
تەرمەكە گيايە. شوجاعى بە خىسەو سەيرىكى هەقالى كرد هېچى

نه گوت، به لām ئه وچار رووی له تاهیر کرد و گوتی: تازه بوخوتان هیچ
خودا ئه قلّ بدا به منداله کانتان. جا ئه وه به رخی بام به شکم تهرمه که گیا
ئاوری گرتبایه!

هیندیک له سیغارکیشهکان سیغاری دووه میشیان داگیرساندبوو،
ماموستا سه لاه مروفتیکی هینده باریکه له و لاواز بوو لووتیت گرتبایه
گیانی دهرده چوو، به لām زور چیر بوو ئه وه مووه توونیتی و برسیتی
و ریپیان و ماندووبوونه به چوکیان دا نه ده هینا. له دوو میتیری ئه وان
دانیشتبوو چاوه ری بوو جگه رکیشهکان سیغاری دووه میشیان ته و او
که ن، سمیلکی قهیتانی رهشی هه بوو هه مووکات ئه وه دوو چله موویه ی
به ر چه نه گه ی ده تاشی. جووتیکی زهنگالی سپی له پی ده کرد، که به
ریگا دا دهر ویشته ته په ته پیکی ساز ده کرد ده تکوت سه رچووپی
گرتوووه. هه ر که س شه وانه به دوا ی ئه وه دا رویشته بایه سی چوار جار
ده که وت. مروفتیکی تیگه یشتوو و کادری سیاسی هیز بوو. له سه ره تای
شورپش دا له گه ل "ئازاد" ی هاوپی ده چنه نیو ریخراوی چه په کانه وه،
پاش ماوه یه کی زور کورت له گه ل ئازاد ده بنه پښمهرگه ی دیموکرات و
سه ره تا له فیرگه ی راهینانی پښمهرگه ده بنه ماموستای فیرگه، پاشان
گه رابوونه وه ناوچه ی بوکان. کاک ئازادیش له شه ره دهسته ویه خه که ی
سه رچاوه ی قه مته ری شه هید ببوو. ماموستا سه لاه بو خو ی سیغاری

نه‌ده‌کیشا، پیشی خوْش نه‌بوو که‌س تووشی ئەو به‌زمه خراپه بی، چاویکی به‌سه‌ر هه‌موو پیشمه‌رگه‌کاندا گیرا، که چاوی به مه‌جید که‌وت وه‌ک ئەوه‌ی گیشه گیای ئاگر دابی دووکه‌ل له سه‌ر سه‌ری ریچکه‌ی به‌ستبوو بۆ ئاسمان، گوتی: ده به‌سه مه‌جید ئەو دووکه‌له چیه سازت کردوو ده‌لیی مژ له ته‌پاله ده‌ده‌ی. ئەو جار له جیی خۆی هه‌ستا و چه‌که‌که‌ی له شانی کرد رووی له شو‌جای کرد و گوتی: ده‌ی شو‌جای ئەو "سخنرانیه" هه‌لگره بۆ به‌یانی با برۆین.

کاک لوقمان که خه‌لکی ناوچه‌یه‌کی دیکه‌ی کوردستان بوو مروفتیکی به‌ئه‌ده‌ب، بی‌ده‌نگ و هیمن بوو. وه‌ک به‌رپرسی کومیتیه‌ی شارستانی بۆکان دیاری کرا بوو. هه‌ر دوو سی مانگ ده‌بوو بۆ خزمه‌ت کردن هاتبووه ناوچه‌ی بۆکان. ئەویش که دیار بوو زۆر به‌په‌له بوو گوتی: جگه‌رکیشه‌کان ته‌واو بن! له شوینه‌که‌ی خۆی هه‌ستا و خۆی ته‌کاند و رووی له حه‌سه‌ن کرد و گوتی: به‌راهه‌ری گیان هه‌سته نه‌خه‌وی سه‌رمات ده‌بی. پاشان به ده‌نگیکی به‌رزتر گوتی: کاکه که‌س نه‌خه‌وی.

خاله‌ عه‌ولا سه‌یریکی کاتژمی‌ره‌که‌ی کرد و دیار بوو شوینیکی دیاری کردبوو بۆ به‌یانی تا له‌وی پشوو بده‌ین گوتی: ئەو له

بوسه که وتنه ریگا که مانی گورپی و دوور که وتینه وه بویه دهی به
قوربانتان بم پهله بکهن دهنه ناگهینه جی روظمان لی ده بیته وه.

ته‌قه ته‌واو ببوو، هه‌ستی کرد که‌س له نیزیکی نه‌ماوه. ده‌ستی کیشایه سه‌رلیواری جوگه ئاوه‌که و چنگیک گیا و گۆلی قه‌راغ جوگه‌که‌ی توند گرت ویستی وه‌ک ته‌نافیک خۆی پیوه هه‌لواسی و بیته سه‌ر لیواری جوگه‌که، که‌چی ئه‌و گیایانه‌ی چنگی لیگیر کردبوون به بنچکه‌وه به ده‌ستی‌وه هه‌لقه‌ندران و که‌وته‌وه نیو جوگه‌که.

ره‌حمان و ئه‌نهر که له لایه‌کی دیکه‌وه ده‌هاتنه‌وه تا برۆنه‌وه بو لای پیشمەرگه‌کان، چاویان به تارمایی‌یه‌ک که‌وت که له و جوگه‌یه‌دا ده‌جوولیتته‌وه. ره‌حمان رووی لووله‌ی چه‌که‌که‌ی تیکرد له سه‌ره‌خۆ به ئاسپایی بو لای چوو، که لیی نیزیکی که‌وته‌وه گوتی:

ئه‌وه کییه؟

عوسمان گوتی: ره‌حمان گیان منم عوسمان!

عوسمان لاویکی باریک و جوانچاک و خۆینشیرن، بیستودوو سال ده‌بوو له داوینی چیا‌ی سه‌رکه‌شی پیرچۆپان له‌دایک ببوو. هه‌ر له می‌رمندا‌لیه‌وه له‌شی ناسکی خرابووه ژیر کاری تاقه‌تپروو‌کینی وه‌رزیری. تووشی ده‌یان کویره‌وه‌ری و نه‌هامه‌تی له ژياندا هاتبوو. به ده‌یان جار بی‌ریزی پیکردن له‌لایان داگیرکه‌رانی خاکه‌که‌ی به‌خه‌لکی ئاوا‌ییه‌که‌یانی به‌چاوی خۆی دیبوو. پینج شه‌ش سالیکی بوو به‌رگی پیروزی پیشمەرگه‌یه‌تی پۆشیبوو. وه‌ک عاده‌ت ردینیکی ته‌نکی

دهیشتہ وه و جار جار گورانیی "ئەری هۆ خال خاس" ی بو هاوریکانی دهچری. زۆر جار ان جامانہی کی کوردانہی دهپیچاوه و له سەری دہنا، بەلام ئەو شەو شەپکە یەکی رەنگ زەیتوونی، کە ئارمیکی حیزبەکە ی تیدا نەخشا بوو له سەر نابوو. پیشمەرگە یەکی نەترس و بەبیروباوەر و ماندوونەناس بوو. ئەو سالا کرابوو جیگری فەرماندەری پەلیک له پیشمەرگەکان کە مەمیل سەرپەلیان بوو.

رەحمان بە سەرسورمانەوہ پرسی: عوسمان ئەوہ لەو جۆگە یەدا چی دەکە ی؟!

عوسمان نە یویست رەحمان دلنیگران کا، هەولێ دا رەحمان تیگە یەنی، کە برینکە ی جیگای مەترسی نیە، بۆیە زۆر بەهیمنی گوتی: کورہ رەحمان گیان شتیکی ئەتو نیە، بەلام پیموایی بریندار بووم.

عوسمان و رەحمان خەلکی ئاوا یی یەک بوون و هەر لە مندالیەوہ یەکتریان دەناسی. بە بیستنی وشە ی برینداربوون، رەحمان بو ماویەکی کورت هەناسە ی لە سیەکانی دا راگرت. ئەو جار خیرا خو ی هاویشتە نیو جۆگە کەوہ گوتی: عوسمان گیان تو باشی؟ پاشان زۆر بە خیرایی لە سەر وچاوی را تا بەری پیی وەک کە سیکی نابینا کە ئەلفوییی تایبەتی نابیناکان لەسەر پەرتووکیک بخوینیتەوہ، ئاوا دەستی بەسەر هەموو

لەشى عوسماندا هينا و زۆر پەشوكاوانە گوتى: لە بەرت مرم كويت
بريندرا بووه؟

سەرى هەلينا تا بە شوين ئەنوەردا بگەرى سەيرى كرد ئەنوەر
خەريكە دەروا، بى ئەوەى لە جيى خوى هەستى، خوى خستە سەر
پەنچەكانى قامكى لاقى و گوتى: ئەنوەر! ئەنوەر! كورە وەرە ئيرە
نەپۆى! هاوكارىم بگە عوسمان بريندارە!

رەحمانيش هەر لە داوينى چىاى پيرچۆپان و لە ئاوايەكەى
عوسمان لەدايك بوو، ئەويش بە چەرمەسەرى و ناخوشى ژيان
خارابوو. بن پرد يا سەرتەپۆلكە شاخيكت پيسپاردبا بە تاقى تەنى پيشى
بە دەيان كەسى دوژمن دەگرت هەتا خودا حەز دەكا بە ورە بوو.
ئەويش وەك هەزاران مندالى ديكەى كوردستان بەهۆى نەبوونى
قوتابخانە لە ئاوايەكەيان، خویندورايى نەبوو. بۆيە لە نيو
كولەپشتيەكەيدا شوينكى بو كتيبى "ژيان و خەبات، كە كتيبى فير
بوونى زمانى كوردى بوو" هيشتبووو و شاخ بە شاخ، دۆل بە دۆل
لەگەل خوى دەيگيرا. بو گورانى گوتن دەنگيكى بە سۆزى هەبوو بەلام
تا وەك مريشك راوكەت وەبەر نەنابا هيچى لى هەلدەنەدەوهر و
وەگارەگار نەدەكەوت. روژانە بەر لەوەى جامانەكەى لە سەر نى لە
سەر چۆكى دەپيچاوه، سى چوار جار ئەوديواديوى پيدەكرد جا لە

سه‌ری ده‌نا. کاتی جامانه پیچانه‌وه‌شی هه‌ره‌تی ئه‌وه بوو که‌سیک له نیزیکی بی و له ژیر لیوه‌وه وزه‌وزیکی لیهاتبایه، جا ئه‌ویش ده‌ستی ده‌کرد به‌گورانی گوتن. ره‌حمان ئه‌و شه‌وه جامه‌دانه‌که‌ی نه‌پیچابوو و له ملی هالاندبوو.

هه‌ر وا که له ته‌نیشته عوسمان هه‌لترووشکابوو، جامانه‌که‌ی له ملی کرده‌وه و ئه‌و جار هه‌ولای دا وشه‌کان وه‌ک فی‌ربوونی زمانی کوردیی نیو کتیبه‌که‌ی ره‌وان و له‌سه‌ره‌خۆ بلای بویه پرسیاری کرد: عوسمان گیان کویت بریندار بووه؟

عوسمان زور له‌سه‌ره‌خۆ گوتی: ره‌حمان گیان لاقمه، به‌لام هه‌مووی دیشی نازانم دروست کام به‌شیتی.

ره‌حمان که تا ئه‌و کاته ده‌ستی له نیو ده‌ستی عوسمان نابوو، ده‌ستی بولای لاقی عوسمان برد، ئه‌جار ده‌ستی وه سه‌ره‌ئیسکیکی تیژ که‌وت که ده‌تگوت نووکی چه‌قویه له رانی عوسمانه‌وه هاتوته ده‌ری. به‌پاریزه‌وه ده‌ستی له‌سه‌ر برینه‌که‌ی عوسمان دانا و گوتی: ئه‌وه‌تا دۆزیمه‌وه خه‌مت نه‌بی ئیستا بۆت ده‌به‌ستم. پاشان هینده به‌توندی برینه‌که‌ی به‌ست، که عوسمان مچرووکیکی به‌له‌شیدا هات دونیای له‌به‌رچاوان تاریک بوو. هه‌ر خیرا ده‌ستی ره‌حمانی گرت گوتی کوره زور ژان ده‌کا تووزیک سه‌بر.

ره‌حمان که نیوه‌ی زمانی له زاری دهره‌ینابوو وه‌بهر ددانه‌کانی دابوو خه‌ریکی به‌ستنی برینکه‌ی عوسمان بوو، بۆ ساتیک زمانی خسته‌وه نیو زاری و هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیشا و کوتی: قه‌یناکا عوسمان گیان تاقت بینه با خوینریژی نه‌کا. سه‌ری بۆ لای ئه‌نوه‌ر که له ته‌نیشتی راوستابوو وه‌رسووراند و گوتی: داده‌ی ئه‌نوه‌ر گیان بزانه دووکه‌س بانگ ناکه‌ی بین بۆ هاوکاریمان.

ئه‌نوه‌ر پیشمه‌رگه‌یه‌کی له‌به‌ردلان و به‌ده‌سته‌وه بوو، هه‌موویان خوشیان ده‌ویست. ده‌ستوپه‌نچه‌یه‌کی ره‌نگینی هه‌بوو له چاککردنی سه‌ری پیشمه‌رگه‌کاندا وه‌بهر نه‌ده‌که‌وت، ئه‌ویش هه‌موو کات به‌ دلێکی ئاوه‌لاوه قژی بۆ هاو‌پرێکانی کورت ده‌کرده‌وه قه‌ت گنجیکت له نیوچاوانیدا نه‌ده‌دی، به‌لام ئه‌نوه‌ر پیشمه‌رگه‌یه‌کی تازه بوو، وه‌ک ره‌حمان و عوسمان نه‌که‌وتبووه شه‌ره‌وه بۆیه نه‌یده‌زانی ده‌بی چی بکا. ئارپیجیه‌که‌ی هه‌ر له شانی دابوو گولله ئارپیجیه‌کیشی به‌ده‌سته‌وه بوو. که‌می‌ک دوور که‌وته‌وه و چاوێکی گێرا و گه‌راوه بۆ لایان و گوتی: ره‌حمان که‌س نه‌ماوه هه‌موویان رویشتون.

ره‌حمان که سه‌رقالی پیچانی برینه‌که‌ی عوسمان بوو، به‌ بیستنی ئه‌و هه‌واله‌ خیرا سه‌ری به‌رز کرده‌وه، رووی له ئه‌نوه‌ر کرد و به

سہرسوورمانہوہ گوتی: چی؟! ئەوہ تو باسی چی دەکەئ؟ ئەئ چۆن
عوسمانیان ئاوا بەجیھیشتووہ؟!

رەحمان و ئەنوہر خویمان دایە ژیر بالی عوسمان لە جوگەکەیان
دەرکیشا دەری. عوسمان ئازاریکی زۆری پیگەیشت گوتی: دامنین،
دامنین، ناتوانم ئاوا زۆر دیشی. لەسەر پشت درێژیان کرد، رەحمان
سەیریکی دەوروپشتی خوئی کرد و هەناسەیهکی قوولی هەلکیشا و
گوتی: جا وەرە تووبی ئەو خودایە ئەوہ کارە، ئەو کورەیان ئاوا
بەجیھیشتووہ؟ باشە ئیستا ئیمە چی لی بکەین؟!

عوسمان گوتی: تازە ئیوہش بەجیمان رەنگە ئیستا دوژمن
بیتەوہ، با ئیوہ هیچتان لی نہیە من بەجیبیلن و برۆن.

رەحمان کە هەر سەیری تەپۆلکەکانی دەورووبەری دەکرد بیری
لەوہ دەکردوہ، تو بلایی پیشمەرگەکان بەرەو کام لا چووبن؟ بە بیستینی
وشەئ بەجیمبیلن، خیرا رووی لە عوسمان کرد و گوتی چی؟! بەجیت
بیلین؟ بو من و ئەنوہر مردووین؟ دا ئەنوہر بن بالی بگرە با جارئ
رایکیشینە ئەو نیو گەنمە، بەلام هەر خیرا لە بریارەکەئ خوئی پاشگەز
بووہ گوتی نا نا وا نابئ بە کۆلی دادەدەم.

عوسمان لە سەر پشت راکشابوو، رەحمان چەکەکەئ ئەویشی لە
شان کرد و بە هاوکاری ئەنوہر، عوسمانی لە کۆل کرد. عوسمان

هینده‌ی ئازار پیگه‌یشت چاوی ریشکه‌وپیښکه‌ی کرد و له‌هۆش چوو، به‌لام رحمان تا نیو گه‌نمه‌که داینه‌نا.

رحمان سه‌یریکی برینه‌که‌ی عوسمانی کرد و توژیکی تری جامانه‌که‌ی که برینه‌که‌ی پی به‌ستبوو توند کرده‌وه، عوسمان له‌و کاته دا له بهر ئازاری زۆری لاقی هاته‌وه هۆش و پرسى: چی رووی داوه پیشمه‌رگه‌کان گه‌راونه‌وه؟ رحمان چه‌که‌که‌ی عوسمانی که له شانی خۆی کردبوو، له شانی کرده‌وه گوتی: ها عوسمان گیان چه‌که‌که‌ت بگره و وریا به ئیستا ده‌روین و لاغیک له‌و مه‌زرایانه دینین و دیننه‌وه.

عوسمان گوتی: رحمان گیان به‌و شه‌وه و لاغ له کوی ده‌ست ده‌که‌وی؟! برۆن بگه‌رین بزنان پیشمه‌رگه‌کان بدۆزنه‌وه و ئیسترکه‌ی خۆمان بینن.

رحمان ده‌ستی له نیو ده‌ستی عوسمان خست و توند کوشی و گوتی: غه‌مت نه‌بی ده‌نگت لیوه نه‌یه، ئیستا دیننه‌وه.

رووی له ئه‌نوه‌ر کرد و گوتی: ئه‌نوه‌ر گیان ئیمه‌ با برۆین. ئه‌نوه‌ر چاوی له عوسمان کرد که ده‌بی به برینداری له‌و نیو گه‌نمه‌ به‌جیی بیلن، چاوی پر بوو له ئاو به ده‌ستی چاوه‌کانی توژیک هه‌لگۆفی و وشکی کردنه‌وه و به خشه‌خش نیو گه‌نمه‌که‌یان به‌ره‌و رۆژاوا به‌جیهیشت.

کاک عه‌ولا شینانی فه‌رمانده‌ریکی ره‌شتاله‌ی خوینشیرین بوو که پاش شه‌هید بوونی وه‌ستا ئه‌حمه‌د له‌ شوینی ئه‌ویان دانابوو. زور دلی به‌ کاره‌که‌ی خووش بوو، یه‌که‌یه‌که‌ی پیشمه‌رگه‌کانی باش ده‌ناسی، وه‌ک کورپی خوئی سه‌یری ده‌کردن. پیشمه‌رگه‌کانیش ریژیکی تایبه‌تیاں بوئی هه‌بوو، له‌ پیناو ریپازه‌که‌یدا ئه‌وه‌ی نه‌یده‌زانی ماندوو بوون بوو. سه‌عدوونی برای کاک عه‌ولاش چند سال به‌ر له‌ ئیستا له‌ شه‌ریکی قاره‌مانانه‌دا شه‌هید ببوو. که‌متر سه‌ری روت ده‌کرد، جامه‌دانه‌یه‌کی لاره‌ولار له‌ سه‌ر دنا و تفه‌نگه‌که‌ی وا له‌ شان ده‌کرد که‌ لووله‌که‌ی رووی له‌ ئاسمان بی و کیسه‌خه‌وه‌که‌ی به‌ لووله‌که‌ی دا ده‌کرد، به‌لام ئه‌و شه‌وه‌ کیسه‌خه‌وه‌که‌ی به‌ ده‌سته‌وه‌ بوو. به‌ هه‌ناسه‌پرکی له‌ دووملانه‌که‌ی ئاوی هه‌رمیله‌وه‌ که‌ ده‌چی بو ئاوییه‌کانی کونده‌لان و تاهیربوغه‌ سه‌ر که‌وت. ئه‌و جار کیسه‌خه‌وه‌که‌ی وه‌ک جارن به‌ لووله‌ی تفه‌نگه‌که‌یه‌وه‌ هه‌لواسی و به‌ دوورینه‌که‌ی سه‌یری نیو پوله‌ داریکی کرد و به‌ بیسیم به‌وانی دیکه‌ی گوت: وهرن شوینیکم دیتوته‌وه‌ بو مانه‌وه‌.

کاتیک هه‌موو پیشمه‌رگه‌کان گه‌یشتنه‌ لای خاله‌ عه‌ولا، سی چوار که‌سی له‌ پیشدا نارد تا نیو داره‌کان بپشکنن. چوار که‌س له‌ پیشدا چوونه‌ نیو داره‌کان کاتیک له‌ ئاسایشی نیو داره‌کان دلنیا بوون به‌

بیسیم بانگی ئەوانه‌ی دیکه‌شیان کرد و هه‌موویان ویکرا چون بو نیو داره‌کان.

هه‌ر پۆله پیشمه‌رگه‌و له ژیر پۆله‌داریک رهخت و فیشه‌کدانه‌کانیان له خویان کرده‌وه وهک عاده‌تی شه‌وانی پیشوو به‌ته‌ما بوون نان و په‌نیریک بخۆن ئینجا بخه‌ون چونکه ئیدی تا لای نیوه‌رۆ ئەگه‌ر هه‌یچ نه‌قه‌وما‌با له خه‌و هه‌لنه‌ده‌ستان.

مه‌میل فه‌رمانده‌ی ده‌سته‌یه‌ک بوو، عوسمانیش که به برینداری به‌جی ما‌بوو جیگری مه‌میل بوو. مه‌میل چوو هه‌ر کانیه‌که‌ی بن داره‌کان تا مه‌تاره ئاوه‌که‌ی پر کا له ئاو. سه‌یری کرد ئە‌ستیره‌ئاوه‌که‌یان گرتۆته‌وه بو ئە‌وه‌ی تا به‌یانی پر بی له ئاو. مه‌تاره‌که‌ی پر کرد و گه‌راوه ئە‌و شوینه‌ی کیسه‌خه‌وه‌که‌ی لی بلاو کردبووه. نانیک و تۆزیک په‌نیری له کۆله‌پشته‌یه‌که‌ی ده‌ره‌ینا و بابۆله‌یه‌کی پیچاوه.

به‌شیک له پیشمه‌رگه‌کان عاده‌تیا‌ن بوو بو ئە‌وه‌ی نه‌خۆش نه‌که‌ون هه‌ر ده‌سته‌به‌جی خویان نه‌که‌نه‌وه و تا‌قم و فیشه‌کدانه‌کانیان هه‌ر به‌قه‌ده‌وه بوو راوستابوون تا تۆزیک ئاره‌قه‌ی له‌شیان سارد بیته‌وه جا بخه‌ون. هه‌یندیکیشیان دوو دوو و سی سی پیکه‌وه خه‌ریکی نان خواردن بوون و قسه‌یان ده‌کرد.

مه‌میل گوتی: کورەکان تۆزیک له‌سه‌ره‌خۆ قسه‌ بکه‌ن پاشان گوتی:
عوسمان ئیستا سه‌یرم کرد ئەستیره‌ ئاوه‌که‌یان گرتۆته‌وه‌ ئه‌وه‌ به‌و
مانایه‌یه‌ به‌یانی که‌سیک دی تا ئه‌و ئاوی نیو ئەستیره‌ئاوه‌که‌ به‌ردا. بۆیه
به‌ نیگاهبانه‌کان بلێ با خویان وه‌ده‌ر نه‌خه‌ن تا که‌س نه‌مانینێ، که
نانیشتان خوارد نیگاهبان بنیره‌ سووچی داره‌کانی سه‌ره‌ووی خۆمان
چونکه‌ ده‌سته‌کانی دیکه‌ش له‌ خوار داره‌کانه‌وه‌ نیگابان داده‌نین.
پاروویه‌کی له‌ بابوله‌که‌ بادا چاوه‌رێ بوو وه‌ک شه‌وانی پیشوو عوسمان
بلێ زۆر باشه‌ مه‌میل گیان خه‌مت نه‌بی، که‌چی له‌ لای که‌سه‌وه‌ ولامیک
نه‌بیسترا.

مه‌میل گوتی: با نیگاهبانی به‌یانی دووربینه‌که‌ له‌ لای خۆی دانی.
که‌ رووناکی کرده‌وه‌، سه‌یری ئه‌و شاخانه‌ی ده‌روپشتی خۆمان بکا.
که‌چی دیسان که‌س وه‌لامی نه‌داوه‌.

مه‌میل گوتی: عوسمان ئه‌وه‌ له‌ کوێی؟ ئه‌و جارە‌شیان
پرسیاره‌که‌ی هه‌ر بی وه‌لام مایه‌وه‌. پاروه‌ په‌نیره‌که‌ی قووت دا، مه‌تاره
ئاوه‌که‌ی به‌سه‌ریوه‌ نا قومیکی لیدا هه‌ر له‌خۆرا هه‌ستی به‌ شتیکی نامۆ
کرد گوتی: عوسمان! ئه‌رێ که‌س عوسمانی دیوه‌؟

دووکه‌وچک گوتی: ئه‌رێ عوسمان بۆ وه‌لام نادیه‌وه‌ مه‌میل له‌گه‌ڵ

تۆیه‌تی!؟

مہمیل پرسیاری کرد، ئه ری رحمان! عوسمان چوہتہ کوئی؟
رحمانیش وه لآمی نہ داوہ.

مہمیل بہ سہرسوورمانہ گوتی: ئای ئای، ئه ری ئو بہ شہرانہ لہ
کوین. باشہ کی لہ گہل رحمان و عوسمان نان و چاہہ کی تیکہ لآوہ و
ہاوخہ رجن؟ دہنگیک گوتی ئہ نوہر.

ئو جار مہمیل بو ئہ نوہریش گہرا ہہر لہ وی نہ بوو. فکری بو ساز
بوو نانہ کہی وه گیانی نہ کہوت. بابولہ کہی ہہروا لہ نیو کولہ پشتیہ کہی
خستہ وه پرسیاری لہ پِشمہرگہکان کرد کہ لہ کہنگیوہ نہ تاندیون؟
پاشان بہ پرسیار کردن بوی دہرکہوت کہ لہ پاش بو سہ کہ وہ کہس
نہیدیون، ئہ وہ لہ حالیکدا بوو کہ پینج سہعاتیک لہ شوینی بو سہ کہ وہ
دوور کہوتبوونہ وہ.

مہمیل سالانیکی دوورودریژ بوو پِشمہرگہ بوو بہ ژن و بالایہ کی
بہ خووہ و دہست و مہچہ کیکی ئہستوور و سمیلکی گہورہی پیوہ بوو.
ریشیکی زہردی دہہیشتہ وه برؤکانی چی وا لہ سمیلہکانی چوو کہ تر
نہ بوون، پِشمہرگہیہ کی دلسؤز و خاکی و بہ دہستہ وه و جیگای
باوہری ہہموویان و خو شہویست، چاونہ ترس، بہ غیرت و شہرکہریکی
لیہاتوو بوو. گوتی: خالہ عہولآ، کاک لوقمان، سی پِشمہرگہمان دیار
نین!

کاک عه‌ولا له خوار ده‌سته‌که‌ی مه‌میله‌وه کیسه‌خه‌وه‌که‌ی بلاو
کردبؤوه خه‌ریک بوو خو‌ی بخزینیته نیو کیسه‌خه‌وه‌که‌یه‌وه، زور به
سه‌رسوورمانه‌وه گوتی: چی! ئه‌وه تو باسی چی ده‌که‌ی؟ یانی له ریگا
خه‌ویان لیکه‌وتووه؟ داده‌ی دووکه‌س تا سه‌ر ئه‌و زیندوی که له‌وی‌پرا
هاتینه خوارئ بنیره بزانه له‌وی به‌جی نه‌ماون و خه‌ویان لی نه‌که‌وتوه.
مه‌میل گوتی: داده‌ی کوره‌کان کی خو‌ی نه‌کردوته‌وه تا ئه‌و
باسکه‌ی له‌وی‌پرا هاتینه خوار بچن بزائن له‌وی خه‌ویان لی نه‌که‌وتوه.
دووکه‌س که تا ئه‌وکاته خو‌یان نه‌کردبؤوه هه‌ستان و چوونه‌وه بو
دووملانه‌که، پاش ماوه‌یه‌ک هاتنه‌وه گوتیان که‌سمان نه‌دی.

به‌شیک له پېشمه‌رگه‌کان چووبوونه نیو کیسه‌خه‌وه‌کانیانه‌وه
به‌ته‌مابوون چاو له‌سه‌ریه‌ک دانین به بیستنی بی سه‌روشوین بوونی
سی هاو‌رییان هه‌موویان له جیگای خو‌یان قوت بوونه‌وه. هه‌ر که‌س
شتیکی به می‌شکی دا ده‌هات، یه‌ک ده‌یگوت ره‌نگه هه‌ل‌برابن. یه‌ک ده‌یگوت
ره‌نگه شه‌هید بووبن...

کاک عه‌ولا سه‌ره‌رای شه‌که‌تی ریپوونی شه‌وی، له تاوی ئه‌و سی
پېشمه‌رگه‌یه چاوی نه‌چووه خه‌و به پېشمه‌رگه‌کانی گوت که ئیوه
بخه‌ون و پشوویه‌ک بدن نه‌کوو به‌یانی دوژمن هی‌ر‌شمان بکاته سه‌ر با
توژیک به‌سه‌ینه‌وه. بو‌خو‌شی کیسه‌خه‌وه‌که‌ی له خو‌ی هالاند تا هه‌وا

سیره‌ی نه‌دا، چاوی له سهر یه‌ک دانه‌نا. به‌یانی زوو ده‌ستی دایه دووربینه‌که‌ی، له نیو داره‌کان چوو ده‌ری سهری شاخه‌کانی پشت سهری خویناوی کرد. که زانی دوژمن هیرشی نه‌کردووته سهریان هاته‌وه بو نیو داره‌کان. بو لای نیوه‌رو زیره‌ی نارد تا بچی بزانی هه‌والیکی عوسمان و ئه‌نهر و ره‌حمان وه‌ده‌ست ناخا.

زیره کادریکی هه‌لسووری ئه‌و ناوچانه بوو. سالانی پیشوو له ناوچه‌ی سه‌قز کاری ته‌شکیلاتی کردبوو، بو‌یه خه‌لکی ده‌ناسی و ئه‌و گوندانه‌ی ده‌وروبه‌ر شاره‌زا بوو. مرو‌قیکی به‌وره و سه‌روزمان خو‌ش بوو، له هه‌ره پیشمه‌رگه‌ کونه‌کانی ناوچه‌ی بوکان بوو، هه‌ر کاریکیان پیده‌سپارد، بی سی و دوو لی‌کردن ده‌یگوت: به‌لی کاکه گیان!

کاک عه‌ولا چوو بو لای و گوتی زیره تو لی‌ره خه‌لکی باش

ده‌ناسی چ بکه‌ین بو هه‌والیکی ئه‌و کورانه؟

زیره جلو‌به‌رگیکی شری له‌به‌ر کرد پاتولیکی ره‌ش و ئاته‌گی کراسیکی سپی خه‌ت خه‌تی به‌سه‌ردا به‌ردایه‌وه، دو‌خینی پاتوله‌که‌ی له پاتوله‌که‌ی ده‌ره‌ینا و داریک به‌ده‌سته‌وه خو‌ی وه‌ک شوانان لی‌کرد، که بزنی لی و ن بووه و به شوینیدا ده‌گه‌ری. ده‌ستی دایه دووربینیک و ده‌مانچه‌یه‌کی له ژیر کراسه‌که‌ی له دو‌خینی پاتوله‌که‌ی به‌ست و له قه‌دی شاخی هه‌لبوو و به‌ره‌و به‌رده‌ره‌شه‌کانی سهر شاخ وه‌ریکه‌وت. بو پیشوو دان

رانه‌وه‌ستا تا گه‌یشته سهر شاخی. که رووکاری ئاوی هه‌رمیله‌ی لیوه‌ده‌رکه‌وت، له بن به‌ردیک دانیشته گه‌رما بی‌ی تاقه‌تی کردبوو، زۆر به‌وردی به‌ دووربین سه‌یری هه‌ر چوار ده‌وری خۆی کرد. ئه‌وه‌ی ئه‌و ده‌یدیتن خه‌لکی زه‌حمه‌تکیشی ناوچه‌که بوون، که بۆ په‌یداکردنی پاروه ناینک له به‌ر ئه‌و سووره تاوه خه‌ریکی دروینه و گیزه و خه‌له‌وخه‌رمان بوون. له شوینی بۆسه‌که‌ی شه‌ویش را ده‌نگی چه‌کی قورس و دۆشکه ده‌گه‌یشته لای. دیار بوو دوژمن هیزیکی زۆری ناردۆته پشت ئاوی ئه‌و شوینه‌ی زیڤه و هاوړییانی له‌وی له بۆسه‌که‌وتبوون و شاخه‌کانی ده‌وروبه‌ری ئه‌وی تۆپباران ده‌کرد. لینزی دووربینه‌که‌ی زوم کرده سهر مۆلگه‌ی ئاوی هه‌رمیله تا بزانی هیزی زیاتریان بۆ نه‌هاتوو، کاتییک دلنیا بوو ناوچه‌که‌ی لای وان ئارامه به‌ ماته مات و خۆ کوورکردنه‌وه له شاخی را هاته خوارئ چوو بۆ ئه‌و مووچانه‌ی که ده‌یناسین. تووشی مناله‌کانیان بوو لی‌ی ترسان و هه‌لاتن بۆ لای پاله‌کان، زیڤه‌ش یه‌کسه‌ر چوو بۆ که‌پره‌که، خاوه‌ن مه‌زراکه هات بۆ که‌پره‌که و زیڤه‌ی ناسیه‌وه تۆزیک ترسا و به‌چاویکی سه‌یره‌وه چاوی لی کرد و کوتی جا ئه‌وه پی‌ی ده‌لین ئازایه‌تی تۆ ئاوا له‌م نیوه دییت و ده‌چی؟ زیڤه‌ی ماچ کرد و دانیشتن. زیڤه به‌سه‌ره‌اته‌که‌ی بۆگیزایه‌وه که سی پیشمه‌رگه‌مان بی‌ی سه‌روشوین بوون و داوای هاوکاری لی کرد.

خاوهن مهزراکه کوتی: خهمت نه بی ههر ئیستا به تهراکتور دهچم بولای
بوکان بزنام چ باسه پاشان زیړه گهراوه لای پیشمهرگهکانی دیکه.

ئیواری پیش زهرده‌په‌ر بی‌ریه‌کانی ئاوی هه‌موویان هاتبوونه نیو
ران بو مه‌ردوشین، له‌گه‌ل خوشیان نان و پیخوور و کولیره‌چه‌وره و
توزیک قهند و چای وشکیشان بو هینابوو. له‌ دوی دوشینی بزن و
مه‌ره‌کان و گه‌رانه‌وه‌ی بی‌ریه‌کان بو ئاوی، می‌گه‌له‌ مه‌ره‌که‌ی
تی‌هه‌ل‌کرده‌وه بو شاخی و پاش له‌وه‌راندنیکی باشی می‌گه‌له‌که،
شه‌ودره‌نگانیک له‌ هه‌وشه‌مه‌ریک دا می‌گه‌له‌که‌ی خست بو پشوو دان.
که‌تریه‌که‌ی له‌ تی‌ره‌که‌ی درهینا و چایه‌کی وه‌سه‌ر نا و نان و چایه‌کی
خوارد و پشوویه‌کی هاته‌وه‌ به‌ر. تاویک له‌به‌ر مانگه‌شه‌وی هاوینی
شمشالی لیدا و ئه‌وجار که‌لوپه‌له‌کانی له‌ تی‌ره‌که‌ی خسته‌وه‌ جی‌گایه‌کی
توزیک راست و پاسته‌ کرد بو خه‌وتن.

مانگ هیور و له‌سه‌رخو به‌ نیو په‌له‌ هه‌وره‌ سپیه‌کاندا خو‌ی له
سوچی ئاسمان نیزیک ده‌کردوه. کاتی‌ک مانگ بو‌ هه‌شاردانی خو‌ی
په‌نای برده‌ به‌ر چای وه‌ستا مسته‌فا، شه‌و په‌رده‌یه‌کی ره‌شتری به
سه‌ر ناوچه‌که‌ دا کیشا. ئه‌وجار ئه‌ستیره‌کان رو‌حیکیان وه‌به‌ره‌اته‌وه
وه‌ک کارگی به‌هاری هه‌ر یه‌که‌ی له‌ لایه‌که‌وه‌ هه‌لتوقین و له‌ ئاسمان دا
ده‌ستیان کرد به‌ ترووسکه‌ ترووسک.

کزه‌ بایه‌کی فینک هه‌لیکرد و وه‌ک ئه‌وه‌ی بو‌ ژوانی پۆلوه‌کان
هاتبی به‌ نازه‌وه‌ سینگی له‌ پۆلوه‌کان ده‌خشاند تا گیانیان وه‌ به‌ر

بینیته‌وه .دی‌ه‌ویست به راموسانیان گه‌رمایی بخاته‌وه له‌شی ساره‌ده‌وه بۆیان. ورده ورده خۆله‌میثی کوچکاوره‌که‌ی ده‌لیسته‌وه و جاریکی دیکه‌ش تینی وه‌به‌ر پۆلوه له گیانه‌للاکانی نیو که‌لینه به‌رده‌کانی کوچکاوره‌که ده‌خسته‌وه. شوانه‌که له ته‌نیشت ئاوره‌که له نیو که‌په‌نکیکی شپردا بۆی خه‌وتبوو. سه‌ره‌مه‌ریکی هه‌بوو که هه‌موو کات له پیشه‌وی میگه‌له‌که دا ده‌رپۆیشت ئه‌وانی دیکه‌ش سه‌ریان به‌رده‌داوه وه‌شوینی ده‌که‌وتن، توژیکی ورکه‌نان له به‌ر دم مه‌رکه دانابوو تا ورکه نانه‌که بخوا و بخه‌وئ. هاوکات به‌نیکی له قۆلی خۆی خسته‌بوو سه‌ریکی دیکه‌شی له ده‌ستی ئه‌و مه‌رپه‌کردبوو و ده‌زبینی کردبوو بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌گه‌ر رویشت و میگه‌له‌که‌ی وه‌شوین خۆی دا له خه‌وئ هه‌ستی.

هه‌ر له چه‌ند هه‌نگاوی خوشیه‌وه که‌ندریکی له لاقی گویدریژه‌که‌ی کردبوو، به‌ گوینییه‌کی پته‌وه‌وه به‌ستبوویه‌وه. له خوار گویدریژه‌که‌یه‌وه سه‌گه‌که‌ی خۆی ویکه‌یتابوو، سه‌ری نابوو نیوان ده‌ست و لاقه‌کانی و زۆر له‌سه‌ر هه‌ست نوستبوو.

ره‌حمان و ئه‌نوه‌ر بی ئه‌وه‌ی هه‌ستیان به‌وه‌ کردبی، که میگه‌له مه‌ریک له‌ نزیک ئه‌وان خه‌وتوو به‌ قه‌راغی ئه‌و حه‌وشه مه‌رپه‌ دا تیده‌په‌رین، که سه‌گی شوانه‌که هه‌ستی به‌ بوونیان کرد و ده‌ستی کرد به‌ وه‌رین. به‌ حه‌په‌حه‌پی سه‌گه‌که ره‌حمان گوتی: ئه‌نوه‌ر ئه‌و سه‌گه

ويدەچى سەگى شوان بى، با برۆين بۆ لاي بزائين گويدريژى پى نيه تا لىي وەرگرين و بچين عوسمان لەو شوينه مهترسيداره دور خهينهوه. به وهپىنى سەيهكه شوانهكه له خه وهستا، دهيزانى سەيهكهى كاتيک ههست به مهترسى لهسەر ميگهلهكه دهكا ئاوا به توندى دهوهپى. هەر بۆيه خيرا چراقهوهكهى، كه شهش باترى گهرهه جىگا دهبووه له تيرهكهى پشت سهرى دهرهينا و زور بهپهله چراقهوهكهى به هەر چواردهورى خويدا گيرا، بهلام چونكه رحمان و ئهنوهر خيرا خويان به زهوى دا دابوو، هيچ شتيكى نامۆ نهكهوته نيو بازنهى شوقى چراقهوهكهيهوه.

رحمان و ئهنوهر له شوينى خويان ههستان بۆ لاي شوانهكه چوون. ئهوجار سەيهكه مپه مپىكى وردى كرد و پاشان ههپههپهكهى توندتر كرد و هيرشى بۆ بردن. رحمان ههراى كرد هوى كاكي شوان ئهوه بهژدارهمان لى دور خهوه خومانين.

شوانه پيواوو چهتهن و هاتوون ميگهله مهپهكهى بهرن ئهوه جار چراقهوهكهى له نيوچاوى رحمان گرت، بۆ يهك سات بهرچاوى رحمان تهواو تاريك بوو. بۆيه له شوانهكه تووره بوو هاواری كرد: كوره نالييم خومانين ئهوه چرايه بكووژينهوه دهى.

شوانه که سهیری کرد چه‌کدارن ترسا و چراکه‌ی کووژانده‌وه و
رووی له سه‌یه‌که‌ی کرد و گوتی: ئای وه‌که‌وه!
ره‌حمان و ئه‌نوه‌ر هاتنه لای سلاویان لی‌کرد و خویمان ناساند.
هینده شه‌که‌ت بوون له پیشدا داوای ئاویان لی کرد، شوانه چوار
لیتریکی نایلون، که ته‌لیسیکی به‌نی به سووژن به ده‌وریدا دوریوو تا
ئاوکه‌ی فینک بکا، له تیره‌که‌ی ده‌رهینا و له لیوانه نایلونه‌کانی ده‌گه‌را که
ره‌حمان گوتی: پیوست ناکا بو خویمان په‌رداخمان پییه له کاتیکدا شوانه
هر سه‌یری ده‌ستی ره‌حمانی ده‌کرد ره‌حمان ده‌ستی له گیرفانی
په‌سته‌که‌ی نا و پا‌که‌ته ساندیسیکی سیوی به‌تالی که چوار قه‌د
کرابوو ده‌رهینا و زور به‌په‌له دوو لیوانی ئاو خوارده‌وه ئه‌وجار دایه
ده‌ست ئه‌نوه‌ر. له پاش ئه‌وه‌ی ئاویان خوارده‌وه، شوانه‌که گوتی: دوو
سی کاترمیر به‌ر له ئیستا له پشت مالانی ئاویی باغلوچه ته‌قه‌یه‌کی
توند بوو، له‌سه‌ر شاخی را سه‌یرم ده‌کرد ته‌قه‌که له دوو لاه بوو، خو
ئیوه نه‌بوون؟! ره‌حمان هر زور پیش ئه‌وه‌ی ئه‌نوه‌ر وه‌لام داته‌وه
گوتی: ناوه‌لا ئیمه له لای شاخی وه‌ستا مسته‌فا را هاتووینه خوارئ و
گویشمان له ته‌قه نه‌بووه. ئه‌نوه‌ر که گوئی دابوو قسه‌کانیان که‌یفی
پیکرد له دلی خویدا ئافه‌رینی نارد بو ره‌حمان که راستییه‌کانی جارئ بو
باس ناکا. ئاخ‌ر ئه‌وه به‌شکم ئیمه عوسمانمان بو نه‌هات و ئه‌و شوانه‌ش

کہ سیکی باش نہ بی بچی جیگای عوسمان به دوژمن بلی! پاشان
رحمان گوتی: مامه شوانه گیان ئیمه پیویستمان بهو گویدریژہی تویہ.
شوانه که چاوه رپی داواہی کی ئاوا له ناکاو نہ بوو، گوتی: گویدریژ! من
پاش ماوہیہ کی دیکه میگه له که له شاخی هه لده که مه وه ئه ی ئه و تیپره
چون هه لگرم؟ هه رچونیک بی شوانه یان رازی کرد، که بو ماوہیہ کی
کورت گویدریژہ کی لیوہرگرن و بچن چند سندووق ته قه مہ نیی
پیپرا ده گوین پيش ئه وه ی میگه له که شی رادا بو شاخی بوی بیننه وه. ئه وه
له کاتیک دا بوو شه و له گیانه لادا بوو، ئه ستیره کان یه که یه که له بهر
چاوان ون ده بوون و ئاسو روون و روونتر ده بوو.

رحمان بو دلینا کردنه وه ی شوانه که ده ستیکی له سهر شانی
شوانه دا و گوتی: زورمان پی ناچی ده ستبه جی بوت دینینه وه، هه ر
خیرا رووی له ئه نوهر کرد گوتی: ده ی خاله گیان با درهنگ نه بی!
هه ستان چوونه لای گویدریژہ که و خه ریکی کردنه وه ی
که ندره که ی بوون که به گوینیکی پته وه وه به سترابووہ. تیدا شه لوکوت
بوون، گری کی که ندره که یان هه ر بو نه کراوه. رحمان ده ستی برد
سه رنیژه که ی ده رهینا و که ندره که ی هه لبری و دهنگی گویدریژہ که یدا که
بروا، که چی گویدریژہ که مان ی گرتبوو جوولہ ی نه ده کرد و نه ده رپویشت.
رحمان هه ر چاوی له لای شوینه که ی عوسمان بوو و دوو سی جار

گوتی: هه‌چه هه‌چه ده برۆ دهی!! که سهیری کرد شوقی چرای ماشینکی زۆر هاتنه شوینه‌که‌ی عوسمان. ئیدی ئه‌وه به‌و مانایه بوو، که تازه ده‌ستیان به‌ عوسمان راناگاته‌وه. له‌ ده‌روونی خو‌ی دا زۆر نیگه‌ران بوو، به‌لام وه‌سه‌رخۆی نه‌هینا و رووی له‌ شوانه کرد گوتی: مالت ئاوه‌دان بی‌ وایاره مانی گرتووه و ناروا. تازه خه‌ریکه روژمان لیده‌بیته‌وه روژیکی دیکه ده‌چین ته‌قه‌مه‌نیکه‌مان راده‌گو‌یزین تا روژمان لی‌نه‌بوته‌وه وای چاکه ئیمه به‌جیت بیلین. دوو کوللیره چه‌وره‌یان له‌ شوانه وه‌رگرت و مالاواییان لی‌ کرد. چه‌ند میتریک دوور که‌وته‌وه سه‌گی شوانه به‌ وه‌ره‌وه‌ر وه‌شوینیان که‌وت. شوانه سه‌یه‌که‌ی بیده‌نگ کرد و ئه‌وانیش سه‌د میتریک له‌ شوانه‌که‌ دوور که‌وته‌وه. ره‌حمان که‌ له‌ پیشه‌وه ده‌رۆ‌یشت راوه‌ستا و له‌و به‌رزایه‌وه سه‌یری شوینه‌که‌ی عوسمانیان ده‌کرد گوتی: تو سه‌یری ئه‌و هه‌موو ماشینه‌که‌! جا تۆبی ئه‌و خودایه ئه‌وه کار بوو ئیمه کردمان؟ ده‌ وه‌لاهی قه‌ت خۆم نابه‌خشم سه‌د بریا عوسمانمان به‌جی نه‌هیشتبا، ده‌بوايه هه‌ر به‌ شوین خۆماندا رامان کیشابایه، لانی که‌م له‌و شوینه زۆرت‌ر دوورمان خستبایه‌وه. ئه‌نوه‌ر گوتی: راست ده‌که‌ی، به‌لام نه‌ده‌کرا تو ئاگات لینه‌بوو چه‌نده‌ی ئازار هه‌بوو نه‌مانده‌وی‌را بیجوولینینه‌وه.

ره‌حمان سه‌ریکی بو هه‌لسوو‌راند گوتی: کورپه چش له‌وه‌ی هه‌موو گیانی ده‌رووشا و بریندار ده‌بوو، جا چا نه‌بوو نه‌ده‌که‌وته ده‌ستی نه‌و خو‌فرۆشانه. چاوی پر بوو له ئاو. بوغز گه‌رووی گرتبوو، به‌لام نه‌یده‌ویست نه‌نوه‌ر هه‌ستی پی بکا له شوین خوی دانیشته. چه‌که‌که‌ی به‌هه‌موو که‌یفی خوی به‌زه‌وی دا‌کوتا و گوتی: تازه‌ دۆزیا‌نه‌وه‌ ها سه‌یر که‌ نه‌و هه‌موو هی‌زه‌ چوونه‌ته شوینه‌که‌ی. دوژمن بی و پیشمه‌رگه‌ی به‌ برینداری بکه‌ویته ده‌ستی نه‌ویش له شه‌ریکا بو خوی نه‌و هه‌مووه‌ی لی کوژرابی، هه‌ر مه‌گه‌ر خودا بزانی ئیستا نه‌و زالمانه چیی لیده‌که‌ن. نه‌وجار له‌نه‌کاو له‌ جیی خوی هه‌ستا سه‌ر پی، چه‌که‌که‌ی ده‌ست دایه‌وه‌ رووی له‌ نه‌نوه‌ر کرد و گوتی: با برۆین خو‌مان چه‌شار ده‌ین تا روژ نه‌بوته‌وه‌. هه‌ر دووکیان وه‌ک بای شه‌مال له‌ زیندوی خوار چه‌وشه‌ مه‌ره‌که‌ ئاودییو بوون.

عوسمان بە ئازاريكى زۆرهوۋە لەسەر پشت لە نيو گەنمەكە دريژ ببوو. سەيرى ئەستىرەكانى ئاسمانى دەكرد. دەيان خەيال بە مېشكىدا دەهاتن و دەچوون، ئەستىرەيەك لە ئاسمان دا راخوشى. وەبىرى كاتى مندالىي خوى كەوتەو، كە لە كۆلانەكانى نيو ئاوايىەكەيان لەگەل ھاوتەمەنەكانىدا يارىي خۇشارۆكىنيان دەكرد، ئەگەر ئەستىرەيەك رادەخوشى ھەموويان سەريان بەرز دەكردەوۋە بۆ ئاسمان ئاماژەيان بۆ دەكرد. عوسمان و ھاوالەكانى پييان وا بوو چەندە مرؤف لەسەر زەوى ھەيە بە قەدەر مرؤفەكانىش ئەستىرە بە ئاسمانەوھەيە. بۆيە ھەر كات ئەستىرەيەك رادەخوشى و بەردەبۆوۋە دەيانگوت: ئەوۋە كەسيك دەمرى. بىرى دەكردەوۋە تۆ بلىي ئەوۋە ئەستىرەيە عومرى من بى، كە پاش ئەو ھەمووۋە چەرمەسەرييە لە ژيان دا ئىستا راخوشيوۋەتە نيو ئەو گەنمەوۋە و كۆتايى ويژگەي ژيانى من ئىرە بى؟ بەلام ھەر بۆ خوى دلخوشىي خوى دەداو، كە كورە خۆ تۆ قەت ھىندە بى ھىوا نەبووى، ئىستا رەحمان و ئەنور دەگەرپىنەوۋە لەگەل خويان دەتەن.

ھەوا بەرەو رووناكايى رۆيشت و ئەويش ھەر خەيالى رابردوو لە نيو مېشكىدا لە ھاوۋوچۆ دابوون، كە دەنگە دەنگىك پەيدا بوو. ھەناسەي لە سىنگىدا راگرت. گوڤى ھەلخەست بزاني ئەوۋە كىن دىن بۆ لاي. بىستى ھىزەكانى دوژمنن، كە شەوئى لەبەر تاريكى و لە ترسى پېشمەرگە

نه‌یانویرابوو، ئیستا که ده‌زانن رووناکی کردوو و پیشمه‌رگه‌ دور که‌وتوو نه‌ته‌وه‌هاتوون بو بردنه‌وه‌ی کوژراو و برینداره‌کانیان. به‌ کوردی، تورکی، فارسی قسه‌یان ده‌کرد. یه‌ک ده‌یگوت: لاچن‌ه‌هرچی و ده‌ده‌ستم که‌وئ هی خو‌مه، ئه‌وی دیکه‌ پیی ده‌گوت: هه‌ی ترچیو ئه‌دی بو شه‌وئ هه‌ر نه‌تویرا فیشه‌کیکش بته‌قینی و هه‌لاتی؟ ده‌زانی ئیستا له‌ حه‌وت کیوان ئاوا بوون بو‌یه‌ و زمانت دریزه‌؟ گوتی: کوپه‌ ده‌ توش له‌ و قسانه‌ گه‌رئ پی‌ت وایه‌ ئه‌وه‌ هه‌ر من بووم؟ ده‌ وللاهی ئه‌گه‌ر سه‌یرم کرد بو خو‌ت له‌ پیش هه‌موویانه‌وه‌ هه‌لده‌هاتی، تو له‌وه‌ گه‌رئ جارئ ها سه‌یر که، ئه‌و هه‌موو خوینه‌ لی‌ره‌ رژاوه‌. ئه‌رئ وه‌ لا ئه‌وه‌ تا قه‌تاری به‌تالی فیشه‌کیشی لی‌یه‌. ئه‌وه‌ ئه‌و تیرباره‌ بوو شه‌وئ ئاوری له‌سه‌ر پشتمان کردبووه‌. ئای ئه‌گه‌ر خاوه‌نه‌که‌یم و ده‌ده‌ست ده‌که‌وئ هه‌ر به‌ زیندووپی ئه‌نجن ئه‌نجنی ده‌که‌م و دوایه‌ ده‌چم وه‌ک ده‌ستخوشانه‌ مال و ماشینیکیشی پی‌وه‌رده‌گرم. ئه‌وه‌ی دیکه‌یان گوتی: حه‌یفه‌ وایه‌ بیکوژی! ئه‌وه‌ خودا دایناوه‌ هه‌موو روژی بیبه‌ی بو‌راو، به‌راستی هه‌نگیوه‌ی چاک بوو. ده‌ وه‌لاهی روژی سه‌د که‌وت بو ده‌کوژی. ئه‌و جار رووی له‌وی دیکه‌ کرد و له‌سه‌ری رویشت: به‌راستی ده‌زانی تو زور خو‌شی. به‌ شه‌و له‌ ترسی پیشمه‌رگه‌ به‌ که‌ریکیش رازی، که‌ روژیش بووه‌ مال و ماشینیشت ده‌وئ! گوتی له‌وه‌ گه‌رئ با ئه‌وانی

دیکه نه زانن به شکم شتیګمان دهست کهوی، وهره با بزانین ئه و خوینه
بؤ کوئی چووه.

عوسمان که له نیو جوګه که دا بریندار ببوو، پاشان رهحمان توند
برینکهی بؤ پیچابوو و له گه ل ئه نۆر هینابوویانه نیو چیمه نه که، ئیدی
خوین تا سهر چیمه نه که دیار بوو چیمه نه که ش هینده پیخوس کرابوو
و شیلدرابوو، هه مووی ببوو قور و لیته و شوینی خوین له ویرا
نه مابوو، به لام جی پیی ئیستری پېشمه رگه کانیش به پروونی دیار بوو، که
له چیمه نه که روچووبوو. گوتی: خوت ماندوو مه که ئه وه تا جی پیی
ولاغه کانیان! دیاره کوژراو و برینداره کانیان به ولاغ بردوو به و نیو
گه نمه شدا تیپه ریون. ئه و جار ههر دووکیان سهیری نیو گه نمه که یان
کرد و پاشان گه رانه وه بؤ لای ئه وانی دیکه، که ههر ده پازده شهقاویک
له گه نمه که دوور بوون.

به دوور که وتنه وهی ئه و دوو کورده به کریگی راه له قه راغ
گه نمه که، عوسمان پشوویه کی هاته وه بهر وهه ناسه یه کی قوولی
هه لکیشا، ئه و جار بیری ئه وهی کرده وه، که پیش ئه وهی که سیکی دیکه
بی با خوی ئاماده کا بؤ ته قه کردن. ویستی بزانی که چه که که ی هه روا
سواره؟ لوله ی چه که که ی له نیو زاری خست وتوند فووی تیکرد. که
زانی هه وا له لوله که یه وه دهر ناچی دلنیا بوو، که فیشه کی له بهردایه و
له سه ریپیه.

روژ له به‌رزایترین لوتکه‌ی کیوی ناوچه‌که‌وه سه‌ری وه‌ده‌ر نا و تیشکی زی‌پینی هاویشته ده‌شته به‌پیت و به‌رکه‌ته‌کانی ناوچه‌ی موکریان. خه‌لک له ماله‌کانیان هاتنه ده‌ری و بو‌کاری تاقه‌تبری وه‌رزپری روویان له مووچه و مه‌زراکانیان کرد. داده فریشته و کاک عه‌تاش پریسکه‌یه‌ک نانیان پیچاوه و کیته‌له‌یه‌ک ماستی مانگیان ده‌ست دایه و به‌ره‌و مه‌رزاکه‌یان وه‌ری که‌وتن. له ریگای نیوان ئاواپی و مه‌زراکه‌یان ده‌یان ماشینی هیزه‌کانی ریژیمیان دی که به خیرایکی زور له هاتووچو دابوون. دووان له‌و ماشینه‌نه به توندی به لایان دا تیده‌په‌رین و داده فریشته و کاک عه‌تایان له نیو توژ دا ون کرد. که ماشینه‌کان تیپه‌رین سه‌یریکی یه‌کتریان کرد و بی ئه‌وه‌ی قسه‌یه‌ک بکه‌ن دریزه‌یان به ریگا برینه‌که‌یان دا. پاش چند خوله‌ک گه‌یشته مه‌زراکه‌یان که سه‌یریان کرد ئه‌و ناوچه‌یه وه‌ک سه‌ربازخانه‌یه‌کی گه‌وره‌ی لی هاتووه. ده‌یان ماشین به‌چه‌کی قورس و نیوه‌قورسه‌وه به نیو گه‌نم و زه‌رعاتی خه‌لکی وه‌ربوون و خه‌ریکی پشکنینی دار و به‌ردن. وه‌سه‌رخویان نه‌هینا و راست رویشتن بو بن که‌پره‌که‌یان و پریسکه‌ نانه‌که‌یان به داری که‌پره‌که‌وه هه‌لواسی و کاک عه‌تا کیته‌له ماسته‌که‌ی خسته نیو که‌ریزه ئاوه‌که‌وه تا بو نیوه‌پرویه هه‌ر وا سارد بمینیتته‌وه.

هیزه‌کانی ریژیم له ده‌هه‌نگاویی عوسمان خویان لی بلاو کرده‌وه و توپ و خومپاره‌کانیان دابه‌ست و ده‌ستان کرد به چا لیتان و هه‌ر به

پېچ شەش دەقیقەش چەند توپ و خومپارەیان کویر کویرانە لە موچه و مەزاری خەلکی هەڵدەکرد.

رۆژ گەیشبوو قاوەلتوونی، گەرمای خۆر هەر دەهات و زیادی دەکرد، تینویتی تەنگی بە عوسمان هەلچنیبوو، وەک کۆلکە دار لە شوین خۆی وشک ببوو نەیدەتوانی جوولە بکا. توونیتی ئازاری برینکەیی لەبیر بردبوو، بۆخۆی بیری دەکردو بەشە بۆ شەوئ لە بیرم نەبوو بلیم ها رحمان ئەو مەتارە ئاوەم لەو کەریزە بۆ پر که لە ئاو؟ ئیستا ئەو تازە هەوەلی رۆژە تا ئیوارئ ئەگەر دوژمنیش نەمدۆزیتەو، بەو چەلی هاوینە بۆخۆم لە تونیا نە هەر دەمرم. دووکەلی سیفار و دووکەلی ئاگری چا لینانی هیزەکانی دوژمن بەرەو ئاسمان هەڵدەکش و بۆنی دەگەیشتە لای عوسمان، ئەگەرچی قەت دەمی لە سیفار نەدابوو و سیفارکیش نەبوو، بەلام بەدل پێی خۆش بوو تەنانەت دووکەلێش بخوا. خۆر گەیشتە نیوەرستی ئاسمان و لەنگەری گرت و تیریژەکانی راستەوخۆ لە زەوی دەکوتان. سینگی عوسمانیش وەک زەوی بۆ تیشکی رۆژ راخرابوو، رۆژ راست لە چاوی دەدا زۆر لەسەرەخۆ دەستی برد و کلاوہکەیی کیشایە سەر چاوی. گەرماکە بیتاقەتی کردبوو، پێی خۆش بوو تاوئ بخەوئ، بەلام ئازار و توونیتی لە لایەک و لە لایەکی دیکە شەو تەرس لەو هی خەوی لیبکەوئ و بەزیندووویی

بیدۆزنه‌وه، ریگر بوون له‌وی بخه‌وی. چونکه بریاری خوئی دابوو که
ئه‌گه‌ر لیی نیزیک بنه‌وه و بیدۆزنه‌وه تا ئه‌و جیگایه‌ی بوئی ده‌کرئ
ده‌ست بکاته‌وه و پاشان خوئی بکووژئ. ده‌یزانی ئه‌گه‌ر به‌ زیندوویی
بکه‌ویته‌ ده‌ست دوژمن پاش ئه‌شکنجه و ئازاریکی زۆر هه‌ر ده‌یکووژن
جا بوئه‌ وا چاکه‌ هه‌ر لیڤه‌ کووتایی به‌ ژیانی بیئی باشتره‌.

ره‌حمان و ئە‌نوه‌ریش روژیان لی بووه‌ هەر له‌ پشت ماله‌کانی ئاواپی هه‌به‌کی له‌ ژیر چه‌ند داریک بو‌ پشوو‌دان لایان دا. پاش ماوه‌یه‌کی کورت ره‌حمان گو‌تی: نابج زور لی‌ره‌ دوور که‌وینه‌وه‌، پېشمه‌رگه‌کان هەر له‌و ده‌ورو به‌ره‌ن. ئە‌و هه‌موو هی‌زه‌ی ئی‌مه‌ دیمان وا هاتوون بو‌ شوینی بو‌سه‌که‌ی دوینی شه‌وی، به‌ دو‌زینه‌وه‌ی عوسمان واز ناهینن و ئیستا وه‌ک مارومیروو له‌و شاخانه‌ هه‌لده‌بن و له‌گه‌ل دیده‌بانی پېشمه‌رگه‌کان تووشی شه‌ر ده‌بن، ئە‌و کات ئی‌مه‌ش شوینی پېشمه‌رگه‌کان ده‌دو‌زینه‌وه‌ خیرا ده‌چینه‌وه‌ بو‌ لای پېشمه‌رگه‌کان.

ئ‌نوه‌ر زور ماندوو بوو هەر ملی به‌ لادا ده‌هات ره‌حمان گو‌تی: ئە‌نوه‌ر نه‌خه‌وی ها گو‌یت لی‌یه‌ ده‌نگی زه‌نگوله‌ی به‌رغه‌ل دی؟ تا نه‌گه‌یشتون له‌مان با بچینه‌ سه‌ر ئە‌و داره‌ با نه‌مانیین تا تیده‌په‌رن. هەر خیرا له‌ داره‌که‌ وه‌سه‌رکه‌وتن و خو‌یان له‌نیو‌گه‌لاکانی داره‌که‌دا چه‌شار دا. هی‌نده‌ی پینه‌چوو دوو می‌رمندال یه‌کیان کچ و ئە‌وی دیکه‌یان کو، وه‌ده‌رکه‌وتن. هی‌ندیک به‌رخ و دوو گو‌یلکیان وه‌پیش خو‌یان دابوو. بو‌خو‌شیان هەر یه‌که‌ی پریسه‌که‌یه‌ک نانیان له‌ کو‌لیان گری دابوو. یه‌کیان سه‌تلیکی فافونی ماستی به‌ده‌سته‌وه‌ بوو. هەر هاتن به‌ ژیر داره‌که‌دا تی‌په‌رین چوون له‌ سه‌رووی داره‌که‌ له‌ بن ته‌رمه‌که‌ گیایه‌ک دانیشتن.

ره‌حمان کاتیک زانی که‌سی دیکه به شویناندا نایه‌گوتی: ئه‌نوه‌ر تو مه‌یه‌ خوارئ، با من تا لای ئه‌و مندالانه‌ بچم.

هه‌ر که ره‌حمان له‌ داره‌که‌ هاته‌ خوارئ و منداله‌کان چاویان پیی که‌وت، پریسه‌که‌ نان و سه‌تله‌ ماسته‌که‌یان له‌ بن تهرمه‌که‌ گیاکه‌ به‌جیهیشت و هه‌ر یه‌که‌ی به‌لایه‌کدا هه‌لاتن. ره‌حمان بانگی کردن، وه‌رن مه‌ترسن من شوانی ئاواپی هه‌رمیله‌م و مه‌رم لی ون بووه‌ بزنام نه‌تاندیوه‌؟! یه‌کیک له‌ منداله‌کان له‌ شوینی خوئی راوه‌ستا گوتی: ناوه‌لا خاله‌ ئیمه‌ ئیستا له‌ نیو ئاواپی‌را هاتین نه‌ماندیوه‌.

ره‌حمان چووه‌ لای تهرمه‌که‌ گیاکه‌ دانیشته‌ و رووی له‌ کوره‌که‌ کرد پرسئ: ده‌نگوباسی نیو ئاواپی؟ منداله‌که‌ گوتی: نازانم.

ره‌حمان گوتی: مه‌ترسن وه‌رن. منیش کولیره‌ چه‌وره‌م پییه‌ با پیکه‌وه‌ بیخوین، پاشان بانگی ئه‌نوه‌ری کرد بیته‌ خوارئ. ئه‌و مندالانه‌ زور ئاقلن ئیستا ده‌چن ئاومان بو‌ دینن و چامان بو‌ لیده‌نین.

به‌ هاتنه‌ خوارئی ئه‌نوه‌ر له‌ سه‌ر داره‌که‌ منداله‌کان که‌ زانیان ده‌وروبه‌ریان ئاوه‌دانتر ده‌بیته‌وه‌، توزیک ترسیان شکا به‌ قونه‌ قون چون بو‌ لای ره‌حمان و ئه‌نوه‌ر دانیشتن. که‌ چاویان به‌ چه‌که‌کانیان و به‌تایبه‌تی ئارپیجیه‌که‌ی ئه‌نوه‌ر که‌وت و هه‌لسوکه‌وتیان زور دلوقانانه‌ بوو، زانیان له‌ هیزه‌کانی ریژیم نین که‌ چه‌ند روژ به‌ر له‌ ئیستا هاتبوون

بؤ مه رزارکه یان و زوریان له بابیان دابوو و ته قه یان به سه ردا کردبوو. کچه که به سرته به براهی گوت: لیان مه ترسی پیموایی ئه وانه ئه و که سانه ن هه موو کات بابم باسیان دهکا و دهلی کهنگی له دهستی ئه و زالمانه رزگارمان دهکهن.

پاشان رووی له رهحمان کرد گوتی: ئه و جوئی هه ئیمه یه بابم به مه له غان دهیدرویته وه تاویکی دیکه بوخوشی دی بؤ دروینه کردن. ئه نوهر گوتی: یانی هه موو روژی ئیوه له پیش بابتاندا دین بؤ مه زرا!!؟ کوره که که له کچه که گه وره تر بوو وه لامی داوه: ناوه لا هه موو روژی پیکه وه دین، به لام شهوی دایکم زور نهخوش بوو تا به یانی هه ر نالاندی و بابم له ترسی ته قه کردنی پایگا، که تا ئیستا شه وانه چهند که سیان کوشتوو ه نه یویرا بچیته ده ری و دایکم به ری بؤ شاری، ئیمه ی نارد بؤ خوشی ئیستا راوه ستاوه تا ئه و مینیبوسه که ی هه موو روژی دهچی بؤ بوکان پر بی و دایکم به خالدا بنیری بؤ نه خوشخانه، جا بؤ خوشی دی بؤ لامان.

له و قسانه دا بوون، که کابراهی کی دریز و باریک به سواری گویدریژیکی چکوله پهیدا بوو. کوره گوتی: ئه وه بابمه. بابه! بابه! وه ره بؤ ئیره.

کابرا سہری ھلینا و دووکہسی ناموی له بن گیشہ گیایہ کہ دی کہ له گهل مندالہکانی دانیشتون، له پیشدا حہبہسا توزیک راوہستا ئو جار بہ نہقیزہ تیوہژاندن له گویدریژہکھی، خوئی گہیانده لایان و له گویدریژہکہ دابہزی. رحمان و ئنوہری بہخیرھاتن کرد گوتی ناوم ئہحمہدہ.

دہستیان کرد بہ قسہکردن، کاک ئہحمہد ھەر زوو زانی ئہوانہ پیشمہرگہن، نہیدہویست مندالہکانی بہوہ بزائن، بوئیہ رووی له کورہکھی کرد و گوتی: له گهل خوؤشکت بچن ئو کہتریہ پر کہن له ئاو و لہسہر تہنہکہ ئاورہکھی دانین. کورہکھی گوتی: خو ئیستا نہبوته قاوہلتوون بابہ گیان! ئیستا زوو نیہ بو چا لینان؟ بابی بزہیہکی بو کرد گوتی: کورپی خووم نابینی میوانمان ھہیہ دەی لهمنتان کہوی بابی من! بزائم له گهل خوؤشکت چ چایہکمان بو لیدہنین.

کہ مندالہکانی دوور کہوتنہوہ، کاک ئہحمہد توزیک دہنگی نزم کردہوہ گوتی: ئہری کاکہ گیان ئیوہ کین و بو ئاوا ھہموو لہشتان خویناوییہ خو ہیچ شتیکی خراب رووی نہداوہ؟

رحمان بوئی باس کرد، کہ پیشمہرگہن و له ھاوریکانیان ھہلبراون ئہگہر پیشمہرگہکانت دی پییان بلئی کہ ئیمہ لہوان دہگہرین. ئیدی باسی ئہوہی نہکرد، کہ پیشمہرگہیہکیان بہ برینداری بہجیماوہ.

پاش نان و چا خواردن رحمان و ئنوه ریش بویان دهرکوت، که ئو ناوچهیه جاری ئارامه بویه سپاسی کاک ئه حمده و منداله کانیاں کرد و به رهو چیاى وهستا مستهفا هه لکشان تا گه یشتنه سهر ریگایه کی خیزه لانی.

لهو ناوچانه هیزه کانی دهولت بو ئه وهی ریگا بو مؤلگه کانیاں راکیشن دهیان ریگای خیز و چهوی ئاویان به نیو گهنم و جوئی خه لکی هه ژاردا راکیشابوو. هیزه کانی دهولت بی ئه وهی ریز بو خاوه نی ئه و مووچه و گهنم و جارانه دانین یان لانی که م قه ربووی زیانه کانیاں بکه نه وه، به لودیر و بوردزیل وهک مله به دریزایی دهیان کیلومیتر هه موویان هه لته کاندبوون. به جوریک که به شیک له زهوییه کشتوکاله کان وا خراپ ببوون، که تازه بو کشتوکال کردن به که لک نه دههاتن. رحمان و ئنوه ملی ئه و ریگا خیزه یان گرت که دهچوو بو پایگای هیزه کانی دوژمن له سهر چیاى وهستا مستهفا.

بو ماوهیهک به سهر ریگا که دا رویشتن. له پشت سهریان را دهنگی ماشین دههات، به لام ماشینه که دیار نه بوو. بهرله وهی ماشینه که دهرکهوی هه ر خیرا هه لاتنه نیو گهنمی قه راغ جاده که و له نیو گهنمه که دا خوینا حه شار دا. هیندهی پینه چوو ماشینیکی تویتا که پر بوو له هیزه کانی دوژمن به لایان دا تیپه ری و وهسه رکهوت بو چیاى

وہستا مستہفا. رحمان گوتی: پیموابی ئہو ماشینہ پیوندی بہ رووداوهکھی شہویوہ نیہ، رہنگہ وہک روژہکانی دیکہ خواردن بو پایگای وہستامستہفا بہری، بہلام ئہگہر گہراوہ و بومان کرا بہ تۆلہی عوسمان تۆ یہکہم ئارپچیم بو لیڈہ ئہوہی دیکہ دانئ بو من جا بزانه چۆن کاکي خۆت وہک مریشکی نیو قہفہس وہقیرہقیریان دہخا.

ئہنوہر کہ تا ئہو کاتہ لہ نیو گہنمہکہدا بو ئہوہی دیار نہبی ہہلتروشکابوو و چاوی ہہر بہ شوین تہپوتۆزی ماشینہکہوہ بوو کہ وردہ وردہ لہ بہر چاوان ون دہبوو، چاوہروانی ئہو گہلالہ سہیروسہمہرہی رحمانی نہدہکرد. بویہ ہہر خیرا رووی لہ رحمان کرد بہ دہنگیکی بی تاقہتانہوہ گوتی: وہلا باشہ ہہر ئہوہمان مابوو، تۆ دہزانی جارئ یہکہم کاری ئیمہ دۆزینہوہی پیشمہرگہکانہ، تا تییان گہیہنین عوسمان بریندارہ، کہچی تۆ خہریکہ ہیندہی دیکہ ناوچہکہ نائارام دہکہی؟! رحمان دہستیکی بہ نیوچاوانی داہینا و ئارہقہی نیو چاوانی سپری و گوتی: ئہری ئہوہ تۆ باسی چی دہکہی، نائارامی چی و شتی چی! تازہ عوسمانیان بردوہ. گووم تا قوول بی مہلہی خوشرتہ. دہبی بہزمیک بنیمہوہ ئہو سہری دیار نہبی.

لہ سہر ئہوہ ساغ ہہر نہبوونہوہ، کہ لہ کاتی گہرانہوہی ماشینہکہی دوژمندا ہیرش بہرنہ سہری یان نا، بہلام زۆر راوہستان

ہم له بهر ئه وهی شوینه که یان ئاشکرا نه بی همیش ئه گهر ماشینه که هاته وه بزانه هه لومه رجه که بو لیدانی ماشینه که له باره یان نه. زیاتر له سی کاترمیری پیچوو ماشینه که هه ر نه هاته وه بویه رحمان گوتی: وا چاکه هه ر لیڤه دانه نیشین. با برۆین به شکم پیشمه رگه کان بدوزینه وه. به ماتمه مات به نیو گه نمه که دا به ره و روژاوا ی ئاوا یی هه به کی و روژه لاتی ئاوا یی چۆلکراوی کانیزیرینه و بناری چیا ی وه ستامسته فا هه لکشان.

خه لکیکی زور له مه زراکانیان سه رقالی دروینه کاردن و خه له وخه رمان بوون. رحمان و ئه نوهر نه یانده ویست خو یان نیشانی که س دهن. هه ولیان ئه وه بوو هه ر چی زووتر بگه نه سه رمله ی ئه و دۆله ی وا ئاودیو ده بوو بو ئاوا ییه کانی کونده لآن و تاهیربوغه، که چه ند کاترمیری که له ویڤا دوور بوو.

رحمان سالانی پیشوو زور جار له گه ل پیشمه رگه کان له کو تایی چیا ی وه ستامسته فا که راست ده که ویته ئه و دوومه لانه یه مابوونه وه و ئیستاش هیوادار بوو، که گه یشتنه ئه و ده ور و به ره هه والیکیان له پیشمه رگه کان ده ست که وی.

سیبه ری چیا ی وه ستامسته فا به سه ریان دا کشا و کزه بایه کی فینک به نیو له شیان دا گه را. بو ماوه یه ک دانیشتن و پشوویه کیان دا. له شوینه که ی شه ویڤا به توپ و دۆشکه له به رزاییه کانی پشت سه ری

ئەوانی دەدا. ئەنوەر چاوی برببوە دەنکە گۆلەگەنمیکی ھەلۆھریوی سەر زەوی پاشان دەستی بۆ برد و ھەلیگرت، لاسکیکی درێژی پێوە بوو، خۆی بەو گۆلەگەنمەووە سەرقال کرد، بێ ئەوھی سەیری چاوەکانی رەحمان کا گوتی: باشە ئەووە گریمان پشمەرگەکانمان دۆزیەووە، بە چ روویەکەووە بۆیان باس کەین کە عوسمانمان ھەر وا بە زیندووی بەجیھێشتووە و کەوتۆتە دەست دوزمن؟ ویستی درێژە بە قسەکانی بەدا، کە رەحمان لێی ھاتە جواب گوتی: یەک کەس تێدا بچێ لە سییان باشترە، جگە لەوھش ئەووە تۆ شاھیدی تازە ئەگەر تۆشم لەگەڵ نەبووبایە و ھەر بۆخۆم بوومیە ویژدانم زۆر ئاسودە دەبوو، چونکە ئەوھی لە دەستان ھات کردمان. بۆخۆیان ھیزیکی زل و زەبەلاح بوون بەجیان ھێشتبوو، و ئەووە ئیمە بووین لانی کەم تۆزیک دوورمان خستەووە. ئەگەر شەوئ بەخت یارمان بایە زوو ولاغیکمان دەست کەوتبایە ئیستا عوسمانیشمان لەگەڵ بوو. ئەوجار لە جیی خۆی ھەستا گوتی: تۆ لەو قسانە گەرئ جارئ ھەستە با برۆین. دەستی راکیشا و دەستی ئەنوەری گرت، کە دانیشتبوو و راستی کردەووە و درێژەیان بە رێپێوانەکەیان دا، تا گەیشتنە مەزراکانی ئاواپی ھەرمیلە. لە قەرراغ شیوەردیک بۆ پشوودان دانیشتن. رەحمان گوتی: ئاھا سەیر کە، ئەو پیاوہ جلک رەشەئ و پیمەرہی خستۆتە سەر شانی، دەچێ بۆ نیو ئەو

دارانه. ئیستا سیبهر به سهردا کشاوه و چه‌که‌کانمان بریقه نادهن با برۆین بۆلای. ئهنوهر گوتی کاکه ده تۆزیک راوه‌سته تا پشوویه‌ک بدهین بۆ ئهنونده به‌په‌له‌ی ده‌لیی که‌بابی گهرمت پییه، من به‌راستی نازانم که پښمه‌رگه‌کانمان دۆزیه‌وه بلیم چی! ره‌حمان گوتی: ده‌ی له منت که‌وی ئهنوهر گیان، هه‌سته و له‌و قسه‌ قوړانه‌ش گه‌ری، خودا ده‌زانی جاری من و تۆش چمان به‌سه‌ر دی، بۆ پیټ وایه ئه‌وه به سلامتی گه‌یشتووینه‌ته‌وه لای پښمه‌رگه‌کان و ئه‌وان پرسیار ده‌که‌ن و ئیمه‌ش ولامی پرسیاره‌کانیان ده‌دینه‌وه!

کاتژمیر خوئی له دووی پاشنیوهرو نوزیک ده کردهوه سربوهی بای نه دههات تینی گهرما به رادهیهک بوو که گوله گهنمه لاوازکانی به قرچه قرچ دهپه پړاند. ههر چی زیندهوهری ئه و ناوچهیه بوو خوئی دهخزاندبوو ژیر سیبهری گلمهته خوولهکان، یان گه لا تالووه پانهکان و قانگه لاشک و کهنگره پیربووهکانی نیو گیاچار و گهنمهکان.

ئاویلهکی گهرما وهک شهپولهکانی دهریا لهسه ر پیدهشته پان و بهرینهکانی ناوچهکه له هاتووچو دابوو. تهنیا زیندهوهریک که لهوه گهرمایه دا ههلی بو هه لکه وتبوو میرووله بوون، که بوئی خوینی عوسمانیان کردبوو له شاره که یانهوه که سی چوار میتریک له عوسمانهوه دوور بوو، ریچکه و ریزیان بهستبوو بو سه ر برینه پیچراوهکهی رانی عوسمان که شهوی رابردوو رحمان توند به جامانهکی بهستبووی. له بهر ئهوهی زهنگالیشی له لاقی دابوو ههروهها له نیوقه دیشی به پشتویند و رهخت و فیشه کدانهکی ئه و سه روهی برینهکی که نیسکی گه وره ی لاقی بوو بهستراوبوو، میرووله نه یاندهتوانی بچنه نیو برینه که یه وه.

له بهر گهرما و توونیتی، ئازاری برینهکی له بیر چووبووه، گوئی له دهنگیکی تووزیک دوور بوو به فارسی قسه دهکا و ههر دههات و نوزیک دهبووه که نوزیکتر بووه، ده رکهوت یه کیک له هیزهکانی دوژمنه

و دهات بۆ لای ئەوانی دیکه، که له ده میتیری گهنمهکه له ژیر سیبهری داره بییهکان دانیشتبوون. ههر که گهیشته لای ئەوان پرسیاریان لیکرد زورمان گولله تۆپ پی ماوه؟ گوتی: خهتمان نهبی تا ئەو مهزرا و شاخانه وهک گاسن به تۆپ و خۆمپاره نهکیلم واز ناهینم. ئەوه فییر دهبن شهوی تهقه له هیزهکانی من دهکهن و پیاوهکانم لی دهکووژن؟

به فهرمانهکانی که دهیدا و قسهکانی پر به زاری دهیکردن دیار بوو فهرماندهیانه و پشتی قائمه لهو سوتمانهیی که وهریی خستوووه. ههر وا دریزهیی به قسهکانی دا و گوتی: ئەوه نیه رادیۆکهیان ههموو روژی دهلی پيشمهرگه کورپی خهکن جا منیش بزانه مووچه و مهزرای ئەو خهلهکت بۆ چ لیدهکهم! دهبی مار و میروهکانیش به بهردهکانهوه بسووتینم. ئیستا خودا دهزانی له کوئی شار دوویاننهوه و دالدهیان داون. بۆ ماوهیهک ههر وا بهپیوه راوهستابوو و سهیری شاخهکانی دهکرد، ئەوجار دانیشت و ههناسهیهکی ههلهکیشا و گوتی: دهزانن زور گهرمه زارم وشک بووه! دا حوسین لهو پیپسیه ساردانه یهک دانهم بۆ ههلهچره، پیپسی سارد ههر بۆ گهرمای ئاوا باشه.

عوسمان هیندهی توونی بوو، به بیستنی نیوی پیپسی بۆ یهک چرکه تامی پیپسی و کانهدا و کوکا کوولا له زاری دا گهرا. ههوللی دا تۆزیک ئاو له زاریدا کو کاتهوه و فرییداته نیو قورگی وشکهه لاتووی،

به‌لام زار و گه‌رووی وه‌ک چالیکی وشکه‌لاتووی بی‌ ئاوی وشکه‌سالیی لی‌هاتبوو، بویه‌هرچی هینای و بردی لی‌وه وشک و قه‌له‌شیوه‌کانی نه‌یانتوانی فینکایی بخه‌نه نیو زمانه وشکه‌لاتووه‌که‌ی و ددانه تۆز لینیشتوو‌ه‌کانی. بیری پیپسی و کوکاکولا هر له‌ می‌شکی دا بوو. وه‌بیر ئه‌و کاتانه‌هاته‌وه که می‌رمندال بوو، به‌هارانه له‌گه‌ل کچان و کورانی هاوته‌م‌نی خوی بو هینانی کارگ و ریواس و گیا به‌هاریه‌کانی دیکه ده‌چوونه کو‌یستانه‌کانی پشت ئاوا‌ییه‌کانی سارده‌کو‌یستان و می‌رگه‌نه‌خشینه. ئیوارانه کاتیک سی‌به‌ری چیا‌ی پیرچوپان به‌سه‌ر دا ده‌کش، له‌ دوا‌ینی چیا‌ی پیرچوپان ده‌ستیان ده‌کرد به‌ه‌له‌په‌رین و ره‌شبه‌له‌ک تا ئاره‌قیکی باشیان ده‌کرد و هه‌موو له‌شیان له‌ ئاره‌قدا ده‌خوسا، جا له‌ ئاوه که‌له‌ته‌زین و سازگاره‌که‌ی که له‌ توانه‌وه‌ی به‌فره‌کانه‌وه ده‌هاته خورای سهر و چاویان ده‌شوت و تیر تیریان لی‌ ده‌خواردوه. له‌به‌رئه‌وه‌ی ئاوا‌ییه‌که‌یان وه‌کو زۆربه‌ی ئاوا‌ییه‌کانی کوردستان به‌ هو‌ی سیاسه‌تی هه‌لا‌واردنی ده‌سه‌لاتداره‌کانی تاران ده‌رحه‌ق به‌ گه‌لی کورد، له‌ نیعمه‌تی به‌رق(کاره‌با) بی‌به‌ش بوو، هه‌موو به‌هاران پیش ئه‌وه‌ی ته‌واوی به‌فره‌کان بتو‌ینه‌وه، هر له‌ دوا‌ینی ئه‌و چیا‌یه خه‌لکی ئاوا‌یی هه‌موویان به‌ هه‌روه‌ز به‌فری دو‌لیکیان به‌ کا و گیا و پاشان خۆل وه‌سه‌ردان داده‌پۆشی و ده‌یانکرد به‌ "چاله‌به‌فر" جا بو

هاوینان ئه و کاتانه ی به فری چیاکان ده توانه وه خه لک ئیواران ده هاتن بو سهر چاله به فرده کان و به فریان له ته لیسان ده کرد و له سهر پشتی گویدریژیان قایم ده کرد و ده یانبرده وه بو ئاواپی.

روژیک ی له گه ل هیندیک له هاوته مه نه کانی ههر یه که ی به کیتله یه ک ماست و چه ند نانیکه وه بو هینانی به فر روویان له چاله به فرده کان کردبوو تا گه یشتبوونی زور ماندوو ببوون له قه راغ چاله به فرده کان نان و ماستیان خواردبوو و کیتله کانیان شوشتبوو و له تیبری گویدریژه کانیان هاویشتبوو. ئه و جار له چاله به فرکان ته لیسه کانیان پر کردبوو له به فرو به سهر پشتی ولاغه کانیاندا شور کردبوو. له گه رانه وه دا بو نیو ئاواپی چاویان به چه رچییه ک که وتبوو، که له لای ئاواپییه کانی پیربادین و گلؤلان را به سواری گویدریژیک له دووملانه که ی چیا ی قه ره قاوه خه ریکه دی بو نیو ئاواپی. ئه وانیش له پشت مالان له سهری راده وهستن که چه رچییه که دی سه یر ده که ن دوو سه ندوقی کوکاکولا پییه. داوا ی کوکاکولای لیده که ن، به لام چه رچییه که ده لی: کوکاکانم گه رمن و نه خو ش ده که ون با بچینه نیو دی له وی له ئاویان ده خه م که سارد بوون ئه وده م وهرن پیتان ده فرو شم و بیانخونه وه. ده نا ئاوا به گه رمی به خودای نه خو ش ده که ون، خه لکی ئاواپی سه گ به هه وشه م پیده که ن و تازه ناهیلن قهت روو له و گونده

كەمەوہ. عوسمان خيرا ليى ھاتبووہ وەلام و گوتبووى: خەمت نەبى
بارى ئيمە ھەمووى بەفرە و كيتەلەى بەتالېشمان پيئە. جا ھەر لەوى بار
بە چەرچيئە دەخەن و كۆكاكۆلاى ليدەكړن. عوسمان دوو كۆكاكۆلاى
لە كيتەلەكەى كړدبوو بينى پيوە نابوو تا دوايين دلوى خواردبووہ.

چاوى لەسەر يەك دانابوو بيري ھەر لەو كاتە خوښانە دەكردوہ
و ناگاي لينەبوو توپچيئەكە كۆكاكۆلاكەى خواردوتەوہ چوتەوہ لاي
توپ و خومپارەكان. دەنگى تەقاندنى توپيک ھەوداي خەيالە خوښەكەى
عوسمانى پچراند. وا راچلەكى ھەستى كړد شتيكى زور قورس بەسەر
رانە بريندارەكەيدا بەربوتەوہ، ئازاريك وەك تەزووى بەرق لە توقى
سەرى را تا پەنجەكانى قامكى لاقى بە ھەموو لەشيدا گەرا. لە تاو
ئازارى برينەكەى بە ددانى ليوەكانى وا كړوشت، كە قەرتماغەى سەر
ليوہ وشەكەكانى ھەلوەرينە نيو زاريەوہ.

خور ئەو روژەش وەك روژەكانى ديكە ھيچ كيو و دەشت و
مەلبەنديكى لە گەرماى خوئى بيئەش نەكرد، لە گەرما و رووناكايى
ئەوہى لە دەستى ھات، پەخشان و دابەش كړد بە سەرياندا. لە دوايدا
بو سەفەرى كوتايى ئەورۆژەشى، ھيليكى وەك داويكى باريك كە ديتنى
بە چاو زور ئاستەم بوو لە ئاسماندا راکيشا و پرچە تيشك زيړينەكانى
بەو داوہ توند توند گري دا. داويك كە ھەر لە داوى كۆلارەيەك دەچوو

به دست مندالیکی لیواولیو تامه‌زرؤ بو گه‌مه و یاریکردن که له پشت چپای وه‌ستامسته‌فا دا خوئی حه‌شار داوه و ههر جاره‌ی توژی‌ک خوړ بو ئه‌و دیوی چپا راده‌کیشی، له‌گه‌ل ههر ته‌کانه راکیشانیکی‌شدا به‌شیوه‌یه‌ک خوړ گهرمای خوئی له ده‌شت و دۆله‌کان که‌م ده‌کرده‌وه وه‌ک ئه‌وه‌ی ده‌رگای ژووریکی زۆر گهرم بکریته‌وه و توژی‌ک هه‌وای فینک بچیته نیو ژوره‌که‌وه.

عوسمان ههر هیوا‌پراو نه‌بوو. هه‌ولی د‌ه‌دا تا‌قه‌ت بینئ و ههر به ئا‌گا بی و له هۆش خوئی نه‌چی، به‌لام ئه‌ویش مرو‌فیک بوو له گوشت و خوین. مرو‌قه‌کان له کاتی ئاساییدا ئه‌سته‌مه بتوانن، زیاتر له ده‌کاتژمیر هیچ نه‌خون و نه‌خونه‌وه، به‌لام ئه‌و زیاتر له پازده کاتژمیر بوو بریندار بوو، بی ئه‌وه‌ی د‌ه‌م له هیچ بدا. ئه‌وه جگه له‌وه‌ی برینداریش بوو، خوینیکی زۆری له‌به‌ر رویش‌ت‌بوو. شه‌وی ههر پازده خوله‌ک له برینداربوونی تینه‌په‌ریبوو که به هۆی خوین‌ریژی زۆری لاقی زاری له تینویتیان وشک هه‌لگه‌پ‌ابوو، ههر ئه‌و کات داوای توژی‌کی ئاو له رحمان و ئه‌نوه‌ر کرد‌بوو که گوت‌بویان بو‌ت باش نیه نه‌یاند‌ابوو‌یه.

کلاوه‌که‌ی له سه‌ر چاوی لابرد و توژی‌ک خوئی پی باوه‌شین کرد له به‌ر بی‌هیز‌بوونی ههر زوو ده‌ستی ماندوو بوو و ده‌ستی به‌ربوونه‌وه سه‌ر زه‌وی و که‌لاوه‌که‌ی له ده‌ستی که‌وته نیو گه‌نمه‌که‌وه.

هيزەكانى دوژمن هەر وا دە شەقاويك لەو لاتريەوہ بارگەوبنەيان خەستبوو و خەريكى قسەکردن بوون. يەكئىكى دەنگووساويان تىدابوو. هەولئى دەدا دەنگى بە سەر ئەوانى دىكەدا زال بكا و نەشىدەتوانى. هەرچوئىك بئى نۆرە قسەيان داىە و گوتى: خو ئىمە شەوئى بو رووتکردنى كۆلبەرەكان هاتبووينا سەر ئەو كانى و ئاوہ، ئىدى چووزانين ئەوہ هيزىكى ئاوا شەركەر بىرەدا تىپەر دەبى؟ ئىستاشى لەگەل بئى نازانم لە كام لاوہ هاتن، هەر ئەوہندەم دى ويكرا خويان بە عەرزى دادا و تەقەيان ليكردين، وامان سەر لىشىوا هەر نەمانزانى بو كام لاش روشتن! بوئە دەلئىن ئەوانە لە هەموو شوئىنئىك هەن و لە هىچ شوئىنئىكيش نين. هەر كە چاوم پىيان كەوت قەلەمى دەست و پىم شكا، لە دلئى خوئما گوتم: ئەو جارە نەجاتم بئى بە حەياتم نايمە سەر ريگاي كاروانان. ئەوہ هەموو ئاە و نزاى ئەو كۆلبەرەنەيە. هەر بە قسەکردنەوہ لە شوئىنەكەى خوئى هەستا و رووى كرده گەنمەكە و بو لاي عوسمان هات. يەك لەوانەى لە لاي دانىشتبوو گوئى دابووہ قسەكانى گوتى: بو كوئى دەچى؟ نەكا بو كارى سەر ئاو بچىە نيو ئەو گەنمەوہ دە وەلاهى ماري واى تىدايە پىتەوہ بدا تووكى سەرت با دەيبا. ئەوئىش ترسا و ريگاي خوئى گوئى بو نيو جوگە ئاوہكەى عوسمان شەوئى بە بريندارى لەوئى كەوتبوو.

عوسمان بیرى له رحمان و ئه‌نوه‌ر کرده‌وه، که به‌راستی بلایی چیان به‌سه‌ر هاتیی؟ تو بلایی پېشمه‌رگه‌کانیان دۆزیبیتته‌وه؟! به‌لام له به‌ر ئه‌و هه‌مووه هیزه که هاتۆته ئیره‌رهنگه‌ دهرفته‌ی دهرباز بوونیان له ناوچه‌که‌دا نه‌بووبی! تو بلایی به‌دیل نه‌گیرابن و له ژیر ئه‌شکه‌نجه‌دا شوینی منیش به‌دوژمن نه‌لین؟! نا نا قه‌ت شتی وا ناکه‌ن! دلخۆشیی خۆی ده‌داوه‌ ده‌یگوت: کورپه‌رهنگه‌ ئه‌وانیش هه‌ر له‌و نیزیکانه‌خۆیان چه‌شار دابی.

ئازاری برینه‌که‌ی عوسمان توژیک هیدی ببوو، به‌لام زۆر ماندوو بوو. خه‌ویکی زۆریش ببوو میوانی چاوه‌کانی و پیلووی چاوه‌کانی قورس کردبوو. ئه‌وه‌ بۆ سی کاتژمیر ده‌چوو، نه‌خه‌وتبوو و هه‌ولیشی هه‌ر ئه‌و بوو هه‌تا بۆی ده‌کری نه‌خه‌وی. به‌لام له به‌ر بیه‌یزی و توونیه‌تی و ماندوو بوونیکی زۆر، بۆ ماوه‌یه‌ک چاوه‌کانی له‌سه‌ر یه‌ک دانا. له خه‌ویدا له‌شی هینده‌ سووک ببوو قورسای پووشیکی نه‌بوو، به‌ سی چوار که‌س هه‌لیان گرتبوو خستبوویانه‌ سه‌ر شانیان و به‌ هه‌لاتن ده‌یانبرد بۆ نیو ئه‌ستیره‌ئاویک تا له ئاوه‌که‌ی خه‌ن. گه‌شسته‌ سه‌ر لیواری ئه‌ستیره‌ ئاوه‌که‌. هه‌موویان گوتیان یه‌ک دوو سی و فریانی دایه‌ نیو ئاوه‌که‌.

رۆژ به‌ره‌و ئاوابوون ده‌چوو. ئەو وەرزی‌ر و ئاودیرانه‌ی مه‌زراکانیان له ئاوابیه‌کانه‌وه دوورتر بوو خۆیان کۆ ده‌کرده‌وه به‌ره‌و نیو مالان وهریکه‌ون تا بو ئیواری بگه‌نه‌وه نیو ئاوابیه‌کانیان. کاک عه‌ولا، که فه‌رمانده‌ی هه‌موو پیشمه‌رگه‌کان بوو له ده‌ستدانی ئەو سی پیشمه‌رگه‌یه زیاتر هه‌ستی به لیپرسراوی ده‌کرد. ده‌یزانی هه‌موویان دلگرانن، به‌لام وه‌ک فه‌رمانده‌ریک هه‌موویان چاویان له بریاره‌کانی ئەوه. بۆیه ئۆقره‌ی لی برابوو گوتی: ئەری کاک عومه‌ر بو له‌گه‌ل هه‌قال که‌میک ده‌رمان هه‌لناگرن و ته‌راکتۆری ئەو ماله‌ نابهن، کێ ده‌زانی ئیوه پیشمه‌رگه‌ن؟! هه‌ر وا ده‌زانی خه‌لکی ئاساین. ئیواری له مه‌زراوه ده‌رۆنه‌وه بو مالی. ئاوا به‌ چاوخشاندن به‌ ده‌وروبه‌رتان دا تا نزیک ئەو مووچه و مه‌زرایه‌ بچن. که شه‌وی به‌وی دا هاتووین، بزانی هه‌والیک ناهیننه‌وه. پاشان رووی له خاله‌ هه‌سه‌ن کرد و گوتی: هه‌سه‌ن خۆت ئاماده‌ که‌ با من و تۆش برۆین بزانی سۆراغیکیان نازانین. خاله‌ هه‌سه‌ن هه‌ر له‌ چاوترووکانیک دا ئاماده‌ بوو، له‌گه‌ل کاک عه‌ولا رویشتن بو مه‌زرایه‌کی ئەو دیو دۆله‌که‌.

خاله‌ هه‌سه‌ن هه‌موو کات هه‌ر له‌گه‌ل کاک عه‌ولا ده‌بوو. ته‌مه‌نیکی وای نه‌بوو، هه‌ر له‌ به‌ر خۆشه‌ویستیان پێیان ده‌گوت خاله‌. کورپیکی کورته‌بالا و خۆینشیرین و بی غه‌لوغه‌ش بوو، که گالته‌ی له‌گه‌ل هه‌موو پیشمه‌رگه‌کان ده‌کرد. له‌ به‌کاره‌ینانی وشه‌کاندا زۆر جار لی هه‌له‌ ده‌بوو و بوخۆشی قاقا پیده‌که‌نی. به‌ دوا‌ی خاله‌ عه‌ولا‌دا ده‌رویشتن،

به‌لام به‌سه‌ر ریگادا نه‌ده‌رۆیشت بۆیه تا گه‌یشتنه لای خاوه‌ن مه‌زراکه هه‌ر خۆی له تیسوو و گه‌لا تالۆه‌کان ده‌خه‌شاند، خشه‌خشیکی ساز کردبوو وه‌ک ئه‌وه‌ی نایلۆنی له‌به‌ر کردبێ. له لای خاوه‌ن مه‌زراکه لایان دا، خاوه‌ن مه‌زراکه کاک عه‌ولای ناسیه‌وه و زۆر به‌گه‌رمی به‌خیرهاتنی کردن. کاک عه‌ولا له خاوه‌ن مه‌زراکه دانیایا بوو، بۆیه لیپرسی: تو که‌ست نه‌دیووه؟ بێ ئه‌وه‌ی چاوه‌روانی وه‌لام بێ درێژه‌ی پی دا و گوتی: سی پیشمه‌رگه‌مان شه‌وی هه‌لبراون. خاوه‌ن مه‌زراکه گوتی وه‌لا پیم وانیه سی بن، به‌لام ئه‌وه بو کاتژمیریک ده‌چی له نیو ئه‌و گه‌نمه‌را دوو که‌س هه‌ر مله‌قوته‌یان بوو، پاشان هاتن بو لای من. هه‌ر دووکیان خۆنیان به‌جله‌کانیانه‌وه بوو، به‌لام یه‌کیان هه‌موو گیانی خویناوی بوو. هه‌ر چه‌نده‌ی تی فکریم بوخۆی وه‌ک بریندار نه‌ده‌چوو. ویستم بزانه‌م چی روه‌ی داوه، به‌لام نه‌متوانی هیچیان لی هه‌لکړینم. هه‌ر ئه‌وه‌نده گوتیان، ئه‌گه‌ر پیشمه‌رگه‌کانت دی، پێیان بلی ئیمه له‌و ده‌ورو به‌ره‌ین.

کاک عه‌ولا به‌بیستنی ئه‌و هه‌واله وه‌ک گول گه‌شایه‌وه، به‌لام که زانیی دوو که‌س بوون و خویناویش بوون، بێ ئه‌وه‌ی پرسیری زیاتر بکا چوو له فکروه‌ه و ده‌ستیکی به‌سمیله‌دا هینا و دوو سی جار سه‌ری به‌هیمای که‌واته ئاوا به‌رز و نه‌وی کرده‌وه. له دلی خۆیدا گوتی، که‌وايه یه‌کیان شه‌هید بووه کامه‌یانه؟! ئه‌وه یه‌که‌م جار نه‌بوو، که هه‌والی ئاوا

دلته زین وەرگری، به لام بهو حاله شهوه دلی بر وای نه دهدا بیرسی ئه و
دوو کهسه شیوهیان چۆن بوو. سهیریکی خاله هسه نی کرد، که
سهری داخستوو به چیلکه یه که خهریکی هه لکولینی زهوی یه و گوئی بو
وانیش راگرتوو. ئه و جار به ناچاری و بو رزگارکردنی گیانی ئه و دوو
کهسه ی دیکه. زور ئاسایی و بی ئه وهی دلنیگرانی له پرسیاره که ی
به دی بکری، وه سه رخوی نه هینا هر وا له سه رخو گوتی: که وایه ئاوا!
ئه دی شیوهیان له بیر ماوه که چۆن بوون؟ کابرا گوتی: وه لا کورپکی
موو ره شه ی کولمه سوور بوو، ئه وی دیکه یان که ئارپیچی پی بوو.
ناوی هینا گوتی: رحمان. خاله عه ولا تیگه یشت و وه لامی پرسیاره کانی
خوی وەرگرتوه بو یه وه ک پرسیار ی کوتایی گوتی: ئه دی بو کام لا
رۆیشتن؟ خاوه ن مه زراکه گوتی: هر به ریگای خویاندا رۆیشتنه وه بو
نیو هوو ئاودرپه. رهنگه ئیستا سهیری ئیمه ش که ن.

کاک عه ولا گوتی: وا بزانه به نیازی رۆیشتنه وه به ره و ماله وه
بووی، بو یه زور سپاس له هاوکاریه کانت تو ده توانی برۆی، ئیمه
خۆمان بانگیان ده که یین.

کاک عه ولا و خاله هسه ن مالاواییان له خاوه ن مه زراکه کرد و
سه د میتریک بو لای رحمان و ئه نوهر داگه پرانه خواری.

خالہ حسہن گوتی: ئەگەر وایه رحمان و ئەنوەرن و عوسمان دیار نیه. خالہ عەولاً گوتی: حسەن گیان دا زوو داگه‌پێ سەر ریگاکه، به عومەر و هه‌قال بلی نه‌پۆن بین بو ئیره.

عومەر و هه‌قال سواری ته‌راکتۆره‌که ببوون له دووملانه‌که ئاوا ببوون به دیوی هه‌رمیله‌دا. عومەر له سەر گیلگیری ته‌راکتۆره‌که دانیشتیوو و ده‌ستیکی توند به ئاسنی سەر گیلگیری ته‌راکتۆره‌که وه‌ گرتوو به ده‌سته‌که‌ی دیکه‌شی دووربینی به چاویه‌وه نابوو و سه‌یری ده‌ورویشتی ده‌کرد. که رووی دووربینه‌که‌ی له داوینی چیا‌ی وه‌ستا مسته‌فا کرد، خالہ حسه‌نی به ده‌ست‌راوه‌شانه‌وه دی که به هه‌لاتان بۆلایان دی. ته‌راکتۆره‌که‌یان راگرت بۆ لای چوون. خالہ حسه‌ن گوتی: وهرن دۆزیومانه‌وه، به‌لام عوسمان دیار نیه پیم وابی شه‌هید بووه. ئەوجار هه‌رسیکیان هه‌لگه‌رانه‌وه بۆ لای خالہ عەولاً.

تا خالہ حسه‌ن چوو بوو به‌دوای عومەر و هه‌قالدا، کاک عەولاً هاواری کرد بوو کۆره هۆی رحمان، ئەنوەر له کوی خۆتان وه‌ده‌ر خه‌ن. رحمان گویی له ده‌نگی کاک عەولاً ده‌بی ده‌لی: ئەنوەر ئەوه خالہ عەولایه، با له‌و که‌نداله‌ برۆینه ده‌ری خۆمانی لی ئاشکرا که‌ین.

هاوکات عومەر و هه‌قال و خالہ حسه‌ن له لای خواری‌پا و ئەنوەر و ره‌حمانیش له لای سه‌ره‌وه را گه‌یشتنه‌وه لای خالہ عەولاً،

باوه‌شیان پیکدا کرد. ئەنوه‌ر دلی پر ببوو، هه‌قال ئەنوه‌ری له باوه‌ش گرتبوو به نیشانه‌ی دلدانه‌وه‌ی دوو سی جار به توندی هه‌ردووک به‌ری ده‌ستی به پستی ئەنوه‌ردا کیشا و پاشان هه‌ر دووک پیلی ئەنوه‌ری گرت. چاوی بریه‌ی چاوه‌کانی ئەنوه‌ر و زۆر به ترسه‌وه‌ی پرسپاری کرد، ئەدی عوسمان؟! ئەنوه‌ر بۆ ساتیک چاوه‌کانی له چاوی هه‌قال شارده‌وه‌، رووی له چپای وه‌ستا مسته‌فا کرد. هه‌ر زوو دیسان چاوی له چاوی هه‌قال بریه‌وه‌ و بی ئەوه‌ی قسه‌ بکا فرمیسک له چاوه‌کانیدا قه‌تیس ما. به قه‌تیس مانی فرمیسک له چاوه‌کانی و قفل بوونی زمانی ئەنوه‌ر، هه‌قال هه‌ر دووک ده‌ستی ئەنوه‌ری راوه‌شاند گوتی: ئەنوه‌ر گیان چی رووی داوه‌ بۆ قسه‌ ناکه‌ی؟! ره‌حمان خیرا هاته‌ ولام و گوتی: عوسمان ماوه‌، به‌لام به سووکی برینداره‌. عومه‌ر پرسی: ئەی کوانی له کوییه‌ بۆ راوه‌ستاون؟ ئەوه‌ نیه‌ هه‌قال ده‌رمانیشی هیناوه‌ با بچین ده‌رمانی کا.

ره‌حمان گوتی: کاک عومه‌ر گیان به‌داخه‌وه‌ زۆر دووره‌ و هه‌ر له شوینی بۆسه‌که‌ی شه‌وی بۆمان نه‌هات و به‌جیمان هیشته‌. عومه‌ر که زۆری عوسمان خو‌ش ده‌ویست سه‌ریکی راوه‌شاند و گوتی: حه‌بیه‌حه‌ی باشه‌ ئەو شیر و رپویه‌ی بۆ چیه‌ بۆ ده‌لیی برینداره‌، ده‌ بللی نه‌ماوه‌ ئیدی مالت نه‌شیوی؟! ره‌حمان بۆ ئارامکردنه‌وه‌ی عومه‌ر گوتی: نا کاک عومه‌ر ماوه‌ لاقی برینداره‌ و جیگای مه‌ترسی نیه‌، ئەگه‌ر دوژمن نه‌یدۆزنه‌وه‌ پیم وانیه‌ شه‌هید بی.

خاله‌هسه‌ن پرسى: ره‌حمان تو جیگا‌ک‌ه‌ی ده‌زانی له‌ کویتان
داناوه؟ ره‌حمان گوتى: وه‌لا زور دنیا نیم و دووشکم، به‌لام ئە‌گەر
بچمه‌وه‌ وئ پیموابئ پی ده‌زانمه‌وه‌ له‌ کام لای گهنمه‌که‌مان داناوه.
خاله‌عه‌ولا به‌ بیسیم کاک لوقمانی ئاگادار کرده‌وه، که
دۆزیومانه‌وه، به‌لام کیش‌ه‌یه‌که‌مان هه‌یه. وا چاکه‌ تووش له‌گه‌ل
پیشمه‌رگه‌کانی دیکه‌ بین بۆسه‌ر زیندوکه. کاتی‌ک کاک عه‌ولا له‌ قسه‌کانی
بۆوه، هه‌قال رووی له‌ ره‌حمان کرد و گوتى: مادام هه‌ر لاقی برینداره
جیگای نیگه‌رانی نیه‌ و ده‌یه‌تینه‌وه. پیش ئە‌وه‌ی ره‌حمان وه‌قسه‌ بی،
خاله‌عه‌ولا گوتى: هه‌قال گیان هه‌ر وا ئاسان نیه‌ لیره‌را تا ده‌گه‌ینه
ئه‌وئ، ریگای پینج شه‌ش سه‌عاته‌ و تا ده‌شگه‌رینه‌وه‌ بۆ ئیره‌ روژمان
لئ ده‌بیته‌وه، به‌لام خو زاری گورگیشی لینابه‌ستین. مشووریکى هه‌ر لئ
ده‌خوین، با جارئ بچینه‌وه‌ لای پیشمه‌رگه‌کانی دیکه‌ له‌وئ ساغ
ده‌بینه‌وه. پاشان به‌ دم قسه‌کردن له‌گه‌ل ره‌حمان و ئە‌نوه‌ر سه‌باره‌ت
به‌ ورده‌کارییه‌کانی شه‌وی رابردوو، بۆ باسکه‌که‌ی ئە‌و دیوی شاخه‌که
وه‌ریکه‌وتن.

عوسمان که خهونی دەدی سی چوار کهس فرییان دایه نیو
ئاویکهوه هه موو لهشی له ئاودا خووسا. له خهو راپه‌ری به هوی
ئاره‌قه‌یه‌کی زور ته‌واوی به‌نده‌نی که‌وتبووه سه‌ر ئاو. ئاره‌قه‌که‌ی هینده
زور بوو که جله ره‌قه‌ه‌لاتوو‌ه‌کانی وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌ ده‌ست بشوردرین
نه‌رم نه‌رم ببوونه‌وه، ناخوشیه‌کی له‌وه‌دا بوو ئاره‌قه‌ ده‌چوو‌ه نیو
برینه‌که‌یه‌وه و جیگا فیشه‌که‌که‌ی رانی ده‌کزانده‌وه.

گوئی هه‌ل‌خه‌ست هیزه‌که‌ی دوژمن که له به‌یانیه‌وه له نیزیکی ئه‌و
گه‌نمه‌ بارگه‌وبنه‌یان خستبوو، وا خه‌ریکه‌ خو‌یان کو‌ ده‌که‌نه‌وه. یه‌کیان
گوئی: با برۆینه‌وه ئه‌م‌رۆ مردم له‌و گه‌رمایه‌دا. ئه‌وانه‌ کوا به‌ ئیمه‌ له‌ داو
ده‌که‌ون؟ خودا ده‌زانی ئیستا له‌ کو‌ین! خو‌ ئه‌و شه‌و هه‌ر ده‌چنه
ئاواییه‌ک ئه‌و کات بو‌مان ده‌رده‌که‌وی بو‌ کام لا چوون. ئه‌وی دیکه‌یان
گوئی: جا گه‌ریمان ئه‌وه ده‌چنه ئاوایی شیلاناوی. چما هیشوو‌ه تری به
هه‌موو گو‌یسوانه‌کانی ئاواییه‌وه هه‌لواسن، ده‌وی‌رین خو‌ له‌ قه‌ره‌یان
بده‌ین؟ ئه‌دی سه‌گ به‌ هه‌وشه‌کردنه‌که‌ی نه‌ورۆزی چه‌ند سال به‌ر له
ئیس‌تات له‌بیر چۆته‌وه، که له‌ شیلاناوی چیان لیکردین؟!

هه‌موویان سواری ماشینه‌کانیان بوون و به‌ دروشمی "کربلا کربلا
ما داریم میاییم" وه‌رچی که‌وتنه‌وه. هاره‌ها‌ری ماشینه‌کانیان که‌ خه‌ریکی
به‌جیه‌یشتنی بنداره‌کانی نیزیکی گه‌نمه‌که‌ی عوسمان بوون، له‌گه‌ل ئه‌وه‌ی

هەموو لەش و مېشكى عوسمانيان ئازار دەدا، بەلام لە هەمان كات دا
خۆشترين ئاواز و موسيqa بوون بۆ عوسمان، واى هەست دەکرد
سالانىكى زۆره لە قەفەسيكى تەنگ و تاريك كراوه و ئەوه دەنگى
جيره جيري كرانەوهى دەرگا ژەنگاوييه كانى قەفەسەكەن، بۆ ئەوهى بال
بگرئ.

داده فرېشته و كاك عەتا كە لەو نيزيكانه خەريكى درويته كردن
بوون، بە رۆيشتنى ئەو هيزه زۆر خۆشحال بوون كە لە بەيانيى
زووهوه سەر كانى و ئاوهكەيان لەوان حەرام كردهبوو. تەنيا بۆ
نانخواردنى نيوەرۆ كاك عەتا بە هەزار دلەراوكى چووبووه سەر
كاريزهكە و نيوهى ماستى نيو كيتەلەكەى لە جامۆكەيهك كردهبوو
بردبوويهوه بۆ لای داده فرېشته و خواردبوويان. بۆيه داده فرېشته
لەگەل رۆيشتنى دوايين ماشين، هەر خيرا بەرهو كانى و ئاوهكەى بن
دارەكان هەلكشا تا ئەو چۆره ماستەى نيو كەريزهكە بكاتە ماستاو و
لەگەل كاك عەتا بە نانە رهقهوه بيخۆن.

عوسمان بۆ ئەوهى لە رۆيشتنى هيزهكانى دوژمن دلنبايى، دەبوايه
سەرى بەرز كردهبايهتەوه و سەيرى لای بن دارەكانى كردهبايه، كە
دەنگى هيزهكانى دوژمن لەويەرا گەيشتبوونه گوئي. دەستى بە لوولهى
چەكەكەى گرت و قونداغى چەكەكى لە سەر زهوى دانا و ويستى وهك

گوچان به‌کاری بینئ. خوئی به لووله‌ی چه‌که‌که‌ی هه‌لواسی و سه‌ری به‌رز کرده‌وه که‌چی هینده بیهیز بوو هه‌ر زوو ده‌ستی شل بوو، سه‌ری به‌ربووه سه‌ر زه‌وی، ئازاریکی زوری پیگه‌یشت، به‌لام کوئی نه‌دا ئه‌و جار به‌هه‌ر دوو ده‌ستی هه‌موو قورسایي سه‌روشان و ملی خسته سه‌ر لووله‌ی چه‌که‌که‌ی به‌ شیوه‌یه‌ک که‌توانی سه‌ری توژیک به‌رز کاته‌وه. هه‌ولی ئه‌وه بوو سه‌یری بن ئه‌و دارانه بکا که‌له به‌یانیه‌وه کومه‌لیک له‌و که‌سانه‌ی به‌خوینی سه‌ری ئه‌و توونی بوون، له‌وی خه‌ریکی نان و چاخواردن بوون. له‌پیش هه‌موو شتی‌کدا چاوی که‌وت به‌دووکه‌لی هیندی‌ک له‌داره سووتاو‌ه‌کان، که‌بو چالینان به‌کاریان هینابوون و ئیستا نه‌کووژابوونه‌وه و هه‌ر وا ده‌سووتان. پاشان بن داره‌کانی به‌ته‌واوی لی وه‌ده‌ر که‌وت، که‌پر‌بوون له‌نایلون و قوتوه به‌تالی پیپسی و کوکا‌کولا و هیندی‌ک قوتوی به‌تالی کونسیروی دیکه که‌بوئی مه‌علووم نه‌بوو هی چ خوراکی‌کن. کاتی‌ک زانی که‌س له‌وی نه‌ماوه له‌سه‌ره‌خو ورده لووله‌ی چه‌که‌که‌ی به‌لای خوئی دا خوار کرده‌وه خوئی پیه‌ه‌لواسی تا سه‌ری گه‌یشته‌وه سه‌ر زه‌وی و هه‌ناسه‌یه‌کی به‌راحتی هه‌لکیشا.

داده فریشته به‌قه‌راغ گه‌نمه‌که‌دا تیده‌په‌ری تا بجیته سه‌ر کانیاوه‌که، که‌عوسمان هه‌ستی به‌خشه‌خشی پیه‌کانی و هه‌ناسه

ماندووکانی کرد. له پېشدا نه‌یویرا سه‌ری به‌رز کاته‌وه، به‌لام بریاری دا بزانی ئه‌وه چ گيانله‌به‌ریکه وا به خشه‌خش به قه‌راغ گه‌نمه‌که‌دا تیده‌په‌رئ. دیسان خوئی به لووله‌ی چه‌که‌که‌یه‌وه هه‌لواسی و سه‌ری هه‌لبرئ، سه‌یری کرد وا ئافره‌تیک پاتوئیکي له پئی دایه و له‌چکه‌یه‌کی له سه‌روملي هالاندوه شه‌پکه‌یه‌کی له‌سه‌ر له‌چکه‌وه له سه‌ر ناوه و ده‌سکیشه‌کانی ده‌ستی ده‌ره‌یناوه به ده‌ستیوه‌ی گرتوون هه‌ر دوو ده‌ستی له که‌له‌که‌ی ناوه، چاوی بریوه‌ته بن داره‌کان بو لای کانیاه‌که ده‌چئ.

عوسمان هی‌زی له‌به‌ردا نه‌مابوو. زاری وشک هه‌لاتبوو، به‌لام به دیتنی ژنیک له‌و کات و ساته‌دا تین و گو‌رپیکي دیکه‌ی هاته‌وه له‌ش. دوودل بوو له‌وه‌ی هاواری کاتئ یان نا! تا ئه‌و جیگایه‌ی سه‌روملي ده‌ره‌تانی سووراندنی هه‌بوو هه‌ولئ دا بزانی ئه‌و ئافره‌ته به‌ته‌نی‌یه یان که‌سی به‌دواوه‌یه؟! که زانی به‌ته‌نیایه، به ده‌نگیکي نووساوه‌وه گو‌تی: داده گیان دایه گیان!

داده فریشته گوئی له ده‌نگی عوسمان نه‌بوو، که له گه‌روویه‌کی وشکه‌وه ده‌هاته ده‌رئ. عوسمان هه‌موو هه‌ولئ خوئی وه‌گه‌ر خست و گه‌رووی خوئی پاک کرده‌وه هه‌تا هی‌زی له‌به‌ردابوو هاواری کرد داده گیان!

داده فریشته له جیگای خۆی راوه‌ستا له‌وه‌ی که گوئی له ده‌نگیک بووه دوودل بوو. پشتی له گه‌نمه‌که بوو، بۆیه بیجگه له نیوگه‌نمه‌که سه‌یری هه‌موو لایه‌کی کرد هیچی نه‌دی و دیسان دریژه‌ی به ریگا پیوانه‌که‌ی خۆی دا. عوسمان به‌و هاوارکردنانه‌ی جار له‌گه‌ل جار زیاتر گه‌رووی وشک و ویکهاتووی ده‌کراوه، ئه‌وجاره باشتر له جارەکانی پیشوو بۆ رزگاری له مه‌رگ هاواری له ژیان کرد و گوئی: داده گیان منم من لیڤه!

داده فریشته که سه‌ری وه‌رسووړاند بۆ لای گه‌نمه‌که دیتی ئه‌وه ته‌نیا سه‌ری که‌سیک و لووله‌ی چه‌کیک دیاره. زۆر ترسا. بی ئه‌وه‌ی له شوینی خۆی بجوولئ هه‌ر له‌ویڤرا گوئی: ئه‌وه بۆ له‌و گه‌نمه‌دا خۆت چه‌شار داوه هه‌سته سه‌ر پێ بزانه تۆ کیی؟!

عوسمان هیزی قسه‌کردنی نه‌ما‌بوو. له کاتی‌کدا هه‌ر دوو ده‌ستی توند به‌ لووله‌ی چه‌که‌که‌یه‌وه بوو ده‌ستیکی له لووله‌که کردوه، به قامه‌که‌کانی ده‌ستی هیما‌ی بۆ ئه‌وه کرد که وره بۆ لام. داده فریشته سه‌یریکی هه‌ر چوار ده‌وری خۆی کرد، دوودل بوو له‌وه‌ی به قسه‌ی بکا و بچی بۆ لای یان نا؟ تۆزیک بی‌ری کرده‌وه دیسان سه‌یریکی ده‌وروشتی خۆی کرد و به ئاسپایی هه‌نگاوه‌کانی بۆ نیو گه‌نمه‌که و بۆ لای عوسمان هه‌لیناوه.

ورده ورده له عوسمان چووه پیشی تا گه یشته سهر سهری. دیتی
ئه وه لاوئکی باریکه لهی توژاوی له پشتوین به ره وخوار له خوینئکی
ره قهه لاتوو دا که میرووله دهوریان لیداوه شه لاله و چه که که شی ههر به
دهسته وهیه. داده فریشته وهک ئه وهی هه والی له نه کاوی گیان
له دهستدانی که سیکی نزیکي بدهنی، به ههر دووک چه پوک به سهر
سهری خوئی دادا و وهک ئه وهی بیهه وی سهری به شانہی دار داهینی،
قامکی دهسته کانی لیک ئاوالا کرد و له نیوه راستی سهری را به
پرچه کانی داهینا خواری تا دهسته کانی گه یشته سهر روومه تی و
روومه ته کانی خوئی رنی، دهستی گه یشته ژیر چه نه گه ی وهک ئه وی
بیهه وی چه پله لیدا ویک که وتن. پاشان ههر دووک دهستی به چوکی
خوئی دادا و له تهنیشت عوسمان هه لئروشکا و گوتی: ئه ی هاوار هه ی!
ئه وه چی بووه کاکی برا؟! داده فریشته ههر پیی وابوو ئه وه له هیزه کانی
دهوله ته وا به جی ماوه و رهنکه ئیستا ماشینه کان بوئی بینه وه. به
سهر سوپرمانه وه گوتی: باشه ئیوه له به یانییه وه لیتره پیکه وه خه ریکی
نان و چا خواردنن بو تویمان ئاوا به جیهیشت و نه یانبردی بو
نه خوشخانه!؟

عوسمان دهیزانی بو ئه و خه لکه رووت و هه ژار و دهست و پی
قه له شیوه خوئی به کوشت دها تا ئه وانیش وهک خه لکانی خوداپیداوی

سه‌ر ئه‌و گۆی زه‌وییه له نیعمه‌تی ئازادی و خوشگوزهرانی بیبهبش نه‌بن. بۆیه ئه‌و راستیه‌ی زۆر به‌باشی ده‌زانی و ته‌جروبه‌شی کردبوو، که خه‌لکیش سپله و پینه‌زان نین تا راده‌ستی دوژمنی که نه‌وه. بۆیه بیرری کرده‌وه و چاکه خه‌را خۆمی پی بناسینم گوتی: داده گیان مه‌ترسه من له‌گه‌ل وان نه‌بووم من پیشمه‌رگه‌م له ته‌قه‌که‌ی شه‌ویدا بریندار بووم و به‌جی ماوم.

به بیستنی ناوی پیشمه‌رگه و ته‌قه‌ی شه‌وی، داده فریشته چاوه‌کانی هینده‌ی دیکه زه‌ق بوونه‌وه و له بانگی گریانێی دا و به گریان‌ه‌وه گوتی: هه‌ک خوشکت کویر بی کاکه گیان! یانی تو له به‌یانیه‌وه به‌و برینه‌ته‌وه له‌و نیو گه‌نمه له‌به‌ر ئه‌و سووره‌تاوه ئازار ده‌چیژی؟! ده‌ک کویراییم دایه براهه‌م! سه‌د بریا من بوايه‌م له جیاتی تو! کوره یاره‌بی من له‌سه‌رت گه‌ریم. جا چا نه‌بوو نه‌یان‌دۆزیویه‌ته‌وه! پاشان وه‌ک برووسکه له شوینی خۆی هه‌ستا سه‌ر پی و له هه‌ر چوار ده‌وری خۆی روانی که زانی که‌س دیار نیه، رووی له کاک عه‌تا کرد، که کوور ببۆوه سه‌ر قالی مه‌له‌غانگیران بوو، هه‌ر دووک ده‌ستی وه‌ک ره‌حه‌تی به زاریه‌وه نا و بانگی کاک عه‌تای کرد وره بو ئیره.

کاک عه‌تا که له مه‌له‌غانگیران دا شه‌لالی ئاره‌قه ببوو، به بیستنی ده‌نگی داده فریشته ده‌ستی له مه‌له‌غانگیران هه‌لگرت و پشتی راست

کرده وه، پر به سیه کانی هه ناسه یه کی قوولی هه لکیشا ئه و جار دهستی برد له به داریه که ی که بو پاریزگار یکردن له سووتانی سهرو چاوی له سهری نابوو، لا برد و سهری بو لای داده فریشته سووراند. پیی سهیر بوو فریشته بو چۆته نیو ئه و گه نمه وه! هه ر بی راوستان بزیه کی کرد به پیکه نینه وه سهری راوه شانند و گوتی: ژنه که ئه وه بو چوو یه نیو ئه و گه نمه وه؟! ئه و ماسته بینه وهروه.

داده فریشته گوتی: کورپه مالت نه شیوی ماستی چی و شتی چی تو خیرا مه له غانه که ت فری ده وه ره بو ئیره.

کاک عه تا هه ر زوو تیگه یشت که خیزانی له و نیو گه نمه دا شتیکی دیتوته وه. له هوشی چوو مه له غانه که ی له لای که رخه و مه لۆکان به جی بیلی، بی راوهستان کلاوه له به داریه که ی له سهر ناوه و مه له غانه که ی له سهر شانی دانا و بو لای داده فریشته وه ریکه وت. تا گه یشته لای داده فریشته هه ر له بیری ئه وه دا بوو دا خوا ئه و هیزه له و قه راغ گه نمه چیان لی به جی مابی و فریشته ئاوا سهری سوور ماوه. که گه یشته قه راغ گه نمه که دهستیکی به مه له غانه که ی سه ر شانی و دهسته که ی دیکه ی له که له که ی نا و راوهستا و گوتی: ها ژنه که چ قه و ماوه ئه و هاتوها واره ت له چیه بو له ویپرا منت راکیشا تا ئیره؟ من گوتم بچو ئه و ماسته بکه به ماستا و ئه وهنده ماندووم پشتم به حاله حال

راست ده‌بیته‌وه. داده فریشته راوه‌ستا تا کاک عه‌تا له قسه‌کانی بۆوه و هیچی نه‌گوت ته‌نیا ده‌ستی بۆ لای عوسمان دریژ کرد که له کاک عه‌تاوه دیار نه‌بوو. ئه‌و جار به دلی پر و چاوی فرمیسکاوی گوتی: وهره پیشی خۆت بیبینه. کاک عه‌تا له روخساری په‌شوکاوی ژنه‌که‌یه‌وه زانی ده‌بی شتیکی زۆر گرینگ رووی دابی، وا ئاوا ژنه‌که‌ی زۆر دلته‌نگ و په‌ریشانه! بۆیه هه‌ر خیرا مه‌له‌غانه‌که‌ی له‌سه‌ر شانی فری دا و به پینج شه‌ش شه‌قاوی دریژ خۆی گه‌یانده لای داده فریشه. دیتی ئه‌وه لایکی جلوبه‌رگ خاکی وه‌ک ره‌نگی زه‌ویه‌که، کاکۆل تۆزاوی وه‌ک تۆزی سه‌ر گه‌لا و لاسکی گه‌نمه‌کان، شه‌که‌ت وه‌ک دار و ده‌وه‌نی به‌ر سووره‌تاوی هاوینی له سه‌ر گازه‌رای پشت راکشاوه و له هه‌ناسه‌کیشانیکی زۆر له سه‌ره‌خۆ دایه و ده‌ستی له سه‌ر په‌له‌پیتکه‌ی چه‌که‌یه‌تی.

کاک عه‌تا بۆ ماوه‌یه‌ک چه‌به‌سا، بی ئه‌وه‌ی وشه‌یه‌ک بلی خیرا خیرا ده‌یروانییه عوسمان و داده فریشته. عوسمان زانی کاک عه‌تا نیگه‌رانه له‌وه‌ی عوسمان خۆمانه‌یه یان بیگانه. بۆ هیور کردنه‌وه‌ی کاک عه‌تا گوتی: کاکه گیان به‌و خوشکه‌شم گوت که من پېشمه‌رگه‌م بریندار بووم و نه‌متوانی له‌گه‌ل پېشمه‌رگه‌کانی دیکه شه‌وی رابردوو برۆم. به

بیستنی ناوی پېشمه‌رگه کاک عه‌تا سه‌یریکی داده فریشته‌ی کرد و به چاو پرسپاری لیکرد، که باوه‌ری پی بکه‌ین یان ته‌له‌یه؟
داده فریشته دلنیا‌بوو پېشمه‌رگه‌یه، بویه رووی له عوسمان کرد و گوتی: کاکه گیان ئیستا کهس لی‌ره نه‌ماوه و ده‌توانی هه‌ستی برۆی و هاو‌ریکانت بدۆزیه‌وه. عوسمان بزده‌یه‌کی تالی هاته سهر لی‌وه وشکه‌کانی گوتی: داده گیان ئه‌گهر توانیبام برۆم ههر دویشه‌وئ منیش له‌گه‌لیان ده‌رۆیشتم، به‌لام لاقم شکاوه و ته‌نانه‌ت ناتوانم ههر خوشم بجوولینم. تو له‌وانه گه‌رئ جارئ قومیکم ئاو بو بیته.

داده فریشه گوتی: پیاوه‌که لی‌ره له لای دانیشه و قوته‌قوت مه‌که تا ده‌چم چۆریکی ئاو بو دینم. خیرا رویشتم که‌تریه ره‌شه‌که‌ی بن که‌پره‌که‌ی هه‌گرت و چوو بو سهر کانیه‌که. به سهری که‌تریه‌که سی چوار سه‌ره‌که‌تریی ئاو له که‌تریه‌که‌ی کرد و به په‌له‌پرووزه گه‌راوه لای عوسمان و کاک عه‌تا.

ئه‌و ماوه کورته‌ی که عوسمان چاوه‌ری بوو تا داده فریشته چوو ئاوی بو بیئنی ههر سی چوار ده‌قیقه‌ی خایاند، به‌لام بو عوسمان به ئەندازه‌ی ئه‌و شه‌ورۆزه دریژ بوو که چاوه‌ریی ئاوی ده‌کرد. به دیتنی که‌تریه‌کی ره‌ش به ده‌ست داده فریشته‌وه شاگه‌شکه بوو، بو یه‌که‌م جار له‌و شه‌ورۆزه دا ده‌ستی له سهر په‌لاپیتکه‌ی چه‌که‌که‌ی هه‌لگرت و

چه‌که‌که‌ی له‌ته‌نیش‌ت خو‌ی دانا و تا‌ئو جی‌گی‌ایه‌ی هی‌زی تی‌دابوو سه‌ری به‌رز کرده‌ و ویستی زاری به‌ لووله‌ی که‌تری‌که‌وه‌ نی، که‌ کاک‌عه‌تا خیرا ده‌ستی وه‌ژیر سه‌ری نا و له‌نگه‌ری بو‌ راگرت تا عوسمان هه‌موو ئاوه‌که‌ی یه‌کببن خوارده‌وه. کاتی‌ک زاری له‌ لووله‌ی که‌تری‌که‌ که‌ کرده‌وه قورسای‌ی دا سه‌ر ده‌ستی کاک‌عه‌تا که‌ له‌ ژیر سه‌ری‌دا بوو و تی‌گی‌ه‌یان‌د، تا ده‌ستی ل‌با و سه‌ر بخاته سه‌ر زه‌وی. کاتی‌ک سه‌ری له‌ سه‌ر زه‌وی داناوه رووی له‌ داده فریشته کرد و گوتی زور سپاس، به‌لام زور که‌م بوو. کاک‌عه‌تا گوتی جار‌ی تو‌زیک ده‌ست راگره وه‌ک ده‌لین ئاوی زور بو‌ برین‌دار باش نیه. داده فریشته پرس‌ی ئه‌دی کاکه گیان برس‌ییت نیه؟ عوسمان گوتی نا زور سپاس ته‌نیا توونیم بوو.

پاش خوارده‌وه‌ی ئاوه‌که‌ عوسمان هیندی‌ک گه‌شایه‌وه و باش‌تر قسه‌ی بو‌ ده‌کرا هی‌وای زی‌اتر به‌ رزگار بوونی له‌ دل‌ی‌دا چه‌قه‌ره‌ی کرد. بی‌راوه‌ستان ده‌ستی کرد به‌ قسه‌کردن و گوتی: نازانم پیشمه‌رگه‌کانی دیکه بو‌ کام لا رویش‌توون، به‌لام به‌شی‌کیان ده‌زانن من لی‌ره‌م ئه‌گه‌ر خو‌یان تووش‌ی گیره‌وکیش‌ه نه‌هاتبن، تاری‌ک دابی به‌ شوینم دا دینه‌وه، به‌لام تکایه به‌یانی زور زوو وهرن بو‌ مه‌زراکه‌تان ئه‌گه‌ر هه‌ر لی‌ره‌ مابووم و هاور‌یکانم نه‌هاتبوونه‌وه به‌ شوینم دا، ئه‌و کات پیتان ده‌لیم بو‌ کویم به‌رن تا ده‌رمانم که‌ن. ئه‌گه‌ریش به‌یانی هاتنه‌وه لی‌ره‌ نه‌مابووم له‌

ئىستايە زۆر زۆر سپاستان دەكەم. منىش وەك ئىۋە كۆرە وەر زىپر، دەزانم دەبى وردەوردە خۇتان كۆكەنەۋە و بەرەومال شۆر بنەۋە، بۆيە با كەس نەتانىنى جارى برونەۋە سەر كارەكەى خۇتان. ئىستا ھىندەى نەماۋە بۆ روژاۋا بوون! بەلام ئەۋ كەترييەم ئىستا بۆ پركەنەۋە و بەجىم بىلن.

دادە فرىشتە دەستى دا كەتريكە و چوۋە سەر كانىكە، بەلام ئەۋ جار زۆر بەپەلە نەبوو كەتريكەى بۆ پر كرد لە ئاۋ و گەراۋە و لە پشت سەرى عوسمانى دانا و گوتى: ئەۋە بۆم پىرپر كردى، بەلام تۆ خودا زۆر مەخوۋە باش نىە بۆت. لەگەل كاك عەتا لە جىگاي خۇيان ھەستان و سەيرىان كرد كەس ديار نىە بۆيە زۆر بەپەلە عوسمانيان لە نىۋ گەنمەكەدا بەجىھىشت و چوۋنەۋە شوينەكەى خۇيان تا وردەوردە خۇيان كۆكەنەۋە بۆ روئىشتنەۋە بۆ ئاۋايى.

دادە فرىشتە و كاك عەتا تازە گەيشتبۋونەۋە شوينى خۇيان كە عوسمان دەستى بۆ كەتريكە برد، لوولەى كەتريكەى لەسەر لىۋى دانا و دوو قومى لىدا خەرىك بوو سىھەمىن قومى لىدا، كە لە پشت سەرى را لە لاي شاخى بابەگورگور، ئەۋ شوينەى شەۋى لەۋىرا لەگەل پېشمەرگەكان ھاتبۋونە خوارى، دەنگەدەنگىكى زۆر پەيدا بوو. بە دەنگيانرا ديار بوو كۆمەلىكى زۆرن ھەر دەھات و دەنگيان نيزىكتەر

ده‌بۆوه، تا ده‌رکه‌وت که به کوردی قسه ده‌که‌ن. هه‌ستیکی یه‌کجار
خۆش له گیانی عوسماندا گه‌را که ئۆخه‌یش! ئه‌وه پیشمه‌رگه‌کان بۆم
هاتنه‌وه. له خۆشیانه ئاوخواردنه‌وه‌که‌ی له‌بیرچۆوه، خیرا که‌ترییه‌که‌ی
دانا و ده‌ستییدا چه‌که‌که‌ی و وه‌ک جاره‌کانی پیشوو خۆی به
لووله‌که‌یه‌وه هه‌لۆاسی و سه‌ری هه‌لینا تا بانگیان کا و بلی هاورپیان
ئه‌وه‌تا لیڤهم. سه‌ری تا ئاستی لووله‌ی چه‌که‌که‌ی به‌رز کردوه و دیتی
ئه‌وه زیاتر له بیست سی که‌سی چه‌کداری خۆفرۆشی کوردن به
قسه‌کردنه‌وه له لای شاخی بابه‌گورگوره‌وه دینه‌ خواری و له
جه‌مه‌ری گه‌نمه‌که‌را ریچکه‌یان به‌ستوه به قه‌راغ گه‌نمه‌که‌دا بۆ لای
ئه‌و دین.

له لای خۆی گوتی تازه کار له کار ترازاه! له شاخی‌را به
دووربین ئه‌و ژن و پیاوه‌یان دیوه، که ئاویان بۆ هیناوم ئیستا بۆم
داگه‌راونه‌ته خورای. ئه‌وه ئه‌و شته‌یه که نه‌ده‌بوایه روو بدا. به دیتنی
ئه‌و چه‌کدارانه هه‌ر زوو سه‌ری دانه‌وانده‌وه و چه‌که‌که‌ی هینا سه‌ر
سینگی و ده‌ستی خسته‌وه سه‌ر په‌لاپیتکه‌که‌ی و هه‌ناسه‌ی له سینگی دا
راگرت تا نیزیک بنه‌وه. برپاری دا پیش ئه‌وه‌ی ئه‌وان ته‌قه‌ بکه‌ن ئه‌و
ته‌قه‌یان لیبکا.

خۆر له سه‌ر لیواری دوایین تاشه‌به‌ردی چپای وه‌ستا مسته‌فا
له‌نگه‌ری گرتبوو، نه‌یده‌ویست ئاوا بی. وه‌ک شتیک ئه‌ویش پپی خوش
بوو شاهیدی له‌باوه‌ش گرتنی ئه‌نوه‌ر و ره‌حمان بی له‌ لایه‌ن
هاورپیکانیانه‌وه. پیشمه‌رگه‌کان به‌ دیتنی ره‌حمان و ئه‌نوه‌ر له‌خۆشیانه
یه‌که‌یه‌که له‌ ئامیزیان گرتن، به‌لام هه‌ر هه‌موویان دلنیگرانی عوسمان
بوون، که‌ ده‌بی چپی لی به‌سه‌ر هاتبی. کاک لوقمان و خاله‌ عه‌ولا له‌گه‌ل
فه‌رمانده‌کانی دیکه‌ ده‌ هه‌نگاوێک دوور له‌ پیشمه‌رگه‌کان بو‌ ماوه‌یه‌کی
کورت کۆبوونه‌وه، پاشان هاتنه‌وه‌ لای پیشمه‌رگه‌کان.

خاله‌ عه‌ولا هه‌موو پیشمه‌رگه‌کانی کۆ کرده‌وه. چوه‌ نیوه‌راستی
هه‌موویان گوتی: هاورپییان دوینی شه‌و هه‌ر هه‌موومان هه‌له‌یه‌کمان کرد
که‌ نابێ قه‌ت دووپاتی که‌ینه‌وه. ده‌بی وه‌ک جاره‌کانی پیشوو دوا‌ی هه‌ر
شه‌ر و تیکه‌لچوونیک، هه‌ر که‌سه‌ که‌سی پیش و پاش خۆی له‌ ریزی
پیشمه‌رگه‌دا به‌سه‌رکاته‌وه‌ تا بزانی هاتوه‌ یان نا. به‌ هۆی هه‌له‌ی
هه‌موومانه‌وه‌ یه‌کیک له‌ پیشمه‌رگه‌ دل‌سوزه‌کانی هیزه‌که‌مان شه‌وی
به‌برینداری به‌جیماوه‌، به‌خۆشیه‌وه‌ ره‌حمان و ئه‌نوه‌ر برینه‌که‌یان بو‌
پپچاوه‌ تا ئه‌وان له‌ لای بوون ته‌ندروستی سه‌قامگیر بووه‌، به‌لام پاش
رۆیشتنی ئه‌وان هیزه‌کانی دوژمن ناوچه‌که‌یان گه‌مارۆ داوه‌ و به‌پپی
هه‌والی باوه‌ر پیکراوه‌کانمان هه‌والی گیرانی پیشمه‌رگه‌ له‌ لایه‌ن

دوژمنہوہ له بۆکان و سهقز بلاو نه کراوہتہوہ، که ئهوه جیگای دلخوشییه. بۆیه ئیستا روژی هیمهته، دهزانم هه موومان شهکەت و ماندووین و ریگا که زور دووره، بهلام سه رهپای ئهوانه ده پیشمه رگه م دهوئ، که ده بی ئهوه بزانی رهنگه ئهوانیش نه گهرینهوه، وهک بروسکه بی پشوودان ئیستریک له گه ل خوین بهرن و بچنهوه شوینی بۆسه که ی دویشهوئ. وامانداناوه رهنگه بۆ کاتژمیر دوازدهی شهوئ بگه نه ئهوئ. ئه گه ر عوسمان مابوو یان شههید بوو بیهینهوه بۆ ئیره. جا له منتان کهوئ. بۆ بهری بهیانی دهگه نهوه ئیره، ئیمهش لییره چاوه ریتان ده بین.

قسهکانی کاک عهولا تهواو نه ببوو، که هه ر هه موو پیشمه رگه کان ئامادهگی خوین ده ربری. کاک عهولا گوئی: که وایه با رهحمان که شوینه که ی دهزانی یه کیک بی لهو ده که سه. دیار بوو که له گه ل فه رمانده کان کو ببوونهوه عه لیزاده و خان ئهحمه دی یان ده ستنیشان کردبوو بۆ پیسپاردنی ئه و ئه رکه. بۆیه پاشان خیرا روی له خان ئهحمه دی و عه لیزاده که هه ردووکیان فه رمانده بوون کرد و گوئی: تا درهنگ نه بووه چه ند که سیکی دیکه بهرن و وه ریکه ون.

عه لیزاده له شوینی خوئی هه ستا چاوی به سه ر پیشمه رگه کاندای گه ر و بۆی زهحمهت بوو کئی هه لبریری له نیو ئه و هه موو مروقه فیداکاره که شهو و روژیک بوو نه خه وتبوون و ده بوایه دوازده

کاتژمیری دیکهش ریگیان پیوآبا. بویه به پیکه نیه وه گوتی: بابه خانئه حمه دی توش هاوکاریم که. خانئه حمه دی گوتی: مه جید و تیرباره که یمان دهوی ره حمانیش که شوینه که ده زانی بوئه وانه دی دیکهش دهی کوره ئه وهی ناوی کی دینی بیته با برۆین.

عه لیزاده یاریزانیکی شاره زای فوتبال و ههروه ها کاپیتانی تیمی فوتبالی پښمهرگه کانیش بوو. بویه وهک ئه وهی تیمی فوتبال هه لبریری که کی بو بهرگری و کیی بو هیرش دهوی، گوتی: زورباشه کاک عومر، تاهیر، عه زیزقازی، هیوا، هه قال، که مال و سمایل له خوتان راده بینین و ماندوو نین؟ هه موویان گوتیان ئامادهین. هیندیگان چه ند خه شاب و نارنجوکی زیادیان له پښمهرگه کانی دیکه به ئه مانهت وهرگرت. هه ر پښمهرگه ی پیشنیار و تیبینی و ئه زمونی خوی پیده گوتن چی بکه ن، به لام هه موویان پییان له سه ر ئه وه داده گرته وه که تا ته واو دلنیا نه بن که ده ور وپشتی عوسمان به تاله لیی نه چنه پیشی. ئه گه ر ده ور و به ری هیزه کانی دوژمنی لیوو، هه تا بو تان ده کری ته قه مه که ن به بیدهنگی له زاری ئه ژدیهاکه ی دهره یینه وه.

پښمهرگه کان سی ئیستریان پی بوو، که هه موو کات چه ند سندووقی فیشه کیان لی بار کرابوو. کاتیکیش پښمهرگه یهک بریندار یان شه هید ده بوو، هاوړیکانیان بو راگواستنی ئه وان که لکیان لیوه رده گرتن.

بو هیئانهوهی عوسمانیش پیوستیان به ولاغ بوو. هر دهبه جی
باریان له ئیستریک کردهوه و سندووقه فیشهکهکانیان بهسه
ئیسترهکانی دیکه دا دابهش کرد. ئیسترهکه تهنیا کورتانهکهی پیوه مابوو،
که هم بوئهوهی تا چوونه لای عوسمان بهردهستی نهدهگرتن و هم
ئهگه عوسمانیان ودهست کهوتبایهتهوه دهبوایه ئیسترهکه بهبی بار
بوایه.

هیوا خوئی خسته سهر پشٹی ئیسترهکه. زور بهپهله له داوینی
چیای وهستا مستهفارا بهرهو ئاوی چو لکراوی کانیزیرینه کهوتنه ری.
جارجار به رویشن و هیئدیک جار به ههلاتن وهک ئهوهی بچن بو
سهر زهماوند به دلکی پر له ئاواتهوه تا تاریکی تهواو بالی بهسه
ناوچه دا نهکیشا، بی پشوو دان هر وا ریگهیان بری.

گهیشتنه دولهکهی وا شهوی پیشوو کاک عهولا گوتبووی
سیگه رانگا. عهلیزداه به پیکه نینهوه گوتی: مهجید ئهوه سیگه رانگا کهی
خاله عهولایه، لیره پشوویهک ده دین و سیغاریک داگیر سینین. با
زوریش پهله نهکهین تا شهو درهنگتر بی باشتره و به قازانجمانه!
مهجید بزهی کهی هاته سهر لیوی و گوتی: بوخویهتی راست پومی
بینزینه کهی دوینی شهوییه. جا ئیستا کاتی لیدانی بینزینی سوپه ری
ته یاره کانه. هه موویان به بیدهنگی له دهروی یه کتر کو بوونه وه. هیوا له

ئیستره‌که دابه‌زی و جله‌وی ئیستره‌که‌ی له دهستی هالاند و بۆ
ده‌رکردنی شه‌که‌تی له‌شی له‌سه‌ر گازه‌رای پشت بۆی راکشا.
عومه‌ر کورپکی سووروسی خرپیلانه‌ی قسه‌خۆش و ده‌نگخۆش و
ده‌م به‌بزه‌ی پاکوخواوینی ردین تاشراوبوو. هه‌موو کات له‌ دووره‌وه
بۆنی خۆشی ئۆدکلۆنه‌که‌ی ده‌هات، له‌و کۆرهدا پیشینه‌ی پیشمه‌رگایه‌تی
له‌ هه‌مووان زیاتر بوو، هۆگرییه‌کی زۆری به‌ هه‌لبه‌سته‌کانی هه‌یمن،
هه‌ژار و ئاسو نه‌جاری هه‌بوو، بۆیه‌ هه‌ر کات قسه‌ی ده‌کرد وه‌ک
په‌خوریکی به‌تام بۆ نیو نانیک ویشک، هه‌لبه‌ستیکی ده‌کرده‌ نیوئاخنی.
ئینسانیک خاکی له‌ هه‌مان کات دا زۆر به‌وره و ئازا بوو. سالانی
پیشوو فه‌رمانده‌ی به‌شیک له‌ پیشمه‌رگه‌کان بوو. هه‌نده‌ باوه‌ری به
خه‌باته‌ پیرۆزه‌که‌ی هه‌بوو که‌ بۆ هه‌ر مه‌ئموورییه‌تیک ده‌چوو هه‌ر ته‌نیا
بلیتی چوونی پی بوو قه‌ت بلیتی گه‌رانه‌وه‌ی نه‌ده‌کری. هه‌ر دوو ده‌ستی
له‌ پشت سه‌ری قفل کردبوو و پالی وه‌کۆله‌ پشتیه‌که‌ی دابوو.
ره‌حمانیش چونکه‌ سیغار کیش نه‌بوو له‌ ته‌نیش عومه‌ر دانیشتبوو،
زوو زوو به‌ ده‌سه‌ره‌ سووره‌که‌ی ئاره‌قه‌ی نیو چاوانی ده‌سپری و خۆی
پی باوه‌شین ده‌کرد و می‌شووله‌کانی پی له‌ خۆی دوور ده‌کردنه‌وه.
سه‌یری کرد عومه‌ر چۆته‌ بیریک قووله‌وه و خیراخیرا سمیله‌کانی
وه‌به‌ر ددانه‌کانی ده‌دا. بۆ هه‌ینانه‌وه‌ی خه‌یالی بالگرتووی عومه‌ر بۆ

سیگه پانگاکه، رووی له عومەر کرد و گوتی: ته کوو میشووله کانی ئەو
دۆله چهنده بیحه یان. وا دیار بوو عومەر که چۆته بیرکردنه وه، بیرى
هەر له لای عوسمان بوو بۆیه هەر خیرا پرسى: ئەرى کورپه رحمان تو
دانیاى ته نیا لاقى بریندار بوو!؟

رەحمان بە نابه‌دلییه‌وه گوتی: کورپه ئا مالتە خو کویر نیم خوّم
دهستم له ئیسکه شکاوه‌که‌ی رانی دا، ئیستا ده‌چین جا ده‌یبینی.

عومەر رووی له رحمان کرد و به‌ته‌شهره‌وه به پیکه‌نین گوتی: ئا،
ئا ئەوه مۆرو مۆمیان لیداوه کهسک و سووریان لیداوه له‌ویان داناوه
تا بچین بیهینین. رحمان گیان من له توّم پی خوشتره به سلامه‌تی
عوسمانمان ده‌ست که‌ویته‌وه، باوه‌رکه هینده‌ی بو په‌رۆشم ده‌یان
خه‌یالی جوراجور له میشکما دین و ده‌چن. وهک قوماریکی زور گه‌وره
وايه یان ئەوه‌ی هه‌مانه ده‌یدۆرینین و عوسمانمان له ده‌ست چووه، یان
رزگاری ده‌که‌ین و خه‌نی ده‌بین، که هیودارم خه‌نی بین.

سمایل به‌شى ده‌رمانی بوو. کوله‌پشتیه‌کی سه‌وزی گه‌وره‌ی به
کۆله‌وه بوو. پالی به کۆله‌پشتیه‌که‌وه دابوو گوئی دابوو قسه‌کانی
عومەر و رحمان که باسی برینه‌که‌ی عوسمانیان ده‌کرد، هاته‌نیو
باسه‌که‌یانه‌وه و له رحمانی پرسى: ئەرى ده‌یتوانی خو‌ی

بجوولینیتته‌وه؟ ده‌ترسم له پاش رویشتنی ئیوه ئه‌ویش به قوونه‌خشکه له‌وی دوور که‌وتبیتته‌وه.

ره‌حمان که دلینا بوو عوسمان ته‌نیا لاقی برینداره و ناشتوانی له‌و شوینه‌بروا، له‌و چه‌شنه‌پرسیارانه‌ماندوو ببوو، به‌سه‌ر راوه‌شانده‌وه گوتی: به‌خودای‌بابه‌ئیوه‌ش سه‌یرن، من ده‌لیم‌نیره‌ئیوه‌ده‌لین بیدوشه! کاکه‌گیان لاقی شکاوه‌ناتوانی بجوولیتته‌وه.

عه‌لیزاده‌رووی له‌عه‌زیزقازی و سیغار کیشه‌کانی دیکه‌کرد و گوتی: ئه‌ری پیموایی جگه‌رکانتان ته‌واو بوو! ئه‌گه‌ر وایه‌با بروین دره‌نگه.

هیوا کورپکی باریکه‌له‌ی بالا به‌رزی لئو به‌بزه‌ی زه‌حمه‌تکیش و ماندوونه‌ناس بوو که ده‌نگیکی خوشی هه‌بوو زور جار له‌ریزی پېشمه‌رگه‌کاندا گورانیی ده‌گوت. پېش ئه‌وه‌ی سواری ئیستره‌که‌بیتته‌وه، پرسپاری کرد که‌س سوار نابی؟ له‌بیده‌نگیی هه‌موویان را هه‌ستی کرد جارئ که‌س ماندوو نه‌بووه‌یان که‌س پیی خوش نیه‌سوار بی، بویه بوخوی دیسان سواری ئیستره‌که‌بووه‌وه‌شوینیان که‌وت.

هه‌وا ته‌واو تاریک داهاتبوو، به‌لام رووناکایی مانگ له‌پشت کیوه‌کانی ناوچه‌ی فه‌ره‌اداشه‌وه‌هیمای مزگینیی سه‌رله‌نوی رووناکاییه‌کی دیکه‌ی به‌ناوچه‌که‌ده‌دا. پېشمه‌رگه‌کان شه‌لال له‌ئاره‌قه‌دا

به نیو دارو بهرد و دپوو و گیاجاره‌کان هر وا بو رزگارکردنی
هاورپی برینداریان، که نه‌شیانده‌زانی ماوه یان نا ریگه‌یان ده‌بری.
مانگ ورده ورده له که‌لی حه‌وته‌وانانی ئاوی باغلووجه هاته
ده‌ری و وهک ماشه‌پرسیکی به‌توانا سیبه‌ره‌کانی بو داوینی چیاکان
هه‌لگویته‌وه و له بناری شاخ و گرده‌کانی ناوچه‌که‌ی په‌ستاوتن.
کاروانی ده پیشمه‌رگه ماندوونه‌ناس و گیان له سهر ده‌سته‌که،
زور به‌په‌له به‌ره‌و زاری نه‌ژدیهای نوستووی زار کراوه، به بیده‌نگی له
که‌ندال و شیو دۆل و په‌ریزه جاران دا تیده‌په‌ری و جورپه و
سه‌ربه‌کلای تازه له هیلانده‌ا نوستووی مه‌لبه‌نده‌که له ژیر پیلاوه
ئایدیاسه‌کانی‌اندا، له خه‌و هه‌لده‌ستان و له شه‌قه‌ی بالیان ده‌دا و
هه‌لده‌فرین.

عومه‌ر هه‌ناسه‌ی پر به سیه‌کانی هه‌لده‌کیشا و هه‌نگاوه‌کانی جار
له‌گه‌ل جار پته‌وتر ده‌کرد، له ریزی پیشمه‌رگه‌کان هاته‌ده‌ری و راوه‌ستا
و چه‌که‌که‌ی له شانی راستی‌را ده‌ره‌ینا و کردیه شانی چه‌پی، له‌و کاته‌دا
گوپی له شه‌قه‌ی باله‌کانی بالنده‌یه‌ک بوو، که هه‌لفری، هه‌ر خیرا ده‌ستی
له‌سه‌ر شانی هه‌قال دانا و گوتی: راوه‌سته مه‌رۆ، مه‌به‌ستم له "به‌دووی
بالداری ئاواتی فریوی بی سه‌روشوینا" نه‌وه‌یه، که زور جار بۆم باس
ده‌کردی، نه‌و بالنده‌یه بوو، که ئیستا هه‌لفری. ده‌بزانم ده‌زانی نه‌و

بالنده‌یه بو کوی هه‌لفری؟ جا تو لای خوت وایدانی ئاواتی تو به و
بالنده‌یه بی، که خودا نه‌بی کهس نازانی رووی له کوی کرد! دهک
رووی بابت سپی "هه‌ردی" بو خوت و بو هه‌لبه‌ستت!

هه‌لیزاده سه‌یری کرد هه‌قال و عومه‌ر بو ساتیک راوه‌ستان خیرا
گه‌راوه لایان گوتی: چی رووی داوه کهستان دی وا راوه‌ستاوان؟

عومه‌ر گوتی: کورپه نه‌وه‌لا کهسمان نه‌دیوه ته‌نیا له‌گه‌ل هه‌قال بو
ساتیک هه‌سته‌کانی ده‌روونمان راتله‌کاند و وه‌خه‌ربه‌رمان هیناوه.
هه‌لیزاده ده‌ستی به‌ده‌میوه‌ه گرت و زور له‌سه‌ره‌خو پیکه‌نی و گوتی:
کورپه کاک عومه‌ر که‌ی ئیستا کاتی هه‌سته؟! عومه‌ر گوتی: ئیستا
هه‌لیزاده گیان ئیمه‌ به‌ره‌و قوولایی موکریان ده‌چین وه‌ک چون هه‌ژار له
به‌ره‌و موکریاندا ده‌لی: با ئیمه‌ش

"سه‌ری هه‌لینینه‌وه له‌و مه‌لبه‌نده

گه‌رچی له‌ش دووره‌ له‌وی دل بنده".

هه‌لیزاده ویستی وه‌ک جاران قاقایه‌کی بو بکیشی، به‌لام شوینی
نه‌بوو. وه‌ری که‌وتنه‌وه.

منداله هه ژاره دهست و پښ قه له شیوه کانی مه زراکانی ده وروپشت، به رغهل و مالاته کانیان کو کرده وه سهر یه ک. کیتله ماسته به تاله کانیان به لویه کی پریسه نانه کانیان که ته نیا چهند ورکه نانی تیدا مابوو گری دا و له پشتی خوینانیان قایم کرد. هیندیکیان به سواری گویدریژ و به شیکیشیان به پییان و له گهل به دوا خودا راکیشانی شوولیکی باریک، وهک دیمه نی رژانی روبره کان له هه موو لایه وه بو نیو دهریا، ههر یه که ی له شوینیکه وه روویان کرده وه ئاوی. ئیدی مه زراکان هیدی هیدی له خه لکی چول ده بوون.

هیژه چه کداره کان ههر ده هاتن و له عوسمان نیزیک ده بوونه وه، داده فریشته و کاک عه تاش پییان وا بوو، که ئه وانه هاوړی که سه برینداره که ی نیو گه نمه که ن، که بو لای ئه و ریچکه یان به ستووه. دهستیان له کاره که یان هه لگرتبوو به تامه زرؤییه وه ده یان پروانی تا بزنان، که گه یشتنه لای چی روو ددا.

عوسمانیش پاش نیزیک به شه ورؤژیک تونیتی، خواردنه وه ی ئه و ئاوه هیژ و گورپکی وه به رهینا بووه. له نیوانی لاسکی گه نمه کانه وه چاوی بریبووه لای دهنگه دهنگه که و چاوه ری بوو که له گهل دهرکه وتنیان وهک مه له غان به ره گبار پیاندا بینی و بیان دوریته وه. هه موویان هاتنه بن داره کان و کو بوونه وه. عوسمان بیری بو لای ئه وه

چوو، که دهیانه وی گه ماروی بدن، یان گه نمه که ئاگر تیبه ردهن. هه ر له سهه برپاره کهی خووی سوور بوو، که مه حاله به زیندووی منیان دهست بکه وی. بیری لای هاورپی شه هیده کانی بوو، که بو رزگاری ئه و خاک و ئاوه شه هید بوون و تاجی سهه به رزیان له سهه نا و هه ر وا به نه مری مابوونه وه. برپاری کو تایی خووی دا که ئه و شانازی هه ش به نسیب خووی کا وهک هه لویه ک نینوکه کانی کرد به چنگ و له زه وییه ره که کهی گیر کردن. له گه ل ئه وهی ئازاریکی زوری پیگه یشته به و حاله ش به هاوکاری په نجه و نینوکه کانی خووی خسته سهه زگ و لووله ی چه که کهی له نیوان دوو گوله گهنمدا راگرت و سیړه ی له دوژمن گرت. خوړ ئاوا بوو، به لام تینه کهی هیشته ش دهستی له یه خه ی دار و به رده هه لقرچاوه کان به رنه دابوو. به پیچه وانه ی هه لسه نگاننده کانی داده فریشته و کاک عه تا، ئه وانه هاورپی عوسمان نه بوون، چونکه پاش ماوه یه ک مانه وه له ژیر داره کان به ره و ئاوی شوړ بوونه وه. عوسمانیش که پیی وابوو له کاتی ئا و هه رگرتنه که دا ئه ویان دیوه و بووی هاتوونه خوارئ. ئه وانه دهسته یه کی دیکه بوون، که هه ر له به یانی- را چووبوونه ئاوا ییه کانی زه مییل و شیلاناوی که ئیستاش به رووکاری ئه و دا هاتبوونه وه و ده چوونه وه بو لای هیزه کانی دیکه یان له ئاوی باغلووجه.

داده فریشته و کاک عه‌تا کاتی ئه‌وه‌یان هاتبوو که برۆنه‌وه بو
ئاوایی، به‌لام ههر دلّیان برّوای نه‌ده‌دا که‌سیک به برینداری له
هه‌لومه‌رجیکی ئاوا‌دا به‌ته‌نیا به‌جی بیلن و له لایه‌کی دیکه‌شه‌وه له‌وه
دلّیا نه‌بوون که هیچ هیزیکی دیکه له‌وه‌دوروبه‌ره ماوه یان نا!
داده فریشته‌گوتی: با سه‌ریکی بده‌ینه‌وه بزانی هیحی ناوی جا
ده‌رۆینه‌وه بو مالی.

کاک عه‌تا گوتی: ئه‌وه تازه تاریک داها‌ت ئیمه نازانی کئی له‌وه
ده‌ورو پشته ماوه بو‌یه زۆر جیگای مه‌ترسییه. ره‌نگه ئه‌گه‌ر بچین بو
لای بمانبین و ئاشکرا بی. ره‌نگه له‌وه‌جۆگه و ده‌راوانه‌دا بو‌سه‌یان له
ده‌وروبه‌ری دانایی و به‌ئه‌نقه‌ست باسیان نه‌کردبی، ده‌لّین ره‌نگه شه‌وی
به‌شوینیدا بینه‌وه تا زۆرتریان لی بکوژن. فریشته گیان غه‌مت نه‌بی
باوه‌ر که، منیش هه‌موو جه‌رگم بو‌ی بو‌ته که‌باب. جا وه‌ره دایک و
باوکی کو‌ر و کچ له‌کیوان له‌سووچیکه‌وه ئاگاتان لی‌بی، که منداله‌که‌تان
ئه‌وه بیست سه‌عاته به‌وه‌گه‌رمایه له‌وه‌نیو گه‌نمه‌دا به برینداری و
توونیتی له‌نیو خوینی خویدا ده‌تلیته‌وه و ئیوه‌ش روحو ده‌رنه‌چی!
فریشته ئه‌ری تو سه‌یرت کرد چه‌نده له‌سه‌رخو بوو لیوه‌کانی وشک
هه‌لاتبوون که‌چی ههر بزه ده‌که‌وته سه‌ریان. پاشان رووی له‌ئاسمان
کرد و گوتی: یاره‌بی خودایه ئه‌وه زولمه‌قه‌بوول نه‌که‌ی! ئاخ‌ر تاوانی

مروقيكى ئاوا ساكارى وهك په پووله چيه؟! چونكه پيشمه رگه يه؟! غه مت نه بى با بروينه وه كارى به يانى بو پهك دهخهين و مه لا بانگدان ديينه وه بزائين ليړه ماوه جا ئه گهر مابوو هاوكارىي دهكهين و رايدة گويزين.

به رويشتنى هيزه كاني دوژمن و پاشان داده فريشته و كاك عه تا، ديسان وهك شهوى پيشوو دهست كراوه به سه مفونياى سريوه و قيره قيرى بو قه كاني دهورويشتى گه نمه كه و سه ر كانياوه كه. عوسمان هه ستى به چول بوونى دهورويشتى كرد خوئ خسته وه سه ر پشت. مچروو كيكى نازارايى به هه موو له شيدا هات. دواى ئه وهى ئارام بووه لاي خوئ گوتى: رهنه ديسان هيزه كاني دوژمن وهك شهوى پيشوو بو بو سه دانانه وه بينه وه بو ئيره، به لام جارى ئارامه. سه يريكى چه كه كه ي دهستى كرد و له سه ر سينگى لابرده و له تهنىشت خوئ دايانا و دوو قومى ئاو خوارده وه. ئاوه كه ي به كه يفى نه بوو. زور گهرم ببوو، تام و چيژى ئاوه كاني پيشوو نه ده دا. كه تريه كه ي له پشت سه رى خوئ دانايه وه و دهستى بو لاي رانى دريژ كرد. دهستى وه جامانه كه ي رهحمان كه وت، كه رهحمان توند له لاقى هالاندبوو. له بهر خوئ نريژى برينه كه ي جامانه كه ش هينده خوئى هه لمژيبوو پيوه ي رهق هه لاتبوو، جامانه كه وهك كولكه دارى لى هاتبوو. دهستى له سه ر هه لنه گرتوو له به ره خوئيه وه گوتى: سپاس رهحمان گيان!

ماوه‌ی چوار کاتژمیر زیاتر بوو به‌ریوه بوون. شه‌قه شه‌قی پاتۆله چلکن و ئاره‌قاوییه ده‌ق گرتووکانی به‌ریان له کاتی رویشتندا و شکاندنی لاسکه‌ی گوله‌به‌روژه‌کانی نیو جارکه به پیلاوه‌کانیان و، ویکه‌وتنی لووله‌ی چه‌کی شانی پیشمه‌رگه‌کان له قالۆره به‌لاداها‌تووکانی گوله‌به‌روژه‌کان، بیده‌نگی شه‌وه‌زه‌نگی ده‌شکاند. له‌گه‌ل گه‌یشتنیان بو کۆتایی شیوه‌رده‌که، که به داوینی گرده‌که‌ی باب‌ه‌گورگوره‌وه بوو، چراکانی نیو ئاوایی باغلووجه‌یان لی وده‌رکه‌وت، به‌لام هاتوچۆی چرای ئه‌و ماشینه‌ی ده‌هاتنه نیو ئاوایی و له ئاوایی ده‌رده‌چوون مانای ئه‌وه‌یان ده‌دا، که ئاوایی له هیزه‌کانی دوژمن جمه‌ی دی.

مانگ به‌ته‌واوی هاتبووه سه‌ر ناوچه‌که و رووناکاییه‌کی زۆر باشی ده‌به‌خشیه زه‌وی. عه‌لیزاده په‌ره‌کاغه‌زیکی سیغاری ده‌ره‌ینا و شووشه‌ی دووربینه‌که‌ی پی خاوین کرده‌وه و دووربینه‌که‌ی به‌چاویه‌وه نا و سه‌یری نیو ئه‌و دار و گه‌نمه‌ی کرد که شه‌وی پیشوو له‌وی له‌بوسه‌که‌وتبوون. دووربینه‌که‌ی هه‌ر به‌چاویه‌وه بوو گوتی: زۆر ئارامه‌ی وا دیاره‌که‌سی لی نیه. هیوادارم ئارامیی پیش گه‌رده‌لوول نه‌بی! عومه‌ر گوتی: داده‌ی عه‌لیزاده با منیش سه‌یریکی که‌م. چه‌که‌که‌ی له‌سه‌ر زه‌وی دانا و زۆر به‌وردی لینزی دووربینه‌که‌ی بو چاوه‌کانی

خوی میزان کرد و گوتی: یانی بهراستی عوسمان لهوییه؟ عوسمان گیان تاقت بینه! وا " اندک اندک جمع مستان میرسند."

خانئهمهدی، کوریکی بیدهنگ و هیمن و حهیا بهخو بوو جار جار قاقایهکی بو قسهکانی هاوړیکانی دهکیشا. گوچانیکی پی بوو دهسبیحیکی له قهفی گوچانهکهی دههالاند. به مؤدنه داریکی دریز سیغاری دهکیشا، که ئه گهر مروف سیغار کیشیش نه بوایه و کاتی سیغار کیشان له لای بوایه ئیشتیای دهچووه سیغارهکهی. کوریکی خاوهن گه لالهی باشی نیزامی و بهوره بوو له نیو ئه و ده کهسه ئه ویش وهک عهلیزاده فه رمانده بوو گوتی: با بریکی دیکه برؤینه خواری لهوی کارهکان دابهش دهکهین.

کاتزمیر خوی له دوازدهی شهوی نیزیک دهکردوه، سریوهی بای نه دههات، بونی بارووتی توپ و کاتیوشاکانی دوژمن که به دریزایی روژ لهوی سه قامگیر ببوون و کویر کویرانه سینگی مووچه و مه زرای خه لکیان پی هه لدریبوو، هه ر وا له هه وادا مابووه. دووکه له که شیان که وهک توړیکی رهشی تهنکی جالجالوکه، نزم به سهر ناوچه که وه له هاتووچوو دابوو، بهره بهره بهره و کال بوونه وه دهچوو چی وای نه مابوو له بر چاوان ون بی. پیشمه رگهکان ورده ورده داگه ران بو لای ته پکه یه کی چکو لهی قه راغ گه نمه که که توزیک له شوینه کانی دیکه

به‌رزتر بوو. له پشت‌گرده‌که دانیشن و هه‌موویان بو ماوه‌یه‌ک بیده‌نگ بوون و گوئیان هه‌لخه‌ست. کاتی‌ک زانیان ته‌نیا ده‌نگی بو‌قی قه‌راغ ئاوه‌که بیده‌نگی شه‌و ده‌شکینی، خان‌ئه‌حمه‌دی زور له‌سه‌ره‌خو به‌سرته‌گوتی: هاو‌پییان نازانم عوسمان که‌وتوته ده‌ستیان یان نا؟! ره‌نگه شه‌هید بووبی! ره‌نگه مابییان ره‌نگه له‌وئی مابیی وه‌ک ته‌له‌که‌لکی لیوه‌رگرن جا بو‌یه ده‌بی زور وشیار بین.

عه‌لیزاده‌چاوی گی‌پرا و مه‌جیدی دۆزییه‌وه و گوتی: مه‌جید گیان تیربار "بی‌که‌ی سی"یه‌که‌ت له‌سه‌ر ئه‌و گرده‌دابه‌سته و هه‌ره‌قه‌تاره‌فیشه‌که دریزه‌که‌تی وه‌سه‌ر خه. ئی‌مه شه‌ش که‌س ده‌چین بو‌نیو گه‌نمه‌که هه‌ر که زانیت بو‌سه‌یه و ته‌قه‌یان لی‌کردین، یان ئه‌گه‌ر ئی‌مه له‌پیشدا وه‌ک دو‌یشه‌وئ به‌وانمان زانی و ته‌قه‌مان لی‌کردن، جا بزانه‌چی ده‌که‌ی قامکت له‌سه‌ر په‌لاپیتکه‌ی لا‌نه‌به‌ی پشتوانیمان لی‌بکه‌تا ده‌گه‌رپیننه‌وه لاتان. ئه‌وه خان‌ئه‌حمه‌دیی‌ش له‌لاتانه‌بی‌سیمی پی‌یه پیوه‌ندیان ده‌بی. هیوا گیان تۆش لی‌ره‌به و هه‌وساری ولاغه‌که توند بگره، که ئه‌گه‌ر ته‌قه‌بوو با له‌ده‌ستت رانه‌کا. پاشان رووی له‌عومه‌ر کرد و گوتی: تۆش له‌گه‌ل هیوا له‌پشت‌گرده‌که‌چاوه‌ریمان بن. ئه‌و جار شه‌ش پېشمه‌رگه‌که‌ی دیکه‌ی به‌سی ده‌سته‌دابه‌ش کرد که له‌سی لاوه‌برۆنه‌نیو گه‌نمه‌که و له‌عوسمان بگه‌رین.

حه‌سه‌ن و سمایل له لای ده‌ستی راسته‌وه، بو خۆی و ره‌حمان که شوینه‌که‌ی پی ده‌زانی له نیوه‌پراسته‌وه و تاهیر و هه‌قالیش له لای چه‌په‌وه که هه‌موویان هه‌ر به مه‌ودای ده هه‌نگاو لی‌کتر دوور بوون به کۆمه‌ کۆمه‌وه، ده‌ست له سه‌ر په‌لاپیتکه‌ی چه‌که‌کانیان به نیو گه‌نمه‌که دا به‌ره‌و شوینی ته‌قه‌که‌ی شه‌وی رابردوو ده‌چوونه پیشی و تا نیوه‌پراستی گه‌نمه‌که چوون و هه‌ر بیست هه‌نگاویان مابوو هه‌موو گه‌نمه‌که بییون و له گه‌نمه‌که ده‌رچن و بگه‌نه سه‌ر چیمه‌ن و جوگه ئاوه‌که‌ی وا عوسمان تییدا بریندار ببوو.

عه‌لیزاده به ده‌ست ئاگاداری کردن که دانیشن. هه‌موویان هه‌ر چاویکیان کردبووه سه‌د چاو. به ده‌ست هه‌لیتانی عه‌لیزاده ئه‌وانی دیکه وایانزانی که که‌سیکی دیوه له‌نیو داره‌کاندا جوو‌لاوته‌وه. هه‌موویان لووله‌ی چه‌که‌کانیان له نیو داره‌کان کرد. لی‌دانی ترپه‌ی دل‌ی هه‌موویانت له نیو قامکی سه‌ر په‌لاپیتکه‌ی چه‌که‌کانیان هه‌ست پی ده‌کرد. عه‌لیزاده بو‌خۆی هه‌لتروشکابوو به ره‌حمانی گوت: من ئاگام لیته زۆر به‌ئه‌سپایی بچۆ پیشی و بانگی عوسمان بکه نه‌کوو وا بزانی دوژمنین و ته‌قه‌مان لی‌بکا.

ره‌حمان خۆی کوور کرده‌وه و ده‌ستی سی چوار جار به سه‌ر په‌لاپیتکه‌ی چه‌که‌که‌ی داهینا و هاتووچۆی پیکرد. ئه‌و جار زۆر

به‌شه‌وقه‌وه قامکی دهستی وه‌ک دهستی سهر ملی یار تا ئه‌و جیگایه‌ی
ده‌ره‌تانی چه‌مانه‌وه‌ی بوو له‌ دهوری په‌لاپیتکه‌که‌هالاند. جا چه‌شنی له
باوه‌ش گرتنی مندالیکی ساوا که باران لیینه‌دا و سه‌رمای نه‌بی،
چه‌که‌که‌ی توند به‌ سینگیه‌وه‌ کوشی و لووله‌که‌ی برده‌ بنا گوئی خوئی.
به‌ سه‌ر ته‌کاندن عه‌لیزاده‌ی ئاگادار کرد که زۆر باشه‌. لاقه‌کانی وه‌ک
ئه‌وه‌ی به‌ری له‌ ده‌سکه‌نه‌ی نوک و نيسک گرتبی به‌ قه‌ده‌ر شانی لیک
بلاو کرد و لاسکه‌ گه‌نمه‌کانی پیش خوئی لا‌ ده‌دا و ده‌چووه‌ پیشی.
زۆری نه‌ما‌بوو بگاته‌ لای عوسمان که راوه‌ستا و لووله‌ی چه‌که‌که‌ی
روو له‌ عوسمان کرد و زۆر به‌ه‌یواشی و به‌ سرته‌ بانگی کرد:
عوسمان!

ره‌حمان پیش ئه‌وه‌ی بانگی عوسمان بکا خوئی بو ئه‌وه‌ ئاماده
کردبوو، که ره‌نگه‌ له‌ دهوری عوسمان چه‌ند که‌سیک راکشابن و له‌گه‌ل
بانگکردنی وه‌به‌ر ده‌سرپژئی فیشه‌کی ده‌ن، که‌چی هیچ ولامیک له
عوسمان نه‌بوو. به‌ بانگکردنی عوسمان له‌ لایان ره‌حمانه‌وه‌ و ولام
نه‌دانه‌وه‌ی عوسمان پینج که‌سه‌که‌ی دیکه‌ به‌ کومه‌ کوم بو لای ره‌حمان
چوون و له‌ سی چوار میتیری ئه‌و و عه‌لیزاده‌ هه‌لترووشکانه‌وه‌.

عه‌لیزاده‌ خوئی گه‌یانده‌ ره‌حمان و گوئی: توژیکی دیکه‌ بچو پیشی
ره‌نگه‌ خه‌وی لی که‌وتبی یان ره‌نگه‌ بیه‌هۆش بووبی. ره‌حمان به‌ سرته‌ به‌

گوئی عہلِزادہی دا چرپاند پیم وابی لیرہ نہ ماوہ و بردوویانہ دہنا
باوہر کہ ہر لیرہ لہو دہوروبہرمان دانابوو!

کاتیک عوسمان وہ لّامی نہ داوہ، رحمان گریان ئہوکی گرت و بو
ساتیک دہیان خہیال بہ میشکیدا ہات. لہ تاوی عوسمان ہر لہ بیری
چوہہ کہ رہنگہ تہ لہیان بو دانابیتہ وہ ہہستا سہر پی چہند میتریک
چوہہ پیشی و بہ دہنگی بہرتر گوتی: عوسمان، عوسمان منم رحمان!
کاترمیر یہکی شہوی بوو، عوسمان کہ تا ئہو کاتہ چووبوہ
خہیالیکی قوولہ وہ بیری لہوہ دہکردہ وہ کہ تازہ شہو دہرہنگہ و
پشمہرگہکان نایہ نہ وہ. ئہو پیی وابوو رحمان و ئہنوہر
پشمہرگہکانیان نہ دوزیبیتہ وہ و خودا دہزانی بوخوشیان چیان بہ سہر
ہاتوہ. زورتر بیری لہوہ دہکردہ وا چاکہ تاقت بینم تا بہیانی ئہو
ژن و پیاوہ دینہ وہ بزائم چیان لہ دہستی دی. کہچی کہ گوئی لہ دہنگی
رحمان بوو و ہک ئہوہی جاریکی دیکہ لہ دایک بووبیتہ وہ بی
راوہستان و دوودلی گوتی: رحمان و ہرہ ئہوہتا لیرہم!

بہ بیستینی دہنگی عوسمان، رحمان نہ چوہہ پیشی خیرا لہ
شوینی خوئی دانیشتہ وہ گوتی: عوسمان من کورہکانی دیکہ شم لہ گہلہ،
بہ لام تو کہست لہ لانیہ؟

عوسمان هر زو له مه‌به‌ستی رهمان تیگه‌یشت، بویه خیرا
گوتی: نا نه‌یاندۆزیومه‌ته‌وه، رویشتون، به‌لام بو نیو داره‌کان نازانم
ئاگاداری ئه‌وی بن.

رهمان هر به پاریزه‌وه له عوسمان چوو پێشی تا گه‌یشته
سه‌ری. دوابه‌داوی رهمان ئه‌وانی دیکه‌ش هاتن. هه‌قال ده‌ستیکی له
لاقی عوسمان دا که زانی خوینریژی ناکا، گوتی: عوسمان گیان جیگی
مه‌ترسی نیه پاشان که چاوی به که‌تریه ره‌شه‌که‌ی پشت سه‌ری که‌وت
زۆری پێ سه‌یر بوو پرسى ئه‌وه چیه ئاوشیت خواردۆته‌وه؟! عوسمان
گوتی: دوابه‌ بو‌ت باس ده‌که‌م.

عه‌لیزاده رووی له هه‌قال کرد و گوتی: باشه ئه‌وه لاقی شکاوه
ئه‌دی چۆن هه‌لگرین؟!

هه‌قال گوتی: عه‌زیزقازی له هه‌موومان به خووه‌تره‌ به‌ له سه‌ر
شانی دانی تا لای ئیستره‌که. سیانیان توزیک له‌وان دوور که‌وته‌وه
پاریزگاریان لیده‌کردن تا ئه‌وانی دیکه‌ چوونه بن بالی عوسمانه‌وه
له‌سه‌ر پێیان راگرت و قازی چه‌که‌که‌ی خوی دا به هه‌قال و له کاتیک دا
ئه‌وانی دیکه‌ پاشه‌وپاش نیو گه‌نمه‌که‌یان به‌جیده‌هیشت، ئه‌و عوسمانی
له‌سه‌ر شانی دانا و له پێش وان دا تا قه‌راغی گه‌نمه‌که‌ و لای ئیستره‌که
به توندی هه‌لات.

کہ گہیشتنہوہ لای ئهوانی دی بو ئهوهی جارئ ہەرچی زووتر
توزیکی دیکه لهو شوینه دوور کهونهوه، هەر خیرا عوسمانیان سواری
ولاغہکه کرد. له کاتی سوار بوونی ولاغہکه عوسمان کلاوهکهی لی
کهوته خواری گوتی: هیوا گیان کلاوهکهم بو هه لگرهوه.

هه ردهست بهجی روویان له لای چپای وهستا مستهفا کردهوه و
له گردیک ئاودیو بوون و چوونه نیو دۆلکی قوولهوه، عوسمانیان له
ولاغہکه دابهزاند و توزیکیان ئاو دایه ویستیان نانی دهنی گوتی: ناخۆم
بوخۆشم پیم سهیره برسیم نیه هەر تینووم بووه، بهلام زۆرم
سهرمایه. ههقال دهستی له سهر نیوچاوانی دانا و ههستی کرد ته بیکی
زۆری ههیه بۆیه سهرمایهتی. گوتی: سمایل دهرزییهکی ژان و یهکی
چلکی لیده که گهیشتنهوه لای هیز و کومیته شارستان لهوی سیرۆمی
لیده دین. پاش ئهوهی سمایل دهرزییهکانی له عوسمان دا و
پیشمه رگهکان سیفاریان کیشا و پشوویان دا، عوسمانیان سواری
ئێستره که کردهوه، بههوی ئهوهی لاقی هەر ته که ته کی ده کرد هاواری
لی ههستا: دامبه زیننهوه.

به بهرز بوونهوی هاواری عوسمان هەر زوو ولاغہکهیان راگرت،
بهلام عوسمانیان دانه بهزاند و به جامانهیهک وهک قه یاسه ههردووک
لاقیان له بن زگی ولاغہکهوه توند پیکهوه بهستهوه تا ته که تهک نهکا و

وه‌رِیکه‌وتنه‌وه تا گه‌یشته سهر ئاسوگیک که له‌وی‌را ده‌یانتوانی په‌یوه‌ندی بیسیمی له‌گه‌ل پیشمه‌رگه‌کانی دیکه بگرن.

ولاغه باره‌لگره‌کانی وه‌ک ئه‌سپ و ئیستر خزمه‌تیکی گه‌وره‌یان له شو‌رشی گه‌لان و به‌تایبه‌تی شو‌رشی رزگارخو‌ازی گه‌لی کورد دا کردووه. له‌و سالانه‌ی که هی‌زی پیشمه‌رگه به‌ته‌واوی چووبونه قو‌ناخی پارتیزانییه‌وه و هه‌موو کات هه‌ر له جیگورکی دابوون، که‌م وا هه‌بوو بو دوو شه‌و له‌سه‌ریه‌ک له شو‌ینیک بو‌ پشوودان بمینه‌وه. له هه‌لومه‌رجیکی ئاوا عاسه‌تم دا به‌کاره‌ینانی ئیستر بو‌ هه‌لگرتنی باری زیادی و شه‌هید و برینداره‌کان گرینگیه‌کی تایبه‌تی هه‌بوو. زور جار ئه‌و چه‌یوانه بی‌زمانه ده‌که‌وتنه به‌ر فیشه‌ک و پریشکه‌ی توپ و کاتیوشا و بریندار ده‌بوون، به‌لام زور جاریش به‌هوی ئه‌وانه‌وه هی‌زی پیشمه‌رگه ئاشکرا ده‌بوون و تووشی شه‌ر ده‌هاتن. یان کاتی وا بووه که پیشمه‌رگه له بو‌سه ده‌که‌وت، ئیستره‌کان ده‌ره‌وینه‌وه و باره فیشه‌که زیادیه‌کانی پیشمه‌رگه‌یان له‌گه‌ل خو‌یان هه‌لده‌گرت و هه‌لده‌هاتن. به‌و حاله‌وه‌ش خو‌شه‌ویستی ئه‌و چه‌یوانه له لای پیشمه‌رگه که‌م نه‌ده‌بووه. به‌تایبه‌تی کاتیک ته‌رمی هه‌قالیکی له خو‌ین دا شه‌لالی خو‌یان، یان رزگار کردنی هاو‌رپییه‌کی برینداریان به‌سه‌ر پشتیانه‌وه ده‌دیتن، سه‌د هینده‌ی دیکه ئه‌و ئاژه‌له ده‌سته‌مو کراوه له‌به‌ردلان شیرینتر ده‌بوو.

ئەو ئیستری عوسمانی بەسەرەوہ بوو، رەنگیکی سووری مەیلەو
شەرابی و یالکی ئاوریشمی دریژی هەبوو، کورتانیکی رەنگ بەلەکی
وہک شەترەنج، بەرسینگەکەئە بە مووروی شین و سوور و زەرد
رازابووە. رەشمەکەشی لە گورسیکی قاوہیی تووکن بوو کە عوسمان
دوو قەف لە دەستی خۆی ھالاندبوو. کاتیک لە سەر بەرەو خوارییەکان
دادەگەر، کورتانەکەئە بە عوسمانەوہ دەخزایە سەر مەلی، لاقی
عوسمان کە بە بەر زگی ئیستریکەوہ توند کرابوو، بە بەر زگیەوہ
بەجیدەما و ئازاریکی زۆر دەگەیشتە قاچەکانی عوسمان. عوسمانیش لە
حەیبەتانە خیرا خیرا ئاوسارەکەئە رادەکیشا بۆ ئەوہی ھیوری کاتەوہ.
کە دەگەیشتەوہ تەختاییش رەحمان خیرا پالوہکەئە بۆ راست
دەکردەوہ.

مانگەشەویکی زۆر روون بوو، بیجگە لە نیگاہبانەکان
پیشمەرگەکانی دیکە ھەموویان لە نیو پۆلەداریکی چکۆلەدا خەوتبوون.
خالە عەوڵا کیسەخەوہکەئە لە خۆی ھالاندبوو دانیشتبوو و چاوہکانی
ھەر نەدەچوونە خەو و پەرۆشی عوسمانی بوو. لە لایەکی دیکەشەوہ
چونکہ دەنگی بیسیمەکەشی نەدەگەیشتە لایان، ئەوہندەئە دیکە دلگرانی
ئەو پیشمەرگانەش بوو کە ناردبوونی بۆ ھینانەوہی عوسمان. بییری
ئەوہی دەکردەوہ، کە تۆ بلایی چیان کردبئی.. کاتژمێر نیزیکی سیی

به ربه يان بوو كه عومه ر به بيسيم په يونديى به خاله عه ولاوه گرت و
گوتى: ئه ي ده ونى گرمؤله ي سهر دابان مزگينى! زيندووه وا له
گه لمانه .

بو تاريكو روونى به يانى گه يشتنه وه لاي پيشمه رگه كانى ديكه .
هه موويان له خو شىي ئه وه ي پاش بيستو چوار كاترمير به بريندارى
به جي هيشتنى عوسمان به سلامه تى هيناويانه ته وه و هاورپيكانيشيان بي
زهره ر و زيان بوون، له كيسه خه وه كانيان هاتنه ده ري ده وريان دان .
شوجاعى چراقو وه يه كى هه لكر دبوو . هه موو پيشمه رگه كان چادريكيان
به سه ر عوسمان دادابوو بو ئه وه ي شه وقه كه ي نه روا ته ده ري . هه قال
هه ولى دا سيروميك له عوسمان بدا، به لام هينده ي خو ين له به ر
رويشتبوو ده ماره كانى ديار نه بوون، بو يه گوتى: با بخه وي پشوويه ك
بدا به يانى سيرومه كه ي ليده ده م .

که له بابی به‌یانی له بانگی خویندنی دا. داده فریشته و کاک عه‌تا روژانی پیشوو هینده زوو له خه و هه‌لنه‌دهستان و روویان نه‌ده‌کرده مه‌زراکه‌یان، به‌لام ئه‌و شه‌وه تا به‌یانی سه‌ره‌رای شه‌که‌تی کارى له راده‌به‌ده‌ری به‌ر سـووره‌تاوی هاوینی، له جیگا دا هر ئه‌و دیوئه‌ودیویان کردبوو و له بیرى عوسمان دا بوون.

داده فریشته شه‌وئ مریشکیکی بو عوسمان سوور کردبوو و له نیو دوو نانی نابوو چه‌ند نانیکی دیکه‌شى له پریسکه‌یه‌کی دیکه دا جوان جوان پیچابوو و له هه‌یوانه‌که هه‌لیواسیبوو.

هر که گوئیان له خویندنی که له بابی به‌یانی بوو له جیگاوبانه‌که‌یان هاتنه‌ ده‌ری، به‌دهم هه‌لگه‌وفینی سه‌رو چاوی نه‌شوردراویانه‌وه بی‌راوه‌ستان ده‌ستیان دایه پریسکه‌که و به تاریکوپرونی به‌یانی به‌ره‌و ئه‌و گه‌نمه‌ی که هی ئه‌وانیش نه‌بوو و عوسمانی تیدا راکشابوو وه‌ریکه‌وتن. ده‌یانه‌ویست به‌ر له‌وه‌ی خاوه‌ن گه‌نمه‌که بیته سه‌ر کار که روژى پیشتر له‌به‌ر ئه‌و هه‌مووه چه‌کداره و توپ و کاتیوشاکانیان ئیزنی کارکردنیان پی نه‌دابوو بو دروینه‌کردن، بگه‌نه ئه‌وئ و عوسمان راگوین.

به ریگا پی‌ره‌وه‌که‌ی پشت مالان دا جار جار به هه‌لاتن و جار جاریش زور به توندی ریگیان ده‌پیوا تا گه‌یشتنه نیزیک گه‌نمه‌که. هه‌وا رووناکی کردبوو له قه‌راغی گه‌نمه‌که راوه‌ستان سه‌یری ده‌وروبه‌ری خویان کرد. پاشان زور به‌په‌له هه‌ردووکیان خویان گه‌یاند هه‌ شوینه‌که‌ی

عوسمان که ته‌نیا به سهر که‌تری ره‌شه‌که دا که‌وتن و عوسمان له‌وی نه‌ما‌بوو. داده فریشته‌ دا‌هاته‌وه و ده‌ستی برد ده‌سکی که‌تریه ره‌شه‌که‌ی گرت و هه‌لی‌گرت، سه‌ره‌که‌ی لابرده سه‌یری کرد چو‌رپیک ئاو له بنی که‌تریه‌که دا ما‌وه. لووله‌ی که‌تریه‌که‌ی گرت. ئه‌و ده‌قی گه‌نمه‌که‌ی و پېشمه‌رگه‌کان عوسمانیان پیدا برد‌بوو شک‌ابوو دیار بوو که‌سانیک هاتوو‌چو‌یان پیدا کرد‌وو. ئاوه‌که‌ی وه‌ک ئاو‌رشتنی پشت سه‌ری موسافیریکی خو‌شه‌ویست که‌ ده‌چی بو‌ سه‌فه‌ر، رشت و له‌گه‌ل کاک عه‌تا سه‌یریکی یه‌کتریان کرد. له‌ خو‌شیان هه‌ردووکیان چاو‌یان پر بوو له‌ ئاو. بی‌ ئه‌وه‌ی قسه‌ بکه‌ن پیکه‌وه چاو‌یان بریه‌ لای شاخی باب‌ه‌گور‌گور که‌ پېشمه‌رگه‌کان به‌وی دا ئاوا ببوون.

JAMANEY XWUNAWÎY PÊŞMERGEYEK

Roman

Hewal Ahmadi

2013

